

Dziennik Urzędowy L 183

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47

20 maja 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 997/2004 z dnia 17 maja 2004 r. zmieniające decyzję Komisji nr 2730/2000/EWWiS w sprawie przywozu koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończącego tymczasowy przegląd środków antydumpingowych nałożonych na jego mocy 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 998/2004 z dnia 17 maja 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 950/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wybranych folii aluminiowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji 4
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 999/2004 z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1531/2002 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Malezji i Tajlandii oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Singapuru 7
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1000/2004 z dnia 18 maja 2004 r. przyjmujące zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu niektórych elektrotechnicznych blach teksturowanych oraz pasów stali elektrotechnicznej krzemowej o szerokości powyżej 500 mm pochodzących z Rosji oraz obejmujące obowiązkiem rejestracji przywóz niektórych elektrotechnicznych blach teksturowanych pochodzących z Rosji 10
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1001/2004 z dnia 18 maja 2004 r. przyjmujące zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji i Ukrainy oraz obejmujące obowiązkiem rejestracji przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i Ukrainy 13
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1002/2004 z dnia 18 maja 2004 r. przyjmujące zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy oraz obejmujące obowiązkiem rejestracji przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy 16
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1003/2004 z dnia 19 maja 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20

Cena: 18,00 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1004/2004 z dnia 18 maja 2004 r. ustanawiające wartości jednostkowe w celu określenia wartości celnej niektórych łatwo psujących się towarów	22
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1005/2004 z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie szczególnego środka interwencyjnego w odniesieniu do owsa w Finlandii i w Szwecji	28
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1006/2004 z dnia 19 maja 2003 r. ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz złożone dla II podkontyngentu mrożonej wołowiny i cielęciny, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 780/2003	31
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1007/2004 z dnia 19 maja 2004 r. zmieniające należności przywozowe w sektorze ryżu	32
★ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1008/2004 z dnia 19 maja 2004 r. nakładającego tymczasowe cło antysubsydjne przy imporcie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii	35
★ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 1009/2004 z dnia 19 maja 2004 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe przy przywozie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii	61

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2004/496/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 17 maja 2004 r. w sprawie zawarcia Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic	83
---	----

Porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic	84
--	----

Komisja

2004/497/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 17 maja 2004 r. uchylająca decyzję Komisji nr 303/96/EWWiS w sprawie przyjęcia zobowiązania zaproponowanego w związku z przywozem do Wspólnoty niektórych elektrotechnicznych blach teksturowanych pochodzących z Rosji	86
--	----

2004/498/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 18 maja 2004 r. przyjmująca zobowiązanie oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozów tlenku krzemu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy	88
---	----

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 997/2004

z dnia 17 maja 2004 r.

zmieniające decyzję Komisji nr 2730/2000/EWWiS w sprawie przywozu koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące tymczasowy przegląd środków antydumpingowych nałożonych na jego mocy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), a w szczególności jego art. 9 i 11 ust. 3, uwzględniając wniosek Komisji przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Poprzednia procedura**

- (1) Komisja, mocą decyzji nr 2730/2000/EWWiS⁽²⁾ nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm, odpowiadającego pozycji CN ex 2704 00 19 (pozycja TARIC ex 2704 00 19 10), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo o którym mowa” lub „CHRL”). Wysokość cła antydumpingowego jest równa stałej kwocie 32,6 EUR za tonę suchej wagi netto.
- (2) Mając na względzie wygaśnięcie Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali w dniu 23 lipca 2002 r., Rada, mocą rozporządzenia (WE) nr 963/2002⁽³⁾ zdecydowała, że środki antydumpingowe, które

zostały przyjęte na mocy decyzji nr 2277/96/EWWiS, które w dniu 23 lipca 2002 r. nadal obowiązywały, mają zostać utrzymane i podlegają przepisom rozporządzenia podstawowego obowiązującego od dnia 24 lipca 2002 r.

2. Obecna procedura

- (3) Dnia 11 grudnia 2002 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*⁽⁴⁾ ogłosiła rozpoczęcie tymczasowego przeglądu ostatecznych środków antydumpingowych, stosowanych wobec przywozu koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm (dalej „koks 80+” lub „rozpastrywany produkt”) pochodzącego z CHRL, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz rozpoczęła dochodzenie.
- (4) Postępowanie zostało wszczęte po wpłynięciu wniosku złożonego przez Eucoke-EEIG („wnioskujący”) w imieniu producentów reprezentujących główny odsetek łącznej produkcji wspólnotowej koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm. Wnioskujący stwierdził, że praktyki dumpingowe CHRL trwają, a nawet uległy zwiększeniu oraz, że istniejące środki nie będą już wystarczające, aby przeciwdziałać szkodliwym skutkom dumpingu. Dowody przedstawione we wniosku o przeprowadzenie przeglądu zostały uznane za wystarczające aby uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (5) Komisja oficjalnie poinformowała producentów/eksporterów, importerów i zainteresowanych użytkowników, przedstawicieli zainteresowanego państwa eksportującego, wnioskujący przemysł wspólnotowy i innych, znanych Komisji producentów o rozpoczęciu tymczasowego przeglądu. Zainteresowane strony miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie oraz wnioskowania o przesłuchanie w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 15.12.2000, str. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 7.6.2002, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1310/2002 (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 9).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 308 z 11.12.2002, str. 2.

3. Zawieszenie środków

- (6) Przypomniano, że podczas prowadzenia obecnego postępowania niektóre zainteresowane strony dostarczyły informacji w sprawie zmiany warunków rynkowych po upływie okresu dochodzenia (od 1 października 2001 r. do 30 września 2002 r.), spełniając w ten sposób warunki wymagane na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, niezbędne do uzasadnienia zawieszenia obecnie obowiązujących środków.
- (7) Dochodzenie wykazało, że wszystkie wymagania niezbędne do zawieszenia środków antydumpingowych zostały spełnione. A zatem, na mocy decyzji Komisji nr 264/2004/WE⁽¹⁾, cło antydumpingowe stosowane wobec przywozu koksu węglowego w kawałkach, o średnicy większej niż 80 mm pochodzącego z CHRL zostało zawieszone na okres dziewięciu miesięcy.

4. Wycofanie wniosku

- (8) Pismem z 15 grudnia 2003 r. skierowanym do Komisji, Eucoko-EEIG formalnie wycofało swój wniosek.
- (9) Biorąc pod uwagę fakt, że dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, że takie zakończenie nie byłoby w interesie Wspólnoty, uznaje się, że obecne postępowanie powinno być zakończone zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

5. Forma środków

- (10) W czasie dochodzenia ujawniono jednak, że istnieje potrzeba wyjaśnienia zakresu stosowania istniejących środków w świetle trudności, które stoją przed operatorem gospodarczym w związku ze stosowaniem obowiązujących środków. Stwierdzono, że istotnie cła antydumpingowe pobierane są przez władze celne jednego z Państw Członkowskich w przypadku dostaw koksu przeznaczonego do użytku w wielkich piecach, które nie są objęte środkami antydumpingowymi i stanowią jedynie niewielką ilość rozpatrywanego produktu. W celu zapewnienia bardziej efektywnego i jednolitego wprowadzania w życie środków, zwolnienie, przewidziane w decyzji nr 2730/2000/EWWiS, dotyczącej wywozu produktu będącego mieszkanką koksu węglowego w kawałkach mniejszych niż rozpatrywany produkt oraz koksu węglowego w kawałkach nie przekraczających 100 mm jest zastąpione zwolnieniem obejmującym mieszkankę, w której udział koksu przekraczającego 80 mm nie stanowi więcej niż 20 % dostawy mieszanej. Ponadto, metoda obliczania powinna uwzględniać standard ISO.

6. Wniosek

- (11) Tymczasowy przegląd powinien zostać zakończony. Zakres stosowania istniejących środków powinien zostać wyjaśniony.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowy przegląd środków antydumpingowych nałożonych mocą decyzji nr 2730/2000/EWWiS w sprawie przywozu koksu węglowego w kawałkach o średnicy maksymalnej większej niż 80 mm, objętego pozycją CN ex 2704 00 19 (pozycja TARIC 2704 00 19 10) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej jest niniejszym zakończony.

Artykuł 2

Artykuł 1 decyzji nr 2730/2000/EWWiS otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm, odpowiadającego pozycji CN ex 2704 00 19 (pozycja TARIC 2704 00 19 10) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej. Średnica kawałków jest ustalona zgodnie z normą ISO 728: 1995.

2. Wysokość cła antydumpingowego jest równa stałej kwocie 32,6 EUR za tonę suchej wagi netto.

3. Cło antydumpingowe stosuje się również do koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm, w przypadku kiedy dostawa mieszana zawiera zarówno koks węglowy w kawałkach większych niż 80 mm i koks węglowy w kawałkach o mniejszej średnicy, chyba że zostanie ustalone, że ilość koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm nie przekracza 20 % suchej wagi netto dostawy mieszanej. Ilość koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm zawarta w dostawie mieszanej może zostać ustalona na podstawie próbek zgodnie z art. 68-70 rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92^(*). W przypadkach, w których ilość koksu węglowego w kawałkach o średnicy większej niż 80 mm jest ustalona na podstawie próbek, próbka jest wybierana zgodnie z normą ISO 2309: 1980.

4. Władze celne Państw Członkowskich, po otrzymaniu należyte uzasadnione wniosku od importerów, w świetle powyższych objaśnień, mogą ponownie ocenić sytuację przywozu rozpatrywanego produktu, która miała miejsce między 16 grudnia 2000 r. a 21 maja 2004.

^(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str.1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 60/2004 (Dz. U. L 9 z 15.1.2004, str. 8).”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81 z 19.3.2004, str. 89.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 17 maja 2004

W imieniu Rady

B. COWEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 998/2004**z dnia 17 maja 2004 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 950/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wybranych folii aluminiowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

środków na podstawie których zainicjowano przegląd („środki”).

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c),

- (4) Przegląd został wszczęty z inicjatywy Komisji, w celu ustalenia czy, w konsekwencji rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („rozszerzenie”) właściwe jest dostosowanie środków.

uwzględniając wniosek Komisji przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

- (5) Ponieważ pewna ilość przywozu rozpatrywanego produktu pochodzącego z Rosji jest obecnie przedmiotem zobowiązania cenowego dla określonej wielkości, przegląd środków został zainicjowany w celu zbadania czy to zobowiązanie, sporządzone na podstawie danych dla Wspólnoty składającej się z 15 Państw Członkowskich powinno być dostosowane do rozszerzenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rada, za pomocą rozporządzenia (WE) nr 950/2001⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych folii aluminiowych („rozpatrywanego produktu”) pochodzących z, między innymi, Rosji. Na podstawie decyzji Komisji (2001/381/WE) z dnia 16 maja 2001 r.⁽³⁾ przyjęto zobowiązanie dla rosyjskiego producenta eksportującego „United Company Siberian Aluminium”.
- (2) Stawka cła stosowanego do ceny netto franco granica Wspólnoty przed uiszczeniem opłat celnych została ustalona rozporządzeniem (WE) nr 950/2001 w wysokości 14,9 % na przywóz rozpatrywanego produktu z Rosji.

2. Postępowanie

- (3) 20 marca 2004 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ ogłosiła rozpoczęcie kilku częściowych przeglądów tymczasowych obowiązujących środków antydumpingowych, stosowanych wobec przywozu wybranych produktów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Federacji Rosyjskiej, Ukrainy i Republiki Białorusi, zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Środek antydumpingowy nałożony na przywóz pewnych folii aluminiowych pochodzących z Rosji jest jednym ze

3. Strony zainteresowane postępowaniem

- (6) Wszystkie zainteresowane strony znane Komisji, włącznie z przemysłem wspólnotowym, stowarzyszeniami producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterami/producentami w zainteresowanych państwach, importerami i ich stowarzyszeniami oraz odpowiednimi władzami w zainteresowanych państwach oraz zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o wszczęciu postępowania i miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie, przedstawienia informacji oraz dostarczenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony zainteresowane, które wyraziły takie życzenie i wykazały, że istnieją przyczyny, dla których powinny zostać wysłuchane zostały wysłuchane.
- (7) W związku z tym, swoje stanowiska przedstawiły następujące zainteresowane strony:

- a) Stowarzyszenie producentów wspólnotowych:

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 17.5.2001, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 17.5.2001, str. 67.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 20.3.2004, str. 15.

b) Producenci eksportujący:

— JSC „United Company Siberian Aluminium”,
Moskwa, Rosja

B. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (8) Rozpatrywanym produktem jest folia aluminiowa o grubości 0,009 mm lub większej, lecz nieprzekraczającej 0,018 mm, bez podkładu, nieprzetworzona dalej za wyjątkiem zrolowania, przedstawiana w zwojach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm; produkt dający się klasyfikować pod pozycją CN ex 7607 11 10. Rozpatrywany produkt jest powszechnie nazywany folią aluminiową do użytku domowego („AHF”).
- (9) AHF wytwarzana jest przez walcowanie do żądanej grubości hutniczych wlewków aluminiowych lub foliowego materiału wyjściowego. Po odwalcowaniu, folia jest wyżarzana w procesie termicznym w celu uzyskania giętkości. Po walcowaniu i wyżarzaniu folia jest formowana i zwijana w zwoje rolkowe o szerokości nieprzekraczającej 650 mm. Rozmiar rolki folii zależy od jej zastosowania, ponieważ użytkownicy tego produktu („przedsiębiorstwa zajmujące się przewijaniem folii” oraz „przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii na szpule”) nawiną AHF na mniejsze rolki przeznaczone do sprzedaży detalicznej. Przewinięta AHF w małych rolkach jest następnie używana do krótkoterminowego pakowania do różnych celów (przeważnie w gospodarstwie domowym, cateringu, sprzedaży detalicznej żywności i kwiatów).

C. WYNIKI POSTĘPOWANIA

1. Stanowiska stron

- (10) Rosyjski producent eksportujący z związku ze zobowiązaniem cenowym oświadczył, że wielkość przywozu, do którego stosuje się zobowiązanie cenowe została ustalona na podstawie sprzedaży dokonanej przez niego na rynek UE15, i że zatem to zobowiązanie powinno ulec zmianie, aby w odpowiedni sposób uwzględnić rynek UE25. Stwierdził on, że taki przegląd jest istotny w celu uniknięcia dyskryminacji na korzyść innych eksporterów rozpatrywanego produktu do UE.

2. Uwagi Państw Członkowskich

- (11) Państwa Członkowskie przedstawiły swoje uwagi i większość z nich popiera dostosowanie środków w celu dostosowania do rozszerzenia.

3. Ocena

- (12) Na podstawie dostępnych danych i informacji dokonano analizy, która potwierdziła, że wielkości przywozu rozpatrywanego produktu z Rosji do UE10 są znaczne. Biorąc pod uwagę fakt, że wielkość przywozu, która jest przedmiotem obecnie obowiązującego zobowiązania cenowego została ustalona na podstawie przywozu do Wspólnoty 15 Państw Członkowskich, nie uwzględnia ona pod uwagę efektu zwiększenia rynku po rozszerzeniu.

4. Wniosek

- (13) Uwzględniając powyższe, uznaje się, że biorąc pod uwagę rozszerzenie właściwe jest dostosowanie środków tak, aby zaspokoić dodatkowe wielkości przywozu na rynek UE10.
- (14) Początkowe wielkości przywozu będące przedmiotem zobowiązania cenowego dla UE 15 zostały obliczone na podstawie wywozu do Wspólnoty w czasie pierwotnego badania rosyjskiego producenta dla którego zobowiązanie zostało zaakceptowane. Zwiększenie wielkości przywozu na podstawie zobowiązania cenowego zostało obliczone za pomocą takiej samej metody.
- (15) Uznano zatem, że Komisja może przyjąć wniosek zmienionego zobowiązania odzwierciedlającego sytuację po rozszerzeniu oraz na podstawie metody opisanej w motywie 14.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Komisja może przyjąć wniosek zmienionego zobowiązania zwiększającego wielkość przywozu, który podlega zobowiązaniu cenowemu przyjętemu decyzją 2001/381/WE w związku z przywozem wybranych folii aluminiowych pochodzących z Rosji. Wzrost jest obliczany za pomocą tej samej metody obliczania, która została użyta przy ustalaniu początkowego zobowiązania cenowego dla Wspólnoty 15 Państw Członkowskich, to znaczy na podstawie wywozu do Wspólnoty przez rosyjskiego producenta, dla którego przyjęto zobowiązanie.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady

B. COWEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 999/2004**z dnia 17 maja 2004 r.****w sprawie zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1531/2002 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei, Malezji i Tajlandii oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Singapuru**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rada, za pomocą rozporządzenia (WE) nr 1531/2002⁽²⁾, nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty odbiorników telewizji kolorowej („rozpatrywanego produktu”) pochodzących z, między innymi, Ludowej Republiki Chin, („Chin”). Na mocy decyzji Komisji 2002/683/WE⁽³⁾, przyjęto zobowiązania dla siedmiu eksporterów w Chinach: Haier Electrical Appliances Corporation Ltd, Hisense Import & Export Co., Ltd, Konka Group Co., Ltd, Sichuan Changhong Electric Co. Ltd, Skyworth Multimedia International (Shenzhen) Co., Ltd, TCL King Electrical Appliances (HuiZhou) Co., Ltd i Xiamen Overseas Chinese Electronic Co, Ltd.
- (2) Stawka cła stosowanego do ceny netto franco na granicy Wspólnoty przed uiszczeniem opłat celnych została ustalona rozporządzeniem 1531/2002 w wysokości 44,6 % na przywóz rozpatrywanego produktu z Chin.

2. Dochodzenie

- (3) 20 marca 2004 r. Komisja, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ ogłosiła rozpoczęcie kilku częściowych przeglądów tymczasowych środków antydumpingowych, stosowanych wobec przywozu wybranych produktów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Federacji Rosyjskiej, Ukrainy i Republiki Białorusi, zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22

lit. c) rozporządzenia podstawowego. Środek antydumpingowy nałożony na przywóz odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Chin jest jednym ze środków na podstawie których zainicjowano przegląd („środki”).

- (4) Przegląd został wszczęty z inicjatywy Komisji, w celu ustalenia czy, w konsekwencji rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („rozszerzenie”) właściwe jest dostosowanie środków.
- (5) Ponieważ pewna ilość przywozu rozpatrywanego produktu pochodzącego z Chin jest obecnie przedmiotem zobowiązania cenowego dla określonej wielkości, przegląd środków został zainicjowany w celu zbadania czy to zobowiązanie, sporządzone na podstawie danych dla Wspólnoty składającej się z 15 Państw Członkowskich powinno być dostosowane do rozszerzenia.

3. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (6) Wszystkie zainteresowane strony znane Komisji, włącznie z przemysłem wspólnotowym, stowarzyszeniami producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterami/producentami w zainteresowanych państwach, importerami i ich stowarzyszeniami oraz odpowiednimi władzami w zainteresowanych państwach oraz zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o wszczęciu dochodzenia i miały możliwość wyrażenia swoich poglądów na piśmie, przedstawienia informacji oraz dostarczenia odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie zainteresowane strony, które wyraziły takie życzenie i wykazały, że istnieją przyczyny, dla których powinny zostać wysłuchane, zostały wysłuchane.
- (7) W związku z tym, swoje stanowiska przedstawiły następujące zainteresowane strony:

a) producent wspólnotowy:

— Royal Philips Electronics, Eindhoven, Niderlandy

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr. 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 231 z 29.8.2002, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 231 z 29.8.2002, str. 42.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 70 z 20.3.2004, str. 15.

b) Producenci eksportujący:

- Chińska Izba Handlu, Pekin, Chińska Republika Ludowa; działający w imieniu następujących producentów eksportujących:
- Haier Electrical Appliances Corporation Ltd,
- Hisense Import & Export Co., Ltd,
- Konka Group Co., Ltd,
- Sichuan Changhong Electric Co. Ltd,
- Skyworth Multimedia International (Shenzhen) Co., Ltd,
- TCL King Electrical Appliances (HuiZhou) Co., Ltd,
- Xiamen Overseas Chinese Electronic Co., Ltd.

B. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (8) Rozpatrywanym produktem są odbiorniki telewizji kolorowej o przekątnej ekranu większej niż 15,5 cm niezależnie od tego czy posiadają one wbudowany odbiornik radiowy i/lub zegar. Obecnie ten produkt klasyfikowany jest pod pozycjami CN ex 8528 12 52, 8528 12 54, 8528 12 56, 8528 12 58, ex 8528 12 62 i 8528 12 66.

C. WYNIKI DOCHODZENIA**1. Stanowiska stron**

- (9) Chińska Izba Handlowa dla Przywozu i Wywozu Maszyn i Produktów Elektronicznych (CCCME) działająca w imieniu spółek, którym przyznano zobowiązanie razem z CCCME oświadczyła, że wielkość przywozu, do której stosuje się zobowiązanie cenowe została ustalona na podstawie udziału rzeczywistego popytu w UE 15 Państw Członkowskich. Stwierdziła, że należy zatem zmienić zobowiązanie tak, aby w odpowiedni sposób uwzględnić rynek UE 25 Państw Członkowskich. Stwierdziła również, że taki przegląd jest istotny dla uniknięcia dyskryminacji na korzyść innych eksporterów rozpatrywanego produktu do UE.

2. Uwagi Państw Członkowskich

- (10) Państwa Członkowskie przedstawiły swoje uwagi i większość z nich popiera dostosowanie środków uwzględniając rozszerzenie.

3. Ocena

- (11) Na podstawie dostępnych danych i informacji dokonano analizy, która potwierdziła, że wielkości przywozu rozpatrywanego produktu z Chin do UE10 są znaczne. Biorąc pod uwagę fakt, że wielkość przywozu, która jest przedmiotem obecnie obowiązującego zobowiązania cenowego została ustalona na podstawie przywozu do UE 15 Państw Członkowskich, nie uwzględnia ona skutku zwiększenia rynku po rozszerzeniu.

4. Wniosek

- (12) Uwzględniając powyższe, uznaje się, że biorąc pod uwagę rozszerzenie, właściwe jest dostosowanie środków tak, aby zaspokoić dodatkowe wielkości przywozu na rynek UE10.
- (13) Początkowe wielkości przywozu, który jest przedmiotem zobowiązania cenowego dla UE 15 Państw Członkowskich zostały obliczone jako rosnąca wartość, która powinna osiągnąć dany udział rzeczywistego popytu UE w piątym roku obowiązywania zobowiązania. Zwiększenie wielkości przywozu na podstawie zobowiązania cenowego zostało obliczone za pomocą takiej samej metody.
- (14) Uznano zatem, że Komisja może przyjąć wniosek zmienionego zobowiązania odzwierciedlającego sytuację po rozszerzeniu na podstawie metody opisanej w motywie 13,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE**Artykuł 1**

Komisja może przyjąć wniosek dotyczący zmienionego zobowiązania zwiększającego wielkość przywozu, który podlega zobowiązaniu cenowemu przyjętemu decyzją 2002/683/WE w związku z przywozem odbiorników telewizji kolorowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Wzrost jest obliczany za pomocą tej samej metody obliczania, która została użyta przy ustalaniu początkowego zobowiązania cenowego dla UE 15 Państw Członkowskich, to znaczy na podstawie wzrastającej wartości, która powinna osiągnąć dany udział rzeczywistego popytu UE w piątym roku obowiązywania zobowiązania.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady

B. COWEN

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1000/2004**z dnia 18 maja 2004 r.**

przyjmujące zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu niektórych elektrotechnicznych blach teksturowanych oraz pasów stali elektrotechnicznej krzemowej o szerokości powyżej 500 mm pochodzących z Rosji oraz obejmujące obowiązkiem rejestracji przywóz niektórych elektrotechnicznych blach teksturowanych pochodzących z Rosji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem dumpin-gowym z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europej-skiej⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004⁽²⁾ (podstawowe rozporządzenie), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i art. 22 lit. c),

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 990/2004⁽³⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 151/2003⁽⁴⁾ nakładające cło antydumpingowe na przywóz niektórych elektrotechnicz-nych blach teksturowanych („omawiany produkt”) pocho-dzących z Federacji Rosyjskiej (Rosji). Stawka cła stosowa-nego w odniesieniu do ceny netto franco na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, jest ustalona dla przywozów omawianego produktu wyprodukowanego przez Nowo-lipiecki Kombinat Hutniczy w wysokości 40,1%, a dla produktu wyprodukowanego przez spółkę VIZ STAL Ltd. w Rosji w wysokości 14,7%.

2. Dochodzenie

- (2) Dnia 20 marca 2004 r. Komisja ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu średnioterminowego obowiązują-cych środków („środki”) poprzez opublikowanie zawiado-mienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁵⁾, zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (3) Rozpoczęty z inicjatywy Komisji przegląd miał na celu zbadanie, czy w wyniku rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („Rozszerzenie”) a także, mając na uwadze interes Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowa-nia środków w celu uniknięcia nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, w tym użytkowników, dystrybutorów i konsu-mentów.

- (4) Wszystkie zainteresowane strony, włączając w to prze-mysł wspólnotowy, zrzeszenia producentów lub użyt-kowników we Wspólnocie, eksporterów/producentów w państwach zainteresowanych, importerów i zrzeszenia importerów oraz odpowiednie władze zainteresowanych państw, jak również zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”), zostały poinformowane o rozpoczęciu dochodzenia i otrzymały możliwość przedstawienia swojej opinii na piśmie, przedłożenia informacji oraz dostarczenia mate-riałów potwierdzających w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o rozpoczęciu dochodzenia. Wszystkie strony zainteresowane, które o to wystąpiły i wykazały, że istnieją powody, dla których powinno im zostać udzielone prawo do złożenia wyjaśnień, otrzymały taką możliwość.

3. Wynik dochodzenia

- (5) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 990/2004, dochodzenie wykazało, że dostosowanie obowiązujących środków leży w interesie Wspólnoty, pod warunkiem, że nie podważy ono w znaczącym stopniu pożądanego poziomu ochrony handlowej.

4. Zobowiązania

- (6) Zgodnie z wnioskami rozporządzenia (WE) nr 990/2004, Komisja, zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zaproponowała zobowiązania zaintereso-wanym firmom. W konsekwencji, zobowiązania zostały następnie zaoferowane przez (i) rosyjskiego producenta eksportującego omawiany produkt – (Nowolipiecki Kombinat Hutniczy) wspólnie ze spółką szwajcarską (Stinol A.G.) oraz (ii) innego rosyjskiego producenta eksportującego omawiany produkt (VIZ STAL Ltd.) wspólnie ze związaną z nim szwajcarską spółką Duferco S.A.
- (7) Należy zauważyć, że w zastosowaniu art. 22 lit. c) rozpo-rządzenia podstawowego, zobowiązania te uznaje się za środki specjalne, ponieważ, zgodnie z wnioskami rozpo-rządzenia (WE) nr 990/2004, nie są one bezpośrednim odpowiednikiem cła antydumpingowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.03.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 13.03.2004, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 25 z 30.01.2003, str. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 70 z 20.03.2004, str. 15.

- (8) Niemniej jednak, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 990/2004, zobowiązania obligują każdego indywidualnego producenta eksportującego do przestrzegania pułapów importowych oraz, w celu umożliwienia monitorowania tych zobowiązań, omawiani producenci eksportujący zgodzili się również w szerokim zakresie przestrzegać swojej tradycyjnej struktury sprzedaży klientom indywidualnym w UE10. Producenci eksportujący mają również świadomość tego, że jeżeli okaże się, że struktura sprzedaży uległa znacznej zmianie, lub gdy monitorowanie zobowiązań stanie się w jakikolwiek sposób trudne lub niewykonalne, Komisja ma prawo do wycofania przyjęcia zobowiązania danej firmy, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego, do dostosowania poziomu pułapu, lub podjęcia innych czynności zaradczych.
- (9) Warunkiem zobowiązań jest również to, że jeżeli zostaną one w jakikolwiek sposób naruszone, Komisja będzie miała prawo do wycofania ich przyjęcia, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego.
- (10) Firmy będą regularnie dostarczać Komisji szczegółowych informacji na temat swoich wywozów do Wspólnoty, co pozwoli na skuteczne monitorowanie zobowiązań.
- (11) Aby Komisja mogła skutecznie monitorować przestrzeganie zobowiązań przez firmy, przy przedłożeniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zgodnie ze zobowiązaniem, zwolnienie celne będzie uzależnione od przedstawienia faktury zawierającej przynajmniej pozycje wymienione w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 990/2004. Taki poziom informacji jest również niezbędny, aby umożliwić organom celnym stwierdzenie z odpowiednią dokładnością, że przesyłka jest zgodna z dokumentami handlowymi. Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona, lub też nie odpowiada ona produktowi przedstawionemu organom celnym, płatne będzie odpowiednie cło antydumpingowe.
- (12) W świetle powyższego, oferty zobowiązań uznaje się za możliwe do przyjęcia.
- (13) Bez uszczerbku dla normalnego okresu obowiązywania środków, przyjęcie zobowiązań jest ograniczone do początkowego okresu sześciu miesięcy. Środki wygasają po upływie tego okresu, o ile Komisja nie uzna za stosowane przedłużenia okresu stosowania środków specjalnych przez kolejne sześć miesięcy.

B. REJESTRACJA PRZYWOZÓW

- (14) Ze względu na nietypowe okoliczności związane z tym przypadkiem oraz na nieusuwalne ryzyko naruszenia zobowiązań, spowodowane różnicą cen pomiędzy UE10 i UE15 oraz ich krótkoterminowym charakterem, uważa się, że istnieją wystarczające podstawy, aby objąć niektóre przywozy omawianego produktu obowiązkiem rejestracji na okres maksymalnie dziewięciu miesięcy, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (15) Organy celne powinny zatem podjąć odpowiednie kroki w celu rejestrowania przywozu do Wspólnoty omawianego produktu pochodzącego z Rosji, eksportowanego przez firmy, które zaoferowały zobowiązania możliwe do przyjęcia i dla których wnosi się o zwolnienie z cła antydumpingowego.
- (16) W przypadku stwierdzenia naruszenia zobowiązań, cło może zostać pobrane z mocą wsteczną w odniesieniu do towarów wprowadzonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie, począwszy od dnia naruszenia zobowiązania.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu blach cienkich teksturowanych, walcowanych na zimno oraz pasów stali elektrotechnicznej krzemowej o szerokości powyżej 500 mm pochodzących z Rosji, przyjmuje się zobowiązania zaoferowane przez wymienionych poniżej producentów eksportujących:

Kraj	Firma	Kod dodatkowy TARIC
Rosja	Produkowany przez Nowolipiecki Kombinat Hutniczy, Lipieck, Rosja i sprzedawany przez Stinol A.G., Lugano, Szwajcaria ich pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie, działającemu jako importer	A524
Rosja	Produkowany przez Viz Stal Ltd., Jekaterinburg, Rosja i sprzedawany przez Duferco S.A., Lugano, Szwajcaria pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie, działającemu jako importer	A525

Artykuł 2

Organy celne powinny, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96 podjąć odpowiednie kroki w celu dokonania rejestracji przywozu do Wspólnoty blach cieńkich teksturowanych, walcowanych na zimno oraz pasów stali elektrotechnicznej krzemowej o szerokości powyżej 500 mm pochodzących z Rosji i oznaczonych kodem CN 7225 11 00 (blacha o szerokości 600 mm lub więcej) oraz ex 7226 11 00 (blacha o szerokości powyżej 500 mm i poniżej 600 mm), produkowanych i sprzedawanych przez firmy wymienione w art. 1, dla których wnosi się o zwolnienie z cła antydumpingowego, nałożonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 990/2004.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1001/2004**z dnia 18 maja 2004 r.**

przyjmujące zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji i Ukrainy oraz obejmujące obowiązkiem rejestracji przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i Ukrainy

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004⁽²⁾ („podstawowe rozporządzenie”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i art. 22 lit. c),

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku przeglądu związanego z wygaśnięciem środków oraz przeglądu tymczasowego, Rada swoim rozporządzeniem (WE) nr 658/2002⁽³⁾, nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu („omawiany produkt”) pochodzącego z Federacji Rosyjskiej („Rosja”). Na mocy rozporządzenia (WE) nr 132/2001⁽⁴⁾, Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Ukrainy. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 993/2004⁽⁵⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 658/2002 i rozporządzenie (WE) nr 132/2001.

- (2) Środki to cło specyficzne wynoszące 47,07 euro/tona w przypadku Rosji i 33,25 euro/tona w przypadku Ukrainy.

2. Dochodzenie

- (3) Dnia 20 marca 2004 r. Komisja ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu obowiązujących środków („środki”) poprzez opublikowanie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁶⁾ zawiadomienia, zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia.

- (4) Rozpoczęty z inicjatywy Komisji przegląd miał na celu zbadanie czy, w wyniku rozszerzenia Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. („Rozszerzenie”), a także mając na uwadze interes Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowania środków w celu uniknięcia nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, w tym użytkowników, dystrybutorów i konsumentów.

- (5) Wszystkie zainteresowane strony, włączając w to przemysł wspólnotowy, zrzeszenia producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterów/producentów w państwach zainteresowanych, importerów i zrzeszenia importerów oraz odpowiednie władze zainteresowanych państw, jak również zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”) zostały poinformowane o rozpoczęciu dochodzenia i otrzymały możliwość przedstawienia swojego stanowiska na piśmie, przedłożenia informacji i dostarczenia materiałów potwierdzających w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o rozpoczęciu dochodzenia. Wszystkie zainteresowane strony, które o to wystąpiły i wykazały, że istnieją powody, dla których powinno im zostać udzielone prawo do złożenia wyjaśnień, otrzymały taką możliwość.

3. Wynik dochodzenia

- (6) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 993/2004 dochodzenie wykazało, że w interesie Wspólnoty leży dostosowanie obowiązujących środków, pod warunkiem że dostosowanie to nie podważy w znaczącym stopniu pożądanego poziomu ochrony handlowej.

4. Zobowiązania

- (7) Zgodnie z wnioskami rozporządzenia (WE) nr 993/2004 Komisja, zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zaproponowała zobowiązania zainteresowanym firmom. W konsekwencji zobowiązania zostały następnie zaproponowane przez: (i) producenta eksportującego dany produkt na Ukrainie (OJSC „Azot”); (ii) producenta eksportującego w Rosji (CJSC MCC Eurochem odnośnie do towarów wyprodukowanych w jego urządzeniach produkcyjnych JSC Nak Azot, Rosja) wraz z firmą z nim związaną (Cumberland Sound Ltd., Brytyjskie Wyspy Dziewicze); (iii) osobno przez dwóch powiązanych producentów eksportujących w Rosji (OAO Kirovo – Chepetsky Chimkombinat i JSC „Azot”); oraz (iv) wspólnie przez dwóch powiązanych producentów eksportujących – Joint Stock Company „Acron”, Rosja i Joint Stock Company „Dorogobuzh”, Rosja.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 18.4.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 23 z 25.1.2001, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 182 z 18.5.2004, str. 28.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 70 z 20.3.2004, str. 15.

- (8) Komisji wiadomo ze zgłoszeń przedłożonych przez OAO Kirovo — *Chepetsky Chimkombinat* i z informacji ogólnie dostępnych w internecie, że JSC „Azot” i OAO Kirovo — *Chepetsky Chimkombinat* są ze sobą powiązane poprzez *Agrochemical Corporation „Azot”*, która jest w posiadaniu znacznie więcej niż 5% udziałów każdej ze spółek. Zgodnie zatem z art. 2 rozporządzenia podstawowego i definicją powiązanych stron, jak określa art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾ z dnia 2 lipca 1993 r., ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2286/2009⁽²⁾ Komisja uznaje JSC „Azot” i OAO Kirovo — *Chepetsky Chimkombinat* za powiązane strony. Należy zauważyć, że anormalny wzrost wielkości wywozów jednego z dwóch producentów eksportujących OAO Kirovo — *Chepetsky Chimkombinat* do dziesięciu nowych Państw Członkowskich, zaobserwowany w ciągu pierwszych miesięcy 2004 r. był wyższy niż tradycyjna łączna wielkość wywozów do UE10 pochodzących z JSC „Azot” i OAO Kirovo — *Chepetsky Chimkombinat*. Zatem oferty zobowiązań złożone przez omawianych dwóch producentów eksportujących zostają odrzucone, ponieważ pułap zobowiązań dla dwóch producentów eksportujących łącznie, obliczony jako tradycyjna wielkość wywozów do UE10 w 2001 i 2002 r., pomniejszona o nadmierny wzrost wielkości wywozów do UE10 zaobserwowany w ciągu pierwszych miesięcy 2004 r. jest negatywny.
- (9) Należy zauważyć, że w zastosowaniu art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia zobowiązania przyjęte na mocy tego rozporządzenia uznaje się za środki specjalne, ponieważ, zgodnie z wnioskami rozporządzenia (WE) nr 993/2004, nie są one bezpośrednim odpowiednikiem cła antydumpingowego.
- (10) Niemniej jednak, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 993/2004, zobowiązania obligują każdego indywidualnego producenta eksportującego do przestrzegania minimalnych cen importowych w ramach pułapów importowych oraz, w celu umożliwienia monitorowania tych zobowiązań, omawiani producenci eksportujący zgodzili się w szerokim zakresie przestrzegać tradycyjnej struktury sprzedaży klientom indywidualnym w 10 nowych Państwach Członkowskich. Producenci eksportujący mają również świadomość tego, że jeżeli okaże się, że struktura sprzedaży uległa znacznej zmianie lub gdy monitorowanie zobowiązania stanie się w jakikolwiek sposób trudne lub niewykonalne, Komisja ma prawo do wycofania przyjęcia zobowiązania danej firmy, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania ostatecznym cłem antydumpingowym, do dostosowania poziomu pułapu lub podjęcia innych czynności zaradczych.
- (11) Jeżeli zobowiązania są w jakikolwiek sposób naruszone, Komisja będzie miała prawo do wycofania ich przyjęcia, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania ostatecznym cłem antydumpingowym.
- (12) Firmy będą regularnie dostarczać Komisji szczegółowych informacji na temat swoich wywozów do Wspólnoty, co pozwoli na skuteczne monitorowanie zobowiązań.
- (13) Aby Komisja mogła skutecznie monitorować przestrzeganie zobowiązań przez firmy, przy przedłożeniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zgodnie ze zobowiązaniem zwolnienie celne będzie uzależnione od przedstawienia faktury zawierającej przynajmniej pozycje wymienione w Załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr. 993/2004. Taki poziom informacji jest również niezbędny, aby umożliwić organom celnym stwierdzenie z wystarczającą dokładnością, że przesyłka jest zgodna z dokumentami handlowymi. Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona lub też nie odpowiada ona produktowi przedstawionemu organom celnym, płatne będzie odpowiednie cło antydumpingowe.
- (14) W związku z powyższym oferty zobowiązań przedłożone przez OJSC „Azot”, CJSC MCC Eurochem w odniesieniu do towarów wyprodukowanych w zakładach JSC Nak Azot, Rosja, i Joint Stock Company Acron. wraz z Joint Stock Company Dorogobuzh uznaje się za możliwe do przyjęcia.
- (15) Akceptacja ofert zobowiązań jest ograniczona do okresu sześciu miesięcy bez uchylenia środka antydumpingowego. Jakkolwiek sześć miesięcy po akceptacji ofert zobowiązań ich dalsza akceptacja będzie uzależniona od weryfikacji Komisji, czy szczególne i negatywne warunki dla ostatnich użytkowników w EU10, które prowadziły do akceptacji ofert zobowiązań, nadal istnieją. Ze względu na krótki okres obowiązywania zobowiązań i szczególną sytuację, w której są one akceptowane, służby Komisji mogą po konsultacji Komitetu Doradczego adaptować znaczenie zobowiązań, jeżeli po upływie właściwego okresu czasu zostanie ustanowione, że zobowiązania nie osiągnęły zamierzonych rezultatów w sensie umożliwienia, aby tradycyjny eksport do EU10 był kontynuowany. Jakkolwiek adaptowanie znaczenia zobowiązań musi nadal zapewnić istnienie wystarczającej kontrybucji do usunięcia naruszeń.

B. REJESTRACJA PRZYWOZÓW

- (16) Ze względu na nieodłączne ryzyko naruszenia zobowiązań, wywołane różnicą cen pomiędzy nowymi i obecnymi Państwami Członkowskimi UE, oraz ich krótkoterminowy charakter uważa się, że istnieją wystarczające podstawy, aby objąć niektóre przywozy omawianego produktu obowiązkiem rejestracji na maksymalny okres dziewięciu miesięcy, zgodnie z art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia.
- (17) Organy celne powinny zatem podjąć odpowiednie kroki w celu rejestrowania przewozu do Wspólnoty omawianego produktu pochodzącego z Ukrainy i Rosji, eksportowanego przez firmy, które zaoferowały możliwe do przyjęcia zobowiązania i dla których wnosi się o zwolnienie z cła antydumpingowego.
- (18) W przypadku stwierdzenia naruszenia zobowiązań cło może zostać pobrane z mocą wsteczną w odniesieniu do towarów wprowadzonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie od daty naruszenia zobowiązań

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu azotanu amonu pochodzącego z Ukrainy i Rosji przyjmuje się zobowiązania zaoferowane przez wymienionych poniżej producentów eksportujących:

Kraj	Firma	Kod dodatkowy TARIC
Ukraina	Produkowany i eksportowany przez OJSC „Azot” Czerkasy, Ukraina do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie działającego jako importer	A521
Rosja	Produkowany przez OJSC MCC Eurochem, Moskwa, Rosja w jego urządzeniach produkujących JSC Nak Azot, Novomoskovsk, Rosja, i sprzedawany przez Cumberland Sound Ltd., Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie działającemu jako importer	A522
Rosja	Produkowany i eksportowany przez Joint Stock Company „Acron”, Nowogród Wielki, Rosja, lub Joint Stock Company „Dorogobuzh” Verkhnedneprovsky, obwód Smoleński, Rosja, do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie działającego jako importer	A532

Artykuł 2

Organy celne powinny, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96 podjąć odpowiednie kroki w celu dokonania rejestracji przywozu do Wspólnoty azotanu amonu pochodzącego z Ukrainy i Rosji, oznaczonego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90, produkowanego i sprzedawanego lub produkowanego i eksportowanego przez firmy wymienione w art. 1, dla których wnosi się o zwolnienie z cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 993/2004.

Article 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1002/2004**z dnia 18 maja 2004 r.**

przyjmujące zobowiązania oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy oraz obejmujące obowiązkiem rejestracji przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004⁽²⁾, („podstawowe rozporządzenie”), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i art. 22 lit. c),

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 969/2000⁽³⁾ Rada zmieniła i rozszerzyła środki nałożone rozporządzeniem (WE) nr 3068/92⁽⁴⁾, zmienionym przez rozporządzenia (WE) nr 643/94⁽⁵⁾ i (WE) 449/98⁽⁶⁾, w sprawie przywozu do Wspólnoty chlorku potasu („omawiany produkt”) pochodzącego z Republiki Białorusi (Białoruś), Federacji Rosyjskiej (Rosja) i Ukrainy. Rozporządzeniem (WE) nr 992/2004⁽⁷⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 969/2000.

- (2) Środki to stałe kwoty celne, ustalone w zależności od kategorii i gatunku produktu, wynoszące od 19,51 euro/tona do 48,19 euro/tona w przypadku Białorusi, 19,61 euro/tona do 40,63 euro/tona w przypadku Rosji i 19,61 euro/tona do 48,19 euro/tona w przypadku Ukrainy.

2. Dochodzenie

- (3) Dnia 20 marca 2004 r. Komisja ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu obowiązujących środków („środki”) poprzez opublikowanie w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽⁸⁾ zawiadomienia, zgodnie z art. 11 ust. 3 oraz art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 11.5.2000, str. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 308 z 24.10.1992, str. 41.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 80 z 24.3.1994, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 58 z 27.2.1998, str. 15.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 182 z 19.5.2004, str. 23.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 70 z 20.3.2004, str. 15.

- (4) Rozpoczęty z inicjatywy Komisji przegląd miał na celu zbadanie czy, w wyniku rozszerzenia Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. („rozszerzenie”), a także mając na uwadze interes Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowania środków w celu uniknięcia nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, w tym użytkowników, dystrybutorów i konsumentów.

- (5) Wszystkie znane Komisji zainteresowane strony, włączając w to przemysł wspólnotowy, zrzeszenia producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterów/producentów w państwach zainteresowanych, importerów i zrzeszenia importerów oraz odpowiednie władze zainteresowanych państw, jak również zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE 10”) zostały poinformowane o rozpoczęciu dochodzenia i otrzymały możliwość przedstawienia swojego stanowiska na piśmie, przedłożenia informacji i dostarczenia materiałów potwierdzających w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o rozpoczęciu dochodzenia. Wszystkie zainteresowane strony, które o to wystąpiły i wykazały, że istnieją powody, dla których powinno im zostać udzielone prawo do złożenia wyjaśnień, otrzymały taką możliwość.

3. Wynik dochodzenia

- (6) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 992/2004, dochodzenie wykazało, że dostosowanie obowiązujących środków leży w interesie Wspólnoty, pod warunkiem, że takie dostosowanie nie podważy w znaczącym stopniu pożądanego poziomu ochrony handlowej.

4. Zobowiązania

- (7) Zgodnie z wnioskami rozporządzenia (WE) nr 992/2004, Komisja, zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zaproponowała zainteresowanym firmom zobowiązania. W konsekwencji, zobowiązania zostały następnie zaoferowane przez: i) producenta eksportującego dany produkt w Białorusi (Republican Unitary Enterprise Production Amalgamation Belaruskali) wraz z firmami z nim związanymi w Rosji (JSC International

Potash Company), Austrii (Belurs Handelsgesellschaft m. b.H.) i na Litwie (UAB Baltkalis), ii) producenta eksportującego w Rosji (JSC Silvinit) wraz z firmami z nim związanymi w Rosji (JSC International Potash Company) i Austrii (Belurs Handelsgesellschaft m.b.H.) oraz iii) drugiego producenta eksportującego w Rosji (JSC Uralkali) wraz z firmą cyprijską (Fertexim Ltd).

(8) Należy zauważyć, że w zastosowaniu art. 22 lit. c) podstawowego rozporządzenia, zobowiązania te uznaje się za specjalne środki, ponieważ zgodnie z wnioskami rozporządzenia (WE) nr 992/2004 nie są one bezpośrednim odpowiednikiem cła antydumpingowego.

(9) Niemniej jednak, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 992/2004, zobowiązania obligują każdego indywidualnego producenta eksportującego do przestrzegania minimalnych cen importowych w ramach pułapów importowych oraz, w celu umożliwienia monitorowania tych zobowiązań, omawiani producenci eksportujący zgodzili się w szerokim zakresie przestrzegać tradycyjnej struktury sprzedaży klientom indywidualnym w 10 nowych Państwach Członkowskich. Producenci eksportujący mają również świadomość tego, że jeżeli okaże się, że struktura sprzedaży uległa znacznej zmianie, lub gdy monitorowanie zobowiązań stanie się w jakikolwiek sposób trudne lub niewykonalne, Komisja ma prawo do wycofania przyjęcia zobowiązania danej firmy, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania ostatecznym cłem antydumpingowym, do dostosowania poziomu pułapu lub podjęcia innych czynności zaradczych.

(10) Jeżeli zobowiązania są w jakikolwiek sposób naruszone Komisja będzie miała prawo do wycofania ich przyjęcia, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania ostatecznym cłem antydumpingowym.

(11) Firmy będą regularnie dostarczać Komisji szczegółowych informacji na temat swoich przywozów do Wspólnoty, co pozwoli na skuteczne monitorowanie zobowiązań.

(12) Aby Komisja mogła skutecznie monitorować przestrzeganie zobowiązań przez firmy, przy przedłożeniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zgodnie z zobowiązaniem, zwolnienie celne będzie uzależnione od przedstawienia faktury zawierającej przynajmniej pozycje wymienione

w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 992/2004. Taki poziom informacji jest również niezbędny, aby umożliwić organom celnym stwierdzenie z wystarczającą dokładnością, że przesyłka jest zgodna z dokumentami handlowymi. Jeśli taka faktura nie zostanie przedstawiona lub też nie odpowiada ona produktowi przedstawionemu organom celnym, płatne będzie odpowiednie cło antydumpingowe.

(13) W świetle powyższego, oferty zobowiązań uznaje się za możliwe do przyjęcia.

(14) Bez uszczerbku dla normalnego czasu obowiązywania środków, przyjęcie zobowiązań ograniczone jest do początkowego okresu dwunastu miesięcy. Niemniej jednak, sześć miesięcy po przyjęciu zobowiązań ich utrzymanie zależeć będzie od oceny Komisji, która sprawdzi czy wyjątkowe i negatywne warunki dla użytkownika końcowego w 10 nowych Państwach Członkowskich, prowadzące do przyjęcia zobowiązań wciąż istnieją.

B. REJESTRACJA PRZYWOZÓW

(15) Ze względu na nietypowe okoliczności związane z tym przypadkiem oraz na nieusuwalne ryzyko naruszenia zobowiązań, wywołane różnicą cen pomiędzy nowymi i obecnymi Państwami Członkowskimi UE oraz ich krótkoterminowy charakter uważa się, że istnieją wystarczające podstawy, aby objąć niektóre przywozy omawianego produktu obowiązkiem rejestracji na maksymalny okres dziewięciu miesięcy, zgodnie z art. 14 ust. 5 podstawowego rozporządzenia.

(16) Organy celne powinny zatem podjąć odpowiednie kroki w celu rejestrowania przewozu do Wspólnoty omawianego produktu pochodzącego z Ukrainy i Rosji, eksportowanego przez firmy, które zaoferowały możliwe do przyjęcia zobowiązania i dla których wnosi się o zwolnienie z cła antydumpingowego.

(17) W przypadku stwierdzenia naruszenia zobowiązań, cło może zostać pobrane z mocą wsteczną w odniesieniu do towarów wprowadzonych do swobodnego obrotu we Wspólnocie, począwszy od dnia naruszenia zobowiązania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu chlorku potasu pochodzącego z Białorusi i Rosji przyjmuje się zobowiązania zaoferowane przez wymienionych poniżej producentów eksportujących:

Kraj	Firma	Kod dodatkowy TARIC
Białoruś	Produkowany przez Republican Unitary Enterprise Production Amalgamation Belaruskali, Soligorsk, Białoruś i sprzedawany przez JSC International Potash Company, Moskwa, Rosja, lub Belurs Handelsgesellschaft m.b.H, Wiedeń, Austria lub UAB Baltkalis, Wilno, Litwa pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie działającemu jako importer	A518
Rosja	Produkowany przez JSC Silvinit, Solikamsk, Rosja i sprzedawany przez JSC International Potash Company, Moskwa, Rosja, lub Belurs Handelsgesellschaft m.b.H, Wiedeń, Austria pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie działającemu jako importer	A519
Rosja	Produkowany przez JSC Uralkali, Berezniki, Rosja i sprzedawany przez Fertexim Ltd., Limassol, Cypr pierwszemu niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie działającemu jako importer	A520

Artykuł 2

Organy celne powinny, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96 podjąć odpowiednie kroki w celu dokonania rejestracji przywozu do Wspólnoty chlorku potasu pochodzącego z Białorusi i Rosji, oznaczonego kodami CN 3104 20 10 (kody TARIC 3104 20 10 10 i 3104 20 10 90), 3104 20 50 (kody TARIC 3104 20 50 10 i 3104 20 50 90), 3104 20 90 (kod TARIC 3104 20 90 00), ex 3105 20 10 (kody TARIC 3105 20 10 10 i 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (kody TARIC 3105 20 90 10 i 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (kody TARIC 3105 60 90 10 i 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (kody TARIC 3105 90 91 10 i 3105 90 91 20), ex 3105 90 99 (kody TARIC 3105 90 99 10 i 3105 90 99 20), produkowanego i sprzedawanego, lub produkowanego i eksportowanego przez firmy wymienione w art. 1, dla których wnosi się o zwolnienie z cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 992/2004.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i obowiązuje przez okres dwunastu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1003/2004**z dnia 19 maja 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 maja 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 maja 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	97,3
	204	64,3
	212	89,5
	999	83,7
0707 00 05	052	106,9
	096	64,5
	999	85,7
0709 90 70	052	93,6
	204	54,4
	999	74,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	55,0
	204	45,7
	220	39,6
	388	49,5
	400	35,9
	624	58,5
	999	47,4
0805 50 10	388	73,7
	528	51,4
	999	62,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	81,0
	400	125,2
	404	105,0
	508	60,7
	512	69,7
	524	68,7
	528	71,8
	720	101,4
	804	96,6
	999	86,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1004/2004**z dnia 18 maja 2004 r.****ustanawiające wartości jednostkowe w celu określenia wartości celnej niektórych łatwo psujących się towarów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽²⁾, a w szczególności jego art. 173, ust.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 173 do 177 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 przewidują, że Komisja okresowo ustala wartości jednostkowe dla produktów wskazanych w klasyfikacji w załączniku 26 do tego rozporządzenia.

- (2) Stosowanie zasad i kryteriów określonych w wyżej wymienionych artykułach do elementów przekazanych Komisji zgodnie z art. 173 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 prowadzi do ustanowienia wartości jednostkowych określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w stosunku do produktów, o których mowa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wartości jednostkowe określone w art. 173 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ustanawia się zgodnie z tabelą zawartą w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji
Członek Komisji
Erkki LIIKANEN

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Pozycja	Wyszczególnienie	Liczba wartości jednostkowych na 100 kg					
	Gatunki, Odmiany, Kod CN	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
1.10	Ziemniaki młode 0701 90 50	49,70	29,13	1 587,72	369,80	777,61	12 745,21
		171,61	32,41	21,15	236,92	11 868,03	1 997,64
		455,44	33,49				
1.30	Cebula (inna niż do sadzenia) 0703 10 19	35,83	21,00	1 144,54	266,58	560,56	9 187,63
		123,71	23,37	15,25	170,79	8 555,30	1 440,03
		328,31	24,14				
1.40	Czosnek 0703 20 00	131,69	77,20	4 207,20	979,90	2 060,55	33 772,70
		454,74	85,89	56,05	627,81	31 448,31	5 293,40
		1 206,84	88,75				
1.50	Pory ex 0703 90 00	50,52	29,61	1 613,96	375,91	790,47	12 955,85
		174,45	32,95	21,50	240,84	12 064,18	2 030,65
		462,97	34,05				
1.60	Kalafior 0704 10 00	—	—	—	—	—	—
1.80	Kapusta biała i czerwona 0704 90 10	59,17	34,69	1 890,32	440,28	925,82	15 174,30
		204,32	38,59	25,18	282,08	14 129,94	2 378,36
		542,24	39,88				
1.90	Brokuly lub kalarepa (<i>Brassica oleracea</i> . var. <i>italica</i>) ex 0704 90 90	61,43	36,01	1 962,50	457,09	961,17	15 753,72
		212,12	40,06	26,14	292,85	14 669,48	2 469,18
		562,94	41,40				
1.100	Kapusta pekińska ex 0704 90 90	75,36	44,18	2 407,53	560,74	1 179,13	19 326,07
		260,22	49,15	32,07	359,26	17 995,97	3 029,10
		690,60	50,79				
1.110	Salata głowiasta 0705 11 00	—	—	—	—	—	—
1.130	Marchew ex 0706 10 00	33,81	19,82	1 080,08	251,56	528,99	8 670,22
		116,74	22,05	14,39	161,17	8 073,49	1 358,94
		309,82	22,78				
1.140	Rzodkiewka ex 0706 90 90	44,01	25,80	1 405,99	327,47	688,61	11 286,36
		151,97	28,70	18,73	209,80	10 509,59	1 768,98
		403,31	29,66				
1.160	Groch (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	438,55	257,08	14 010,49	3 263,19	6 861,88	112 467,20
		1 514,33	286,02	186,65	2 090,68	104 726,72	17 627,68
		4 018,91	295,54				

Pozycja	Wyszczególnienie	Liczba wartości jednostkowych na 100 kg					
	Gatunki, Odmiany, Kod CN	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
1.170	Fasola						
1.170.1	— Fasola (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	119,25 411,78 1 092,84	69,91 77,78 80,37	3 809,80 50,75	887,34 568,51	1 865,91 28 477,78	30 582,61 4 793,40
1.170.2	— Fasola (<i>Phaseolus</i> ssp., <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Sav.) ex 0708 20 00	240,35 829,93 2 202,57	140,89 156,76 161,97	7 678,46 102,29	1 788,40 1 145,80	3 760,66 57 395,58	61 637,76 9 660,87
1.180	Bób ex 0708 90 00	—	—	—	—	—	—
1.190	Karczochy 0709 10 00	—	—	—	—	—	—
1.200	Szparagi						
1.200.1	— zielone ex 0709 20 00	363,83 1 256,31 3 334,14	213,28 237,29 245,19	11 623,28 154,85	2 707,19 1 734,45	5 692,71 86 882,65	93 304,25 14 624,15
1.200.2	— pozostałe ex 0709 20 00	330,76 1 142,13 3 031,13	193,89 215,72 222,90	10 566,93 140,77	2 461,15 1 576,82	5 175,34 78 986,56	84 824,56 13 295,08
1.210	Oberzyny (baklazany) 0709 30 00	104,96 362,41 961,82	61,53 68,45 70,73	3 353,04 44,67	780,96 500,35	1 642,21 25 063,56	26 916,04 4 218,72
1.220	Seler naciowy (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i>) ex 0709 40 00	101,77 351,41 932,62	59,66 66,37 68,58	3 251,25 43,31	757,25 485,16	1 592,35 24 302,68	26 098,92 4 090,65
1.230	Pieprznik jadalny 0709 59 10	994,91 3 435,42 9 117,36	583,22 648,88 670,47	31 784,39 423,43	7 402,93 4 742,93	15 566,96 237 584,51	255 144,67 39 990,41
1.240	Papryka słodka 0709 60 10	203,04 701,11 1 860,70	119,02 132,43 136,83	6 486,66 86,42	1 510,81 967,95	3 176,95 48 486,98	52 070,71 8 161,37
1.250	Koper 0709 90 50	—	—	—	—	—	—
1.270	Słodkie ziemniaki, całe, świeże (przeznaczone do spożycia przez ludzi) 0714 20 10	111,23 384,08 1 019,31	65,20 72,54 74,96	3 553,45 47,34	827,64 530,25	1 740,36 26 561,60	28 524,81 4 470,87
2.10	Kasztany (<i>Castanea</i> spp.), świeże ex 0802 40 00	—	—	—	—	—	—
2.30	Ananas, świeży ex 0804 30 00	98,90 341,51 906,35	57,98 64,50 66,65	3 159,65 42,09	735,92 471,49	1 547,50 23 618,04	25 363,67 3 975,41

Pozycja	Wyszczególnienie	Liczba wartości jednostkowych na 100 kg					
	Gatunki, Odmiany, Kod CN	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.40	Awokado, świeże ex 0804 40 00	133,44 460,77 1 222,85	78,22 87,03 89,93	4 263,04 56,79	992,91 636,14	2 087,90 31 865,71	34 220,94 5 363,66
2.50	Guawa, mango, świeże ex 0804 50	—	—	—	—	—	—
2.60	Słodkie pomarańcze, świeże:						
2.60.1	— Krwiste i półkrwiste 0805 10 10	48,60 167,82 445,37	28,49 31,70 32,75	1 552,62 20,68	361,62 231,69	760,42 11 605,68	12 463,47 1 953,48
2.60.2	— Nawele, Naweliny, Nawelaty, Salustiany, Vernasy, Valencjany, Maltańskie, Szamutiasy, Owalisy, Trovita i Hamliny 0805 10 30	36,77 126,97 336,96	21,55 23,98 24,78	1 174,68 15,65	273,60 175,29	575,32 8 780,63	9 429,62 1 477,96
2.60.3	— Pozostałe 0805 10 50	48,60 167,82 445,37	28,49 31,70 32,75	1 552,62 20,68	361,62 231,69	760,42 11 605,68	12 463,47 1 953,48
2.70	Mandarynki (łącznie z tangerinami i satsumas), świeże, klementynki, wilkingi i podobne hybrydy cytru- sowe, świeże						
2.70.1	— Klementynki ex 0805 20	86,45 298,51 792,23	50,68 56,38 58,26	2 761,82 36,79	643,26 412,12	1 352,65 20 644,26	22 170,10 3 474,86
2.70.2	— Monrealesy i satsumas ex 0805 20	75,02 259,05 687,49	43,98 48,93 50,56	2 396,70 31,93	558,22 357,64	1 173,82 17 915,01	19 239,14 3 015,47
2.70.3	— Mandarynki i wilkingi ex 0805 20 50	71,22 245,92 652,66	41,75 46,45 48,00	2 275,27 30,31	529,93 339,52	1 114,35 17 007,34	18 264,37 2 862,69
2.70.4	— Tangeryny i pozostałe ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	34,35 118,60 314,76	20,13 22,40 23,15	1 097,29 14,62	255,57 163,74	537,57 8 202,11	8 808,34 1 380,59
2.85	Limy (<i>Citrus aurantifolia</i>), świeże 0805 50 90	109,86 379,35 1 006,76	64,40 71,65 74,03	3 509,70 46,76	817,45 523,73	1 718,94 26 234,62	28 173,65 4 415,83
2.90	Grejpfruty, świeże						
2.90.1	— białe ex 0805 40 00	58,01 200,31 531,60	34,01 37,83 39,09	1 853,23 24,69	431,64 276,54	907,65 13 852,64	14 876,51 2 331,69
2.90.2	— różowe ex 0805 40 00	58,94 203,52 540,13	34,55 38,44 39,72	1 882,97 25,08	438,56 280,98	922,22 14 074,94	15 115,24 2 369,11

Pozycja	Wyszczególnienie	Liczba wartości jednostkowych na 100 kg					
	Gatunki, Odmiany, Kod CN	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.100	Winogrona stołowe 0806 10 10	165,36 570,80 1 515,33	96,93 107,85 111,43	5 282,67 70,38	1 230,39 788,29	2 587,28 39 487,30	42 405,85 6 646,53
2.110	Arbuzy 0807 11 00	50,05 172,82 458,66	29,34 32,64 33,73	1 598,95 21,30	372,41 238,60	783,11 11 951,94	12 835,32 2 011,76
2.120	Melony (inne niż arbuzy)						
2.120.1	— Amarillo, cuper, honey dew (w tym cantalene), onteniente, piel de sapo (w tym verde liso), rochet, tendral, futuro ex 0807 19 00	49,91 172,35 457,40	29,26 32,55 33,64	1 594,56 21,24	371,39 237,94	780,96 11 919,13	12 800,09 2 006,24
2.120.2	— Pozostałe ex 0807 19 00	89,70 309,73 822,00	52,58 58,50 60,45	2 865,60 38,18	667,43 427,61	1 403,48 21 420,03	23 003,21 3 605,44
2.140	Gruszki						
2.140.1	— Gruszki — Nashi (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Pears — Ya (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	54,31 187,54 497,72	31,84 35,42 36,60	1 735,11 23,12	404,13 258,92	849,80 12 969,73	13 928,34 2 183,07
2.140.2	— Pozostałe ex 0808 20 50	79,81 275,57 731,36	46,78 52,05 53,78	2 549,61 33,97	593,83 380,46	1 248,71 19 058,01	20 466,61 3 207,86
2.150	Morele 0809 10 00	608,11 2 099,80 5 572,72	356,47 396,61 409,81	19 427,29 258,81	4 524,82 2 898,98	9 514,85 145 216,67	155 949,81 24 442,98
2.160	Wiśnie i czereśnie 0809 20 95 0809 20 05	338,62	2 519,74	3 097,80	228,13	228,13	228,13
2.170	Brzoskwinie 0809 30 90	172,94 597,15 1 584,80	101,38 112,79 116,54	5 524,83 73,60	1 286,79 824,43	2 705,88 41 297,43	44 349,77 6 951,21
2.180	Nektaryny ex 0809 30 10	209,78 724,38 1 922,45	122,97 136,82 141,37	6 701,93 89,28	1 560,95 1 000,08	3 282,39 50 096,16	53 798,82 8 432,22
2.190	Śliwki 0809 40 05	129,50 447,15 1 186,71	75,91 84,46 87,27	4 137,02 55,11	963,56 617,34	2 026,18 30 923,74	33 209,35 5 205,11
2.200	Truskawki i poziomki 0810 10 00	890,35 3 074,38 8 159,17	521,92 580,69 600,01	28 444,01 378,93	6 624,92 4 244,48	13 930,95 212 615,58	228 330,26 35 787,62

Pozycja	Wyszczególnienie	Liczba wartości jednostkowych na 100 kg					
	Gatunki, Odmiany, Kod CN	EUR LTL SEK	CYP LVL GBP	CZK MTL	DKK PLN	EEK SIT	HUF SKK
2.205	Maliny 0810 20 10	304,95	178,76	9 742,24	2 269,07	4 771,43	78 204,43
		1 052,99	198,89	129,79	1 453,76	72 822,06	12 257,47
		2 794,56	205,51				
2.210	Owoce z gatunku <i>Vaccinium myrtillus</i> 0810 40 30	1 605,61	941,21	51 294,42	11 947,34	25 122,34	411 758,68
		5 544,17	1 047,18	683,35	7 654,26	383 419,67	64 537,49
		14 713,81	1 082,02				
2.220	Owoce kiwi (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	124,51	72,99	3 977,84	926,48	1 948,22	31 931,54
		429,95	81,21	52,99	593,58	29 733,87	5 004,83
		1 141,04	83,91				
2.230	Granaty ex 0810 90 95	241,37	141,49	7 711,05	1 795,99	3 776,62	61 899,34
		833,45	157,42	102,73	1 150,66	57 639,16	9 701,87
		2 211,91	162,66				
2.240	Khakis (w tym owoce sharon) ex 0810 90 95	246,31	144,38	7 868,74	1 832,74	3 853,85	63 165,22
		850,50	160,64	104,83	1 174,19	58 817,92	9 900,28
		2 257,15	165,99				
2.250	Liczi (śliwki chińskie) ex 0810 90	—	—	—	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1005/2004**z dnia 19 maja 2004 r.****w sprawie szczególnego środka interwencyjnego w odniesieniu do owsa w Finlandii i w Szwecji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1766/92 z 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Owies należy do produktów, które obejmuje wspólna organizacja rynku zbóż. Jednakże nie należy on do zbóż podstawowych, wymienionych w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92, dla których przewidziano skup interwencyjny.
- (2) Owies stanowi ważną i tradycyjną produkcję w Finlandii i Szwecji, dobrze przystosowaną do panujących tam warunków klimatycznych. Produkcja ta znacznie przekracza potrzeby tych państw, tak że są one zmuszone do upłynniania nadwyżek do krajów trzecich. Przystąpienie do Wspólnoty w niczym nie zmieniło wcześniejszej sytuacji.
- (3) Ewentualne ograniczenie uprawy owsa w Finlandii i Szwecji odbyłoby się z korzyścią dla innych zbóż korzystających z systemu interwencji, a w szczególności dla jęczmienia. Sytuację jęczmienia charakteryzuje nadprodukcja tak w obydwu wspomnianych państwach, jak i w całej Wspólnocie. Zmiana uprawy owsa na uprawę jęczmienia zastrzyłaby tylko tę nadwyżkową sytuację. Wskazane jest więc zapewnienie możliwości dalszego wywozu owsa do krajów trzecich.
- (4) Owies może być przedmiotem refundacji, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92. Położenie geograficzne Finlandii i Szwecji stawia te państwa w mniej korzystnej pozycji przy wywozie niż inne Państwa Członkowskie. Ustalenie refundacji na podstawie art. 13 jest korzystne przede wszystkim przy wywozie z tych innych Państw. W związku z tym można przewidywać, że produkcja owsa w Finlandii i Szwecji będzie stop-

niowo zastępowana produkcją jęczmienia. Należy więc spodziewać się, że w trakcie najbliższych lat gospodarczych poważne ilości jęczmienia, których jedyną możliwością upłynnienia stanowi wywóz do krajów trzecich, będą podlegać skupowi interwencyjnemu w Finlandii i Szwecji zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92. Wywozy te ze składów interwencyjnych są bardziej kosztowne dla budżetu Wspólnoty niż wywóz bezpośredni.

- (5) Zastosowanie pewnego szczególnego środka interwencyjnego w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (EWG) 1766/92 pozwala uniknąć tych dodatkowych kosztów. Interwencja ta może przyjąć formę środka pozwalającego odciążyć fiński i szwedzki rynek owsa. Przyznanie na podstawie przetargu refundacji, stosowanej wyłącznie wobec owsa wyprodukowanego i wywiezionego z tych dwóch państw, stanowi najodpowiedniejszy środek w tych warunkach.
- (6) Charakter i cele wyżej wymienionego środka sprawiają, że właściwe staje się zastosowanie, *mutatis mutandis*, art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92, jak również przyjętych w jego zastosowaniu rozporządzeń, w szczególności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków, podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 1501/95 przewiduje, wśród innych zobowiązań dotyczących oferenta, którego ofertę wybrano, obowiązek złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na wywóz, oraz obowiązek złożenia zabezpieczenia. Należy ustalić kwotę wspomnianego zabezpieczenia.
- (8) Zboża, o których mowa powinny być faktycznie wywiezione z Państw Członkowskich, w których szczególnie środek interwencyjny został wprowadzony. Konieczne jest więc ograniczenie wykorzystania pozwoleń na wywóz z jednej strony do wywozów z Państwa Członkowskiego, w którym wniosek o wydanie pozwolenia został złożony, a z drugiej strony – do owsa wyprodukowanego w Finlandii i w Szwecji.
- (9) W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich zainteresowanych, należy przewidzieć jednakowy okres ważności wydanych pozwoleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.3.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 23 z 27.4.2004, str. 1).

- (10) Właściwy przebieg procedury przetargowej przy wywozie nakazuje określenie minimalnej ilości, a także terminu i formy przekazania ofert złożonych we właściwych instytucjach.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Szczególny środek interwencyjny, w formie refundacji wywozowej stosuje się do 100 000 ton owsa wyprodukowanego w Finlandii i Szwecji i przeznaczonego do wywozu z Finlandii i Szwecji do wszystkich krajów trzecich, z wyłączeniem Bułgarii i Rumunii.

Artykuł 13 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92, oraz przepisy przyjęte w zastosowaniu tego artykułu, stosują się, *mutatis mutandis*, do wyżej wymienionej refundacji.

2. Fińskie i szwedzkie agencje interwencyjne są zobowiązane do wprowadzenia środka przewidzianego w ust. 1.

Artykuł 2

1. W celu określenia kwoty refundacji, o której mowa w art. 1 ust. 1 przeprowadza się przetarg.

2. Przetarg odnosi się do ilości owsa, o których mowa w art. 1 ust. 1, przeznaczonych do wywozu do krajów trzecich z wyłączeniem Bułgarii i Rumunii.

3. Przetarg jest otwarty aż do 15 lipca 2004 r. W czasie jego trwania przeprowadza się przetargi cotygodniowe, w odniesieniu do których daty składania ofert określa się w ogłoszeniu o przetargu.

Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 termin składania ofert w pierwszym przetargu częściowym wygasa 27 maja 2004 r.

4. Oferty składa się w fińskich lub szwedzkich agencjach interwencyjnych mieszczących się pod adresami zamieszczonymi w ogłoszeniu o przetargu.

5. Przetarg odbywa się zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

Artykuł 3

Oferta jest ważna tylko, jeśli:

- a) dotyczy ilości nie mniejszej niż 1 000 ton;

- b) wraz z nią złożone zostało pisemne zobowiązanie oferenta uściślające, że odnosi się ona wyłącznie do owsa wyprodukowanego w Finlandii i Szwecji, który zostanie wywieziony z Finlandii lub ze Szwecji.

Jeśli zobowiązanie, o którym mowa w lit. b), nie jest przestrzegane, zabezpieczenie przewidziane w art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003 ⁽¹⁾ nie podlega zwrotowi, z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej.

Artykuł 4

W ramach przetargu, o którym mowa w art. 2, wniosek o wydanie pozwolenia na wywóz oraz pozwolenie zawiera, w rubryce 20, jedną z dwóch następujących uwag:

— Asetus (EY) Nr: .../2004 — Todistus on voimassa ainoastaan Suomessa ja Ruotsissa,

— Förordning (EG) nr .../2004 — Licensen giltig endast i Finland och Sverige.

Artykuł 5

Refundacja jest ważna tylko w odniesieniu do wywozów dokonanych z Finlandii i ze Szwecji.

Artykuł 6

Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1501/95, wynosi [12] EURO za tonę.

Artykuł 7

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 23 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 ⁽²⁾ pozwolenia na wywóz wydane zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95, uznaje się, w celu określenia okresu ich ważności, za wydane w dniu złożenia oferty.

2. Pozwolenia na wywóz wydane w ramach przetargu, o którym mowa w art. 2 zachowują ważność od daty ich wydania, w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu, do końca czwartego miesiąca następującego po tej dacie.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 pozwolenia na wywóz wydane w ramach przetargu, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia zachowują ważność tylko w Finlandii i w Szwecji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

Artykuł 8

Fińskie oraz szwedzkie agencje interwencyjne przekazują Komisji złożone oferty, najpóźniej w półtorej godziny po wygaśnięciu cotygodniowego terminu składania ofert podanego w ogłoszeniu o przetargu, przy użyciu formularza figurującego w załączniku.

W przypadku braku ofert fińskie i szwedzkie agencje interwencyjne informują o tym Komisję w terminie, przewidzianym w pierwszym akapicie.

Godziny składania ofert ustala się zgodnie z czasem belgijskim.

Artykuł 9

Rozporządzenie (WE) nr 1814/2003 traci moc.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK**Przetarg na refundację wywozową dla owsa wywożonego z Finlandii i ze Szwecji**

[Rozporządzenie (WE) nr 1005/2004 (*)]

(Termin składania ofert)

1	2	3
Kolejne numery oferentów	Ilości w tonach	Wysokość refundacji wywozowej (euro/tonę)
1		
2		
3		
itd.		

(*) Informacje należy wysyłać na poniższy adres elektroniczny: agri-c1-revente-marche-ue@cec.eu.int

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1006/2004**z dnia 19 maja 2003 r.****ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz
złożone dla II podkontyngentu mrożonej wołowiny i cielęciny, przewidzianego w rozporządzeniu
(WE) nr 780/2003**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji nr 2341/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 780/2003 w odniesieniu do podkontyngentu taryfowego otwartego na mrożoną wołowinę i cielęcinę oznaczone kodem CN 0202 i produkty oznaczone kodem CN 0206 29 91⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 1 ust. 2 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia (WE) nr 2341/2003 ustalił na 5 742 tony ilość II podkontyngentu, na jaką uprawnione podmioty mogą składać wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz w okresie między 3 a 7 maja 2004 r. Ilość ta

została ograniczona do 5 708,65929 ton przez art. 1 rozporządzenia (WE) nr 385/2004. Z uwagi na to, że wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz przekraczają dostępny limit, należy ustalić współczynnik redukcji, zgodnie z przepisami art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2341/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Każdy wniosek o wydanie pozwolenia na przywóz, złożony zgodnie z przepisami art. 12 ust. 2 akapitu 1 rozporządzenia (WE) nr 780/2003⁽³⁾ w okresie między 3 a 7 maja 2004 r. uwzględnia się do wysokości 3,67984 % wnioskowanych ilości.**Artykuł 2**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 maja 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 2003 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2003, str. 33. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 385/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 24).

⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 8.5.2003, str. 8

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1007/2004
z dnia 19 maja 2004 r.
zmieniające należności przywózowe w sektorze ryżu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzeniem (WE) nr 1503/96 z dnia 29 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3072/95 w odniesieniu do należności przywózowych w sektorze ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności przywózowe w sektorze ryżu zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 963/2004⁽³⁾.

- (2) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1503/96 przewiduje, że jeżeli w okresie ich stosowania wyliczona średnia należności przywózowych różni się o 10 EUR na tonę od ustalonych należności, stosuje się odpowiednie dostosowanie. Stwierdzono wystąpienie wymienionej różnicy. Należy więc dostosować należności przywózowe ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 963/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 963/2004 zastępują się załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 maja 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 30.7.1996, str. 71. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2294/2003 (Dz.U. L 340 z 24.12.2003, str. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 13.5.2004, str. 8.

ZAŁĄCZNIK I

Należności przywózowe stosowane do ryżu i do ryżu łamanego

w EUR/t

Kod CN	Należności przywózowe ⁽⁵⁾				
	Kraje trzecie (poza krajami AKP i Bangladeszem) ⁽³⁾	AKP ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	Bangladesz ⁽⁴⁾	Basmati Indie i Pakistan ⁽⁶⁾	Egipt ⁽⁸⁾
1006 10 21	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(7)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	247,13	82,16	119,23		185,35
1006 20 13	247,13	82,16	119,23		185,35
1006 20 15	247,13	82,16	119,23		185,35
1006 20 17	203,91	67,03	97,61	0,00	152,93
1006 20 92	247,13	82,16	119,23		185,35
1006 20 94	247,13	82,16	119,23		185,35
1006 20 96	247,13	82,16	119,23		185,35
1006 20 98	203,91	67,03	97,61	0,00	152,93
1006 30 21	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 23	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 25	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 27	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 44	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 46	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 48	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 63	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 65	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 67	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 94	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 96	402,53	128,49	186,36		301,90
1006 30 98	(7)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(7)	41,18	(7)		96,00

⁽¹⁾ W odniesieniu do przywozu ryżu pochodzącego z krajów AKP należności przywózowe stosuje się w ramach systemu określonego przez rozporządzenie Rady (WE) nr 2286/2002 (Dz.U. L 348 z 21.12.2002, str. 5) i zmienione rozporządzenie Komisji (WE) nr 638/2003 (Dz.U. L 93 z 10.4.2003, str. 3).

⁽²⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1706/98 należności przywózowych nie stosuje się do produktów pochodzących z państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku i przywiezionych bezpośrednio do departamentu zamorskiego Reunion.

⁽³⁾ Należności przywózowe od ryżu przywożonego do departamentu zamorskiego Reunion określa się w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3072/95.

⁽⁴⁾ W odniesieniu do przywozu ryżu, z wyjątkiem ryżu łamanego (kod CN 1006 40 00), pochodzącego z Bangladeszu, należności przywózowe stosuje się w ramach systemu zdefiniowanego przez rozporządzenie Rady (EWG) nr 3491/90 (Dz.U. L 337 z 4.12.1990, str. 1) i zmienione rozporządzenie Komisji (EWG) nr 862/91 (Dz.U. L 88 z 9.4.1991, str. 7).

⁽⁵⁾ Przywóz produktów pochodzących z krajów KTZ nie podlega stosowaniu należności przywózowych zgodnie z art. 101 ust. 1 zmienionej decyzji Rady 91/482/EWG (Dz.U. L 263 z 19.9.1991, str. 1).

⁽⁶⁾ W odniesieniu do ryżu łuskanego odmiany Basmati pochodzącego z Indii i Pakistanu redukcja o 250 EUR/t (art. 4a zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1503/96).

⁽⁷⁾ Należności przywózowe ustalone we Wspólnej Taryfie Celnej.

⁽⁸⁾ W odniesieniu do przywozu ryżu pochodzącego z Egiptu należności przywózowe stosuje się w ramach systemu zdefiniowanego przez rozporządzenia Rady (WE) nr 2184/96 (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 1) i Komisji (WE) nr 196/97 (Dz.U. L 31 z 1.2.1997, str. 53).

ZAŁĄCZNIK II

Wyliczenie należności przywózowych w sektorze ryżu

	ryż niełuskany	typ Indica		typ Japonica		ryż łamany
		łuskany	w pełni oczyszczony	łuskany	w pełni oczyszczony	
1. Należności przywózowe (EUR/t)	(¹)	203,91	416,00	247,13	402,53	(¹)
2. Elementy kalkulacji						
a) Cena CIF ARAG (EUR/t)	—	340,32	227,43	321,29	404,74	—
b) Cena FOB (EUR/t)	—	—	—	296,25	379,70	—
c) Frachty morskie (EUR/t)	—	—	—	25,04	25,04	—
d) Źródło	—	USDA i podmioty gospodarcze	USDA i podmioty gospodarcze	Podmioty gospodarcze	Podmioty gospodarcze	—

(¹) Należności przywózowe ustalone we Wspólnej Taryfie Celnej.

ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 1008/2004**z dnia 19 maja 2004 r.****nakładającego tymczasowe cło antysubsydyjne przy imporcie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed subsydiowanym importem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r.⁽²⁾ „rozporządzenie podstawowe”, w szczególności jego art. 12;

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**1. PRZEPISY OGÓLNE**

- (1) Dnia 21 sierpnia 2003 r. Komisja ogłosiła, za pośrednictwem zawiadomienia („zawiadomienie o wszczęciu postępowania” opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽³⁾) wszczęcie postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do importu do Wspólnoty niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.
- (2) Postępowanie zostało rozpoczęte w wyniku skargi złożonej w lipcu 2003 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Węgla i Grafitu (ang. European Carbon and Graphite Association, ECGA), działające w imieniu producentów stanowiących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji niektórych systemów elektrod grafitowych. Przedstawiona skarga zawierała dowody świadczące o praktykach subsydiowania w odniesieniu do wymienionego produktu oraz o wynikającej z nich znaczącej szkodzie, które zostały uznane za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania antysubsydyjnego.
- (3) Przed wszczęciem postępowania, zgodnie z art. 10 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, Komisja powiadomiła Rząd Indii, że otrzymała odpowiednio udokumentowaną skargę, iż subsydiowany import niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii powoduje znaczące szkody dla przemysłu Wspólnoty. Rządowi Indii zaproponowano możliwość konsultacji w celu wyjaśnienia sytuacji w związku z treścią skargi oraz znalezienia rozwiązania, na które zgodzą się obie strony. Rząd Indii nie poprosił o konsultacje, wzięto jednak pod uwagę dostarczone przez Rząd Indii pisemne uwagi na temat zawartych w skardze zarzutów dotyczących subsydiowanego importu i znaczącej straty poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (4) Wszczęcie równoległego postępowania antydumpingowego dotyczącego importu do Wspólnoty tego samego produktu pochodzącego z Indii zostało ogłoszone za pośrednictwem zawiadomienia opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ z tą samą datą.
- (5) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania inicjatora postępowania i innych znanych producentów we Wspólnocie, producentów-eksporterów, importerów, użytkowników i dostawców, będących stronami zainteresowanymi. Strony, których ta sprawa dotyczy bezpośrednio, otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i zwrócenia się z prośbą o możliwość złożenia ustnego wyjaśnienia w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (6) Dwaj producenci-eksporterzy z Indii oraz rząd Indii, jak również producenci, użytkownicy i importerzy/handlowcy ze Wspólnoty przedstawili swoje opinie na piśmie. Wszystkie strony, które w wyżej wymienionym terminie zwróciły się z wnioskiem i wskazały na szczególne powody, w związku z którymi powinno się im udzielić możliwości złożenia wyjaśnień, możliwość taką otrzymały.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12.⁽³⁾ Dz.U. C 197 z 21.8.2003, str. 5.⁽⁴⁾ Dz.U. C 197 z 21.8.2003, str. 2.

2. WYBÓR REPREZENTATYWNEJ GRUPY

- (7) Ze względu na dużą ilość niepowiązanych importerów we Wspólnocie uznano, że stosownym jest, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, sprawdzenie, czy powinno się zastosować wybór grupy reprezentatywnej. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji mającej na celu określenie, czy wybór grupy reprezentatywnej jest rzeczywiście konieczny oraz, w przypadku stwierdzenia, że jest on konieczny, dokonania wyboru grupy reprezentatywnej, zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zwrócono się do wszystkich znanych niepowiązanych importerów z prośbą o zgłoszenie się w terminie 15 dni od chwili wszczęcia postępowania oraz o dostarczenie Komisji wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania informacji za okres od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r. Jedynie dwóch niepowiązanych importerów zgodziło się na włączenie do reprezentatywnej grupy i w terminie dostarczyło podstawowe informacje. W związku z powyższym, wybór reprezentatywnej grupy nie został uznany za konieczny w ramach tego postępowania.

3. KWESTIONARIUSZE

- (8) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich stron, o których wiadomo, że są stronami zainteresowanymi, do dwóch wyżej wymienionych importerów niepowiązanych oraz do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, a także do rządu Indii.
- (9) Odpowiedzi otrzymano od dwóch producentów-eksporterów z Indii, od dwóch producentów wspólnotowych należących do inicjatorów postępowania, od ośmiu przedsiębiorstw będących użytkownikami oraz od dwóch wyżej wspomnianych importerów niepowiązanych. Ponadto jedno z przedsiębiorstw będących użytkownikami przedłożyło na piśmie pewne informacje ilościowe, a dwa stowarzyszenia użytkowników również przedstawiły Komisji wnioski na piśmie.
- (10) Komisja przeprowadziła poszukiwania i dokonała weryfikacji wszelkich informacji uznanych za niezbędne dla celów wstępnego określenia subsydiowania, będącej jego następstwem szkody oraz interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne zostały złożone w rządzie Indii oraz przeprowadzone na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci wspólnotowi:

- SGL Carbon GmbH, Wiesbaden i Meitingen, Niemcy;
- SGL Carbon SA, La Coruña, Hiszpania;
- UCAR SNC, Notre Dame de Briançon, Francja (łącznie z powiązaną z nią firmą UCAR SA, Etoy, Szwajcaria);
- UCAR Electrodo Ibérica SL, Pamplona, Hiszpania;
- Graftech SpA, Caserta, Włochy.

Niepowiązani importerzy we Wspólnocie:

- Promidesa SA, Madryt, Hiszpania;
- AGC-Matov allied graphite & carbon GmbH, Berlin, Niemcy.

Użytkownicy:

- ISPAT Hamburger Stahlwerke GmbH, Hamburg, Niemcy;
- ThyssenKrupp Nirosta GmbH, Krefeld, Niemcy;
- Lech-Stahlwerke, Meitingen, Niemcy;
- Ferriere Nord, Osoppo, Włochy.

Producenci-eksporterzy z Indii:

- Graphite India Limited (GIL), Kalkuta;
- Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhopal.

- (11) Dochodzenie w sprawie subsydiowania i szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r. („okres objęty dochodzeniem»). Badanie tendencji mających znaczenie dla oszacowania szkody obejmowało okres od 1999 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („rozpatrywany okres»).

B. OMAWIANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY**1. OMAWIANY PRODUKT**

- (12) Omawianym produktem są elektrody grafitowe i/lub złączki stosowane w tego rodzaju elektrodach, importowane razem lub osobno. Elektroda grafitowa to ceramicznie formowana lub wyciskana kolumna grafitu. Na obu końcach takiego cylindra znajdują się gwintowane „gniazda» stożkowe, obrobione skrawaniem, służące do tego, by można było połączyć większą ilość elektrod w jedną kolumnę. Element łączący, również wykonany z grafitu, służy do połączenia dwóch gniazd. Ta część nazywana jest złączką. Elektrody grafitowe i złączki są z reguły dostarczane w gotowych zestawach jako „systemy elektrod grafitowych».
- (13) Elektrody grafitowe i złączki używane razem z takimi elektrodami są produkowane przy użyciu koksu naftowego, produktu ubocznego przemysłu naftowego; oraz paku ze smoły węglowej. Proces wytwórczy składa się z sześciu etapów, mianowicie: kształtowania, wypalania, impregnowania, ponownego wypalania grafityzowania i obróbki skrawaniem. Podczas etapu grafityzowania produkt jest elektrycznie podgrzewany do temperatury ponad 3 000 °C i ulega fizycznej transformacji w grafit, krystaliczną formę węgla, który jest szczególnym materiałem o niskim przewodnictwie elektrycznym, lecz o wysokim przewodnictwie ciepła; i wysokiej wytrzymałości i wydajności w wysokiej temperaturze; które to właściwości sprawiają, że nadaje się do zastosowania w elektrycznych piecach łukowych. Czas przetwarzania systemu elektrod grafitowych wynosi około dwóch miesięcy. Nie istnieje produkt mogący być substytutem systemów elektrod grafitowych.
- (14) Systemy elektrod grafitowych są stosowane przez producentów stali w elektrycznych piecach łukowych, zwanych również „minihutami»; jako przewodniki prądu w procesie produkcji stali z odzyskanego złomu. Niniejszym postępowaniem objęte są jedynie takie elektrody grafitowe i złączki stosowane w takich elektrodach, których gęstość pozorną wynosi przynajmniej 1,65 g/cm³, a opór elektryczny - najwyżej 6.0 μΩ.m. Systemy elektrod grafitowych, które spełniają te parametry techniczne, mogą przenosić znaczne ilości mocy.
- (15) Jeden z eksporterów z Indii stwierdził, że w niektórych przypadkach wytwarza omawiany produkt bez użycia koksu naftowego najwyższej jakości („premium needle coke»), który, jak twierdzi, jest uważany przez inicjatorów postępowania za niezbędny do wytworzenia produktu spełniającego wymagania techniczne wymienione w akapitach 12 do 14. Eksporter wniósł zatem o wyłączenie z zakresu niniejszego postępowania elektrod grafitowych oraz złączek stosowanych w tego rodzaju elektrodach, wykonanych bez użycia koksu naftowego „premium needle coke». Do produkcji systemów elektrod grafitowych używać można rzeczywiście koksu naftowego różnej jakości. Niemniej jednak, bez względu na zastosowane surowce, definicję produktu określają podstawowe właściwości fizyczne i techniczne produktu końcowego oraz jego zastosowań. Jeżeli elektrody grafitowe i złączki stosowane w takich elektrodach pochodzące z Indii i importowane do Wspólnoty posiadają podstawowe właściwości fizyczne i techniczne określone w definicji produktu, są one uważane za omawiany produkt. W związku z powyższym wniosek został odrzucony.

2. PRODUKT PODOBNY

- (16) Produkt eksportowany z Indii do Wspólnoty, produkt wytworzony i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach, jak również produkt wytworzony i sprzedawany we Wspólnocie przez producentów wspólnotowych zostały uznane za produkty posiadające te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, w związku z czym uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

C. SUBSYDIOWANIE**1. WSTĘP**

- (17) Na podstawie informacji zawartych w skardze oraz odpowiedzi na pytania kwestionariusza Komisji zbadano pięć następujących programów, łączących się rzekomo z przyznawaniem przez rząd Indii subsydiów eksportowych:
- (i) Program „paszportowy» uprawnień celnego (Duty Entitlement Passbook Scheme - DEPB)
 - (ii) Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący eksport (Export Promotion Capital Goods Scheme - EPCG)
 - (iii) Program licencji wydawanych z wyprzedzeniem (Advance Licence Scheme - ALS)
 - (iv) Strefy przetwórstwa eksportowego/ Jednostki zorientowane na eksport (Export Processing Zones - EPZ / Export Oriented Units - EOU)
 - (v) Zwolnienia z podatku dochodowego.

- (18) Wymienione powyżej programy (i), (ii), (iii) i (iv) opierają się na Ustawie o Handlu Zagranicznym (Rozwój i Regulacja) z 1992 r. (nr 22 z roku 1992), która weszła w życie 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o Handlu Zagranicznym»). Ustawa o Handlu Zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej, streszczonej w dokumentach „Polityka eksportowo - importowa”, wydawanych przez Ministerstwo Handlu co pięć lat i regularnie aktualizowanych. Dla okresu objętego dochodzeniem dotyczącym omawianej sprawy, odpowiednim dokumentem „Polityka eksportowo - importowa” 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2007 r. Rząd Indii dodatkowo wyznacza procedury rządzące polityką handlu zagranicznego Indii w „Podręczniku procedur – 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2007 r.» (tom 1), który również jest regularnie aktualizowany.
- (19) Z Polityki eksportowo - importowej na okres od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2007 r. wynika jasno, że licencje/certyfikaty/zezwoleńia wydane przed wejściem w życie tej Polityki będą w dalszym ciągu ważne dla celów, dla których te licencje/certyfikaty/zezwoleńia zostały wydane, także w okresie objętym dochodzeniem, chyba że ustalono inaczej.
- (20) Dalsze odniesienia w niniejszym tekście do podstawy prawnej wymienionych programów (i) do (iv), będących przedmiotem dochodzenia, dotyczą Polityki eksportowo-importowej na okres od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2007 r. oraz „Podręcznika procedur – 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2007 r.” (tom 1).
- (21) Wymienione w punkcie (v) powyżej zwolnienie z podatku dochodowego opiera się na Ustawie o Podatku Dochodowym z 1961 r., do którego Ustawa o Finansach corocznie wprowadza zmiany.
- (22) Art. 14 ust. 5 lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi, że 3 % próg *de minimis* dla subsydiów do importu z niektórych z krajów rozwijających się, tj. krajów rozwijających się będących członkami WTO wymienionych w załączniku VII Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM), a także krajów rozwijających się będących członkami WTO, które całkowicie wyeliminowały subsydia eksportowe, zostanie zniesiony osiem lat po wejściu w życie Porozumienia WTO. Ponieważ Porozumienie to weszło w życie 1 stycznia 1995 r., próg subsydiów nie ma już zastosowania. Próg *de minimis* stosowany obecnie dla importu ze wszystkich krajów rozwijających się wynosi 2 %, jak stanowi art. 27.10 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM). Równoległe ze stosowaniem 3 % progu *de minimis* dla krajów wymienionych w załączniku VII ASCM, stałą praktyką Wspólnoty było stosowanie dla wspomnianych krajów progu *de minimis* wysokości 0,3 % na pojedynczy program subsydiowania. Ponieważ próg *de minimis*, który był stosowany dla krajów wymienionych w załączniku VII ASCM, nie jest już obowiązujący, uważa się, że nie należy również stosować progu dla pojedynczych programów.

2. PROGRAM „PASZPORTOWY” UPRAWNIENIA CELNEGO (DUTY ENTITLEMENT PASSBOOK SCHEME - DEPB)

(a) Podstawa prawna

- (23) Program „paszportowy” uprawnień celnego (DEPB) wszedł w życie 1 kwietnia 1997 r. w ramach Konwencji Celnej 34/97. Szczegółowy opis tego programu zawierają Akapity 4.3.1 do 4.3.4 Polityki eksportowo-importowej oraz akapity 4.37 do 4.53 Podręcznika procedur. DEPB jest następcą Systemu „paszportowego» zakończonego 31 marca 1997 r. Od początku istniały dwa rodzaje DEPB: DEPB na bazie przed eksportem oraz DEPB na bazie po eksporcie.
- (24) Rząd Indii podkreślił, że DEPB na bazie przed eksportem został zniesiony 1 kwietnia 2000 r., nie jest zatem istotny dla okresu objętego dochodzeniem. Ustalono, że żadne z przedsiębiorstw nie odniosło żadnych korzyści w ramach DEPB na bazie przed eksportem, nie jest zatem konieczne ustalanie wyrównania DEPB na bazie przed eksportem. Poniższa analiza tego programu opiera się zatem jedynie na DEPB na bazie po eksporcie.

(b) Dopuszczalność

- (25) DEPB na bazie po eksporcie dostępny jest dla producentów-eksporterów lub kupców-eksporterów (tzn. handlowców).

(c) *Realizacja DEPB na bazie po eksporcie*

- (26) W ramach programu każdy kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o kredyt, który wylicza się jako procent wartości eksportowanych produktów końcowych. Władze Indii ustaliły takie stopy DEPB dla większości produktów, łącznie z produktem, o którym mowa, na podstawie Standardowych Norm Środków i Produkcji (Standard Input-Output Norms – SION). Po otrzymaniu wniosku automatycznie wydawana jest licencja podająca wysokość przyznanego kredytu.
- (27) DEPB na bazie po eksporcie pozwala na zużycie tych kredytów na wyrównanie należności celnych za następujący po nich import, oprócz towarów podlegających ograniczeniom importowym lub zakazom. Towary importowane w ramach tych kredytów można następnie sprzedać na rynku krajowym (obowiązuje podatek z tytułu sprzedaży) lub zużyć w inny sposób.
- (28) Licencje DEPB są zbywalne bez ograniczeń, a w konsekwencji często sprzedawane. Licencja DEPB, podlegająca opłacie od zastosowania w wysokości 0,5 % otrzymanego kredytu, ważna jest przez okres 12 miesięcy od daty wydania. W związku z tym, licencje wydane w okresie dwuletnim od 1.4.2001 do 31.3.2003 można było w okresie objętym dochodzeniem sprzedawać lub używać ich do wyrównywania należności celnych za import.
- (29) Przed okresem objętym dochodzeniem, tzn. do 31.3.2002 r., przedstawienie licencji DEPB pozwalało na wyrównanie normalnych należności celnych za import do wartości nominalnej licencji. Licencja DEPB pozwalała dodatkowo na zwolnienie z innej należności, Specjalnej Należności Dodatkowej (Special Additional Duty – SAD). SAD ustanowiono na 4 % *ad valorem* należności celnej włącznie z wartością celną większości towarów importowanych do Indii, włączając w to omawiany produkt. Podczas gdy zwolnienie z SAD w ramach tego programu było uzależnione od przedstawienia licencji DEPB, wartości zaoszczędzonego SAD nie odejmowano od wysokości kredytu przyznanego w licencji. W rezultacie w ramach programu DEPB powstawała zatem dodatkowa korzyść, poza wartością nominalną licencji DEPB.
- (30) Od początku okresu objętego dochodzeniem, tzn. od 1.4.2002 r., rząd Indii zniósł zwolnienie z SAD w ramach programu DEPB. W związku z tym, wszelkie wyrównania SAD w okresie objętym dochodzeniem były odejmowane bezpośrednio od kredytu przyznanego na licencji DEPB przedstawionej przez importera. Biorąc pod uwagę tę zmianę w programie i aby zrekomensować eksporterom utratę korzyści dostępnych uprzednio dzięki zwolnieniu z SAD, rząd Indii od 1.4.2002 r. el Gobierno de la India aumentó los porcentajes DEPB mediante u. zwiększył wskaźniki DEPB wprowadzając zmiany w Standardowych Normach Nakładów i Produkcji (SION) dla omawianego produktu. Rząd Indii przyznawał również na wniosek dodatkowe kredyty na nadal ważne licencje wydane przed 1.4.2002 r., aby zwiększyć przyznany kredyt do poziomu zmienionego wskaźnika DEPB.

(d) *Wnioski na temat DEPB na bazie po eksporcie*

- (31) Kiedy przedsiębiorstwo eksportuje towary, otrzymuje kredyt, który może wykorzystać albo do wyrównania należności celnych za przyszły import różnych towarów, albo sprzedać go na wolnym rynku.
- (32) Wysokość kredytu jest wyliczana automatycznie na podstawie wskaźników SION, bez względu na to, czy środki importowano, zapłacono za nie cło lub faktycznie użyto do produkcji przeznaczonej na eksport i w jakich ilościach. Przedsiębiorstwo może ubiegać się o licencję na podstawie mającego miejsce wcześniej eksportu bez względu na to, czy cokolwiek importuje lub czy kupuje towary z innych źródeł. Kredyty DEPB uważa się za wkład finansowy ponieważ są one dotacjami. Wiąże się z nimi bezpośrednie przeniesienie funduszy, ponieważ mogą zostać sprzedane i zamienione na gotówkę lub wykorzystane do wyrównania należności importowych, powodując tym samym zrzczenie się przez rząd Indii dochodu, który w innym wypadku byłby mu należny.
- (33) Artykuł 2 ust. 1 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego określa wyjątki dla między innymi systemów cel zwrotnych i zastępczych cel zwrotnych, które są zgodne ze ścisłymi zasadami określonymi w załączniku I, punkt (i), załączniku II (definicja i zasady stosowania cel zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady stosowania zastępczych cel zwrotnych).
- (34) W takim wypadku eksporter nie jest zobligowany do faktycznego zużycia towarów importowanych bezcłowo w procesie produkcyjnym, a wysokość kredytu nie jest wyliczana w zależności od faktycznie zużytych nakładów.

- (35) Ponadto nie istnieje system lub procedura pozwalające stwierdzić, które ze środków zostały wykorzystane w procesie produkcji towaru przeznaczonego na eksport lub czy zaistniała nadpłata cel przy imporcie w rozumieniu punktu (i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego.
- (36) Eksporterom należą się korzyści z DEPB niezależnie od tego, czy importują jakiekolwiek środki. Aby odnieść korzyści eksporter musi jedynie eksportować towary, bez wykazywania, że jakiekolwiek surowce pochodzą z importu. W związku z tym, nawet eksporterzy nabywający wszystkie surowce lokalnie i nie importujący żadnych towarów przeznaczonych na środki do produkcji są uprawnieni do korzyści z DEPB. DEPB na bazie po eksporcie nie spełnia zatem kryteriów zawartych w załączniku I do III rozporządzenia podstawowego.
- (37) W związku z brakiem (i) wymagania, aby w procesie produkcyjnym zużywane były importowane środki oraz (ii) systemu weryfikacji, którego wymaga załącznik II rozporządzenia podstawowego, DEPB na bazie po eksporcie nie może zostać uznany za dozwolony system cel zwrotnych lub zastępczych cel zwrotnych (załącznik III) zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (38) Ponieważ zatem nie mają zastosowania wyżej wymienione wyjątki odnośnie ustalania subsydiów w ramach systemów cel zwrotnych i zastępczych cel zwrotnych, o których mowa w pkt. 0, nie pojawia się kwestia nadmiernego zwolnienia, a równoważną korzyścią jest zwolnienie ze wszystkich opłat celnych do uregulowania w normalnych warunkach przy imporcie towarów.
- (39) Ponieważ zatem wkład finansowy rządu Indii stanowi korzyść dla podmiotów objętych DEPB i ponieważ przepadają dochody rządu, w innej sytuacji mu należne, program stanowi subsydia. Są to subsydia prawnie uzależnione od wielkości eksportu w znaczeniu art. 3 ust. 4 lit a) rozporządzenia podstawowego ponieważ, jak wyjaśniono powyżej, można je uzyskać jedynie przy eksporcie. Uważa się je zatem za szczególne i w związku z tym podlegające wyrównaniu.
- (e) *Wyznaczanie wysokości subsydiów w ramach DEPB na bazie po eksporcie*
- (40) Zysk przedsiębiorstw został obliczony na podstawie wysokości kredytu przyznanego w licencjach, zużytego lub przekazanego (sprzedanego) w okresie objętym dochodzeniem. Aby możliwie dokładnie określić wysokość utraconego dochodu należy rozróżnić pomiędzy licencjami wydanymi i użytymi w okresie objętym dochodzeniem, licencjami wydanymi i przekazanymi w okresie objętym dochodzeniem, licencjami wydanymi przed okresem objętym dochodzeniem i wykorzystanym w okresie objętym dochodzeniem, oraz licencjami wydanymi przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem i przekazanymi w okresie objętym dochodzeniem.
- (41) W przypadkach, w których licencja DEPB została wydana i użyta w okresie objętym dochodzeniem przez współpracującego producenta-eksportera do importu towarów bez płacenia odpowiednich należności (włączając w to SAD), korzyść wyliczano na podstawie całości nieuiszczonych należności importowych, odejmowanych od wysokości kredytu na odpowiedniej licencji DEPB.
- (42) W przypadkach, w których licencja DEPB została wydana i przekazana (sprzedana) w okresie objętym dochodzeniem, korzyść wyliczano na podstawie wysokości kredytu przyznanego w licencji (wartość nominalna), bez względu na cenę sprzedaży licencji, ponieważ sprzedaż licencji jest decyzją czysto handlową, nie zmieniającą wielkości korzyści (równoważnej przekazaniu funduszy przez rząd Indii) otrzymanych w ramach programu.
- (43) W przypadkach, w których licencja DEPB została wydana przed okresem objętym dochodzeniem a użyta w okresie objętym dochodzeniem przez współpracującego producenta-eksportera do importu towarów bez płacenia odpowiednich należności, korzyść wyliczano na podstawie całości nieuiszczonych należności importowych (włączając w to SAD) odejmowanych od wysokości kredytu na odpowiedniej licencji. Przy ustalaniu wysokości dochodu utraconego przez rząd Indii brano również pod uwagę dodatkowe licencje wydane na zwiększone kredyty DEPB, jak zaznaczono powyżej, w stopniu, w jakim zostały wykorzystane do wyrównania należności celnych.
- (44) W przypadkach, w których licencja DEPB została wydana przed okresem objętym dochodzeniem a przekazana (sprzedana) w okresie objętym dochodzeniem, odkryto, że licencje sprzedawano po cenach przekraczających ich wartość nominalną. Nadwyżkę tę wyjaśnia się przyznawaniem w tych licencjach dodatkowym zwolnieniem z SAD, jak opisano powyżej. Nie wiedząc jakie produkty zostały importowane przez nabywców tych licencji, nie można określić pełnej sumy dochodu utraconego przez rząd Indii. Jednak, szacując ostrożnie, suma ta musi być co najmniej równoważna z ceną sprzedaży licencji, ponieważ nie miałoby sensu z ekonomicznego punktu widzenia sprzedawanie licencji za cenę wyższą od jej rzeczywistej wartości. Korzyść wyliczono zatem na podstawie ceny sprzedaży licencji.

- (45) Jak określono w akapicie (26) korzyść w ramach DEPB opiera się na wartości eksportowanych produktów końcowych, a nie przez odniesienie do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, eksportowanych lub przetransportowanych. Zatem wyliczona wysokość subsydiów została rozłożona na całość obrotu z eksportu w okresie objętym dochodzeniem, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Przy obliczaniu korzyści potrącono koszty, które musiały zostać poniesione w celu uzyskania subsydiów, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (46) Przedsiębiorstwa twierdziły, że przy wyliczaniu korzyści odnoszonych w ramach tego programu należy odjąć koszty opłacenia wyspecjalizowanych pośredników, prowizje ze sprzedaży oraz różne inne koszty. W tej kwestii, należy zauważyć, że wykorzystywanie stron trzecich do zakupu i sprzedaży licencji jest decyzją czysto handlową, która nie zmienia wielkości kredytu przyznanego w licencjach. W każdym razie zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego można odliczać tylko koszty poniesione przy ubieganiu się o subsydia. Ponieważ powyższe koszty nie są niezbędne do zakwalifikowania się do otrzymania subsydiów, roszczenia zostały odrzucone.
- (47) Przedsiębiorstwa twierdziły również, że korzyści z licencji DEPB wytworzyły dodatkowy dochód, zwiększając tym samym ich ogólne zobowiązania z tytułu podatków, szczególnie podatku dochodowego od firm. Twierdzono zatem, że korzyści odniesione w ramach programu DEPB powinno się zmniejszyć o kwotę podatku dochodowego faktycznie do zapłacenia.
- (48) To, jak przedsiębiorstwo zdecyduje wykorzystać korzyści przyznane w ramach systemu subsydiowania, w tym wypadku używając licencji do wyrównania cel importowych lub sprzedając licencje, może w różny sposób wpłynąć na jego sytuację podatkową. Badanie wpływu, jaki takie korzyści mogą wywrzeć na sytuację podatkową przedsiębiorstwa, nie jest zadaniem władz prowadzących dochodzenie. W związku z powyższym, wniosek został odrzucony.
- (49) Oba współpracujące przedsiębiorstwa odniosły korzyści w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem i otrzymały subsydia wysokości od 14,5 % do 20,4 %.

3. PROGRAM WSPIERANIA PRZYWOZU DÓBR INWESTYCYJNYCH PROMUJĄCY EKSPORT (EXPORT PROMOTION CAPITAL GOODS SCHEME - EPCG)

(a) Podstawa prawna

- (50) Program EPCG został ogłoszony 1 kwietnia 1992 r. W okresie objętym dochodzeniem program regulowany był Konwencją Celną nr 28/97 i 29/97, które weszły w życie 1 kwietnia 1997 r. Szczegóły programów znajdują się w rozdziale 5 Polityki eksportowo-importowej oraz rozdziale 5 Podręcznika procedur.

(b) Dopuszczalność

- (51) Program otwarty jest dla producentów/eksporterów (tzn. wszystkich producentów w Indiach, którzy eksportują towary) lub handlowców/eksporterów (tzn. podmioty gospodarcze) „powiązanych” z producentami

(c) Realizacja

- (52) Aby skorzystać z programu przedsiębiorstwo musi dostarczyć odpowiednim władzom szczegółowe informacje o rodzaju i wartości dóbr inwestycyjnych, które mają być importowane. W zależności od wielkości zobowiązań eksportowych, których przedsiębiorstwo gotowe jest się podjąć, będzie mu wolno importować dobra inwestycyjne po zerowej lub zredukowanej stawce cel. Aby wypełnić zobowiązania eksportowe, importowane dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do produkcji towarów eksportowych. Licencję upoważniającą do importu po stawkach preferencyjnych wydaje się na wniosek eksportera. Aby otrzymać licencję, należy wnieść opłatę za złożenie wniosku.
- (53) Posiadacze licencji EPCG mogą również zaopatrywać się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr inwestycyjnych może spożytkować korzyści na bezcłowy import składników potrzebnych do produkcji dóbr inwestycyjnych. Alternatywnie lokalny producent może ubiegać się o korzyści z uznanego eksportu w związku z dostawą dóbr inwestycyjnych posiadaczowi licencji EPCG.
- (54) Z kwalifikowaniem się do programu EPCG wiąże się obowiązek eksportu. Ten obowiązek eksportu musi zostać wypełniony poprzez eksport towarów wyprodukowanych lub wytworzonych z zastosowaniem dóbr inwestycyjnych, i wartość tego eksportu musi przekraczać średni poziom eksportu tego samego produktu osiągnięty przez przedsiębiorstwo w ciągu poprzednich trzech lat posiadania licencji.

- (55) Ostatnio wprowadzona została zmiana warunków programu odnośnie wyliczania obowiązku eksportowego. Zgodnie z nowymi zasadami przedsiębiorstwa będą miały osiem lat na wypełnienie obowiązku eksportowego (wielkość eksportu musi być co najmniej sześciokrotną wartością całkowitego zwolnienia z cła na importowane dobra inwestycyjne). Korekta ta jednak nie zmienia podstawowego działania programu.

(d) *Wnioski na temat programu EPCG*

- (56) Płacenie przez eksportera zredukowanej lub zerowej stawki należności przy imporcie stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ zostaje utracony dochód w innym wypadku należny, a korzyści przyznane są beneficjentowi poprzez obniżenie lub zniesienie płatnych w normalnym przypadku należności przy imporcie. Licencji nie można otrzymać bez zobowiązania się do eksportu towarów. Program EPCG stanowi subsydia prawnie uzależnione od wielkości eksportu w znaczeniu art. 3 ust. 4 lit a) rozporządzenia podstawowego i uznaje się go za skierowany do konkretnych podmiotów, a zatem podlegający zwrotowi.

(e) *Wyznaczanie wysokości subsydiów*

- (57) Korzyści odniesione przez przedsiębiorstwa wyliczono na podstawie niezapłaconych należności cennych za importowane dobra inwestycyjne, rozłożonych na okres odzwierciedlający normalny okres amortyzacji takich dóbr inwestycyjnych w przemyśle zajmującym się wytwarzaniem omawianego produktu, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z ustaloną praktyką wielkość korzyści przypisanej do okresu objętego dochodzeniem została dostosowana poprzez dodanie odsetek za okres objęty dochodzeniem, aby odzwierciedlić wartość korzyści w czasie i ustalić tym samym pełnię korzyści odniesionych przez beneficjenta tego programu. Biorąc pod uwagę charakter omawianych subsydiów, które są równoważne z jednorazową dotacją, uznano za właściwe zastosowanie podczas okresu objętego dochodzeniem stopy handlowej biorącej pod uwagę poszczególne przedsiębiorstwa. Jak opisano w akapicie (54) korzyść w ramach programu EPCG jest zależna od zwiększenia wartości eksportowanych produktów końcowych i nie jest uzależniona od ilości wytworzonych, wyprodukowanych, eksportowanych lub przetransportowanych. I dlatego wielkość subsydiów została przyporządkowana całemu obrotowi z eksportu w okresie objętym dochodzeniem, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (58) Obaj współpracujący eksporterzy odnieśli korzyści w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem i otrzymały subsydia wysokości od 0,1 % do 0,3 %.

4. PROGRAM LICENCJI WYDAWANYCH Z WYPRZEDZENIEM (ADVANCE LICENCE SCHEME - ALS)

(a) *Podstawa prawna*

- (59) Program ALS działa od lat 1977-78. Szczegóły programu znajdują się w punktach 4.1.1 do 4.1.7 Polityki eksportowo-importowej oraz częściach rozdziału 4 Podręcznika procedur.

(b) *Dopuszczalność*

- (60) Licencje wydawane z wyprzedzeniem dostępne są dla eksporterów, producentów-eksporterów oraz handlowców-eksporterów „powiązanych” z producentami-dostawcami na bezcłowy import środków używanych w produkcji towarów przeznaczonych na eksport.

(c) *Realizacja*

- (61) Wielkość importu dopuszczalnego w ramach tego programu określa się jako procent wielkości eksportu produktu końcowego. Licencje wydawane z wyprzedzeniem mierzą jednostki dopuszczalnego importu pod względem ich ilości oraz wartości. W obu wypadkach stawki stosowane do określenia dozwolonych zakupów bezcłowych ustalane są dla większości produktów, łącznie z omawianym produktem, na podstawie SION. Ilości środków wyszczególnione w licencjach wydawanych z wyprzedzeniem to środki użyte do wytworzenia odpowiednich produktów końcowych.

- (62) Licencje wydawane z wyprzedzeniem mogą zostać przyznane na:

- (i) Fizyczny wywóz: licencje wydawane z wyprzedzeniem dostępne są dla producentów-eksporterów oraz handlowców-eksporterów „powiązanych” z producentami-dostawcami na bezcłowy import środków niezbędnych do produkcji towarów przeznaczonych na eksport.

- (ii) Dostawy pośrednie: licencje mogą być wydawane z wyprzedzeniem producentom-eksporterom na dostawy pośrednie środków niezbędnych do produkcji towarów, które mają zostać dostarczone ostatecznemu eksporterowi/uznanemu za eksportera, również posiadającemu licencję wydawaną z wyprzedzeniem. Posiadacz licencji wydawanej z wyprzedzeniem planujący nabywanie środków ze źródeł krajowych zamiast z importu bezpośredniego, ma możliwość nabycia ich w ramach licencji wydawanych z wyprzedzeniem na dostawy pośrednie. W takich przypadkach ilości zakupione na rynku krajowym są odpisywane od licencji wydawanych z wyprzedzeniem i na korzyść dostawcy krajowego wystawiana jest pośrednia licencja wydawana z wyprzedzeniem. Posiadacz takiej pośredniej licencji wydawanej z wyprzedzeniem upoważniony jest do korzystania z bezcłowego importu towarów potrzebnych do produkcji środków dostarczanych ostatecznemu eksporterowi.
- (iii) Uznany eksport: licencje mogą być wydane z wyprzedzeniem głównemu kontrahentowi na uznany eksport środków niezbędnych do produkcji towarów, które mają zostać dostarczone, dla kategorii wymienionych w ust. 8.2 Polityki eksportowo-importowej. Według rządu Indii uznany eksport odnosi się do tych transakcji, w których dostarczony towar nie opuszcza kraju. Za uznany eksport uważa się kilka kategorii dostaw pod warunkiem, że towary zostały wyprodukowane w Indiach, np. dostawy towarów do Jednostek Zorientowanych na Wywóz, dostawy dóbr inwestycyjnych posiadaczom licencji EPCG.
- (iv) Zamówienia wcześniejszego uwolnienia (Advance Release Orders – ARO): Posiadacz licencji wydawanej z wyprzedzeniem planujący nabywanie środków ze źródeł krajowych zamiast z importu bezpośredniego, ma możliwość nabycia ich z użyciem ARO. W takich przypadkach licencje wydawane z wyprzedzeniem są poświadczane jako ARO i przyznawane dostawcy przy dostawie wymienionych w nich środków. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę do korzystania z systemu cel zwrotnych na uznany eksport oraz do zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego. Mechanizm ARO w pewnym sensie refunduje podatki i należności wytwórcy dostarczającemu produkt, zamiast refundować je eksporterowi w formie systemu cel zwrotnych/zwrotu podatku. Zwrot podatków/należności dostępny jest zarówno na środki krajowe, jak i importowane.
- (63) Podczas weryfikacji ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem tylko ALS wymieniony w punkcie (i) powyżej (wywóz fizyczny) został wykorzystany przez jednego producenta-eksportera. Nie jest zatem potrzebne ustanawianie wyrównania dla wymienionych powyżej kategorii (ii), (iii) i (iv) ALS w kontekście niniejszego dochodzenia.
- (d) *Wnioski na temat programu*
- (64) Wyłącznie przedsiębiorstwa eksportujące mogą otrzymywać licencje pozwalające na wyrównanie cła przy imporcie. Pod tym względem program jest zależny od wyników eksportowych.
- (65) Jak wspomniano powyżej, ustalono iż w okresie objętym dochodzeniem jedno z badanych przedsiębiorstw stosowało ALS w odniesieniu do „eksportu fizycznego”. Przedsiębiorstwo stosowało program do bezcłowego importu środków do produkcji towarów przeznaczonych na eksport.
- (66) Rząd Indii twierdził, iż ALS jest programem opartym na ilości, i że ilość środków dopuszczona na mocy licencji ma odniesienie do wysokości eksportu. Zostało także sprecyzowane, iż jakiegokolwiek byłyby środki importowane w ramach programu ALS, muszą być one użyte do produkcji towarów przeznaczonych na eksport lub do uzupełnienia zapasów środków wykorzystanych w produktach już eksportowanych. Według rządu Indii, importowane środki są przeznaczone do wykorzystania przez eksportera i nie mogą być sprzedawane lub przekazywane.
- (67) Jednakże należy dodać, że nie istnieje żaden system ani procedura pozwalające określić czy i które środki są wykorzystane w procesie produkcji towarów przeznaczonych na eksport. Program pozwala jedynie stwierdzić, że towary przywożone bezcłowo zostały wykorzystane w procesie produkcji, bez wyszczególnienia ich przeznaczenia (rynek krajowy lub eksport).
- (68) Artykuł 2 ust. 1 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego określa wyjątki dla między innymi systemów cel zwrotnych i zastępczych cel zwrotnych, które są zgodne ze sztywnymi zasadami określonymi w załączniku I, punkt (i), załączniku II (definicja i zasady stosowania cel zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady stosowania zastępczych cel zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego.

- (69) Ponieważ nie istnieje system lub procedura pozwalające stwierdzić, które ze środków zostały wykorzystane w procesie produkcji towaru przeznaczonego na eksport lub czy zaistniała nadpłata cel importowych w rozumieniu punktu (i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego, nie można uznać programu ALS za dopuszczony system cel zwrotnych lub zastępczych cel zwrotnych zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) pkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (70) Ponieważ nie mają zastosowania wyżej wymienione wyjątki odnośnie ustalania subsydiów w ramach systemów cel zwrotnych i zastępczych cel zwrotnych, o których mowa w pkt. (68), nie pojawia się kwestia nadmiernego zwolnienia, a równoważną korzyścią jest zwolnienie ze wszystkich opłat celnych do uregulowania w normalnych warunkach przy imporcie towarów.

(e) *Wyznaczenie wysokości subsydiów*

- (71) Zysk przedsiębiorstwa został obliczony na podstawie wysokości kredytu przyznanego w licencjach, który został zużyty w okresie objętym dochodzeniem. Jak określono w punkcie (61), zysk w ramach programu ALS opiera się zarówno na ilości jak i na wartości eksportowanych produktów końcowych. Dlatego wysokość wyliczonych subsydiów została przypisana całkowitemu obrotowi eksportowemu zanotowanemu w okresie objętym dochodzeniem, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Przy określaniu zysku odliczono koszty poniesione przy ubieganiu się o subsydia, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie, przyznane subsydia wynosiły 0,2 %.

5. STREFY PRZETWÓRSTWA EKSPORTOWEGO / JEDNOSTKI ZORIENTOWANE NA EKSPORT

- (72) Po sprawdzeniu stwierdzono, iż żaden z producentów-eksporterów nie znajduje się w strefie przetwórstwa eksportowego, ani nie jest jednostką zorientowaną na eksport. W związku z powyższym, nie uznano za konieczne kontynuowanie analizy tego programu dla celów niniejszego dochodzenia.

6. ZWOLNIENIA Z PODATKU DOCHODOWEGO

(a) *Podstawa prawna*

- (73) Ustawa o podatku dochodowym z 1961 r. stanowi podstawę prawną dla programu zwolnień z podatku dochodowego. Ustawa, uzupełniana co roku przez Ustawę o Finansach, określa zasady ściągania podatków, a także różne zwolnienia i odliczenia, o które można występować. Wśród zwolnień, o które mogą występować przedsiębiorstwa, znajdują się także te, o których mowa w sekcjach 10A, 10B i 80HHC Ustawy, obejmujące zwolnienia z podatku dochodowego od zysków ze sprzedaży na eksport.

(b) *Realizacja*

- (74) Rząd Indii oznajmił, iż program zwolnień z podatku dochodowego został wstrzymany z dniem 31.3.2003, i dostarczył w tym celu dowodów. W okresie objętym dochodzeniem program mógł okazać się korzystny dla zainteresowanych eksporterów, ale po jego zakończeniu, program nie będzie już źródłem zysków dla przedsiębiorstw eksportujących. W tych okolicznościach i zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ustanowienie wyrównania w ramach programu zwolnień z podatku dochodowego nie jest konieczne.

7. WYSOKOŚĆ SUBSYDIÓW WYRÓWNAWCZYCH

- (75) Zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wysokość subsydiów wyrównawczych dla badanych producentów-eksporterów, podana *ad valorem*, wynosi 14,6 % i 20,9 %. Zważywszy na fakt, iż poziom całkowitej współpracy z Indiami był wysoki (100 % eksportu omawianego produktu z Indii do Wspólnoty), końcowy limit subsydiów dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw został ustalony na poziomie przedsiębiorstwa o najwyższym indywidualnym limicie, tj. 20,9 %.

Typ subsydium	DEPB	EPCGS	ALS	EPZ/EOU	ITE	OGÓŁEM
Graphite India Limited (GIL)	14,5 %	0,1 %				14,6 %
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited	20,4 %	0,3 %	0,2 %			20,9 %
Pozostałe						20,9 %

D. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**1. PRODUKCJA WSPÓLNOTOWA OGÓŁEM**

- (76) We Wspólnocie produkt podobny jest produkowany przez SGL AG („SGL”) i kilka filii przedsiębiorstwa UCAR SA („UCAR”), a mianowicie UCAR SNC, UCAR Electrodoes Ibérica SL i Graitech SpA, w imieniu których została złożona skarga. Ośrodki produkcji SGL i UCAR znajdują się w Austrii, Belgii, Niemczech, Francji, Włoszech i Hiszpanii.
- (77) Od roku 1999 do okresu objętego dochodzeniem, oprócz dwóch producentów składających skargę – SGL i UCAR, produkt podobny był także produkowany we Wspólnocie przez dwóch innych producentów. Jeden z tych dwóch producentów stał się niewypłacalny i był zmuszony wystąpić o ochronę sądową przewidzianą w niemieckim prawie upadłościowym. Począwszy od listopada 2002 r. przedsiębiorstwo przerwało produkcję produktu podobnego. Obydwa przedsiębiorstwa wyraziły poparcie w odniesieniu do skargi, ale odpowiedziały negatywnie na prośbę Wspólnoty o aktywną współpracę w dochodzeniu. Stwierdza się, iż wszyscy czterej wyżej wymienieni producenci stanowią produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (78) Obydwaj wspólnotowi producenci składający skargę udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w pełni współpracowali w prowadzonym dochodzeniu. W okresie objętym dochodzeniem stanowili oni ponad 80 % produkcji wspólnotowej.
- (79) Uznaje się ich za stanowiących przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 8 rozporządzenia podstawowego i określa dalej jako „przemysł wspólnotowy”.

E. SZKODA**1. UWAGA WSTĘPNA**

- (80) Zważywszy, że istnieją jedynie dwaj indyjscy producenci-eksporterzy omawianego produktu, i że przemysł wspólnotowy liczy również jedynie dwóch producentów, dane odnoszące się zarówno do importu omawianego produktu z Indii do Wspólnoty, jak i do przemysłu wspólnotowego, musiały zostać zapisane jako poufne, zgodnie z art. 29 rozporządzenia podstawowego.

2. ZUŻYCIE WE WSPÓLNOTIE

- (81) Zużycie we Wspólnocie zostało oszacowane na podstawie wielkości sprzedaży wyrobów przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty, wielkości sprzedaży wyrobów innych producentów wspólnotowych na rynku Wspólnoty, oszacowanej na podstawie najlepszego z dostępnych dowodów, wielkości sprzedaży wyrobów dwóch indyjskich producentów-eksporterów na rynku Wspólnoty, oraz wielkości sprzedaży wyrobów importowanych z Polski, będących wynikiem współpracy z SGL, a także z uwzględnieniem dostarczonych przez Eurostat danych dotyczących innych importów do Wspólnoty, odpowiednio dostosowanych, gdy zachodzi taka potrzeba.
- (82) Na tej podstawie, między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, zużycie omawianego produktu we Wspólnocie wzrosło o 9 %. W szczególności - uległo ono zwiększeniu o 14 % w okresie od 1999 r. do 2000 r., spadło o 7 punktów procentowych w 2001 r., o kolejny 1 punkt procentowy w 2002 r., aby następnie wzrosnąć o 3 punkty procentowe w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ omawiany produkt jest głównie wykorzystywany w przemyśle stali elektrotechnicznej, ewolucja zużycia musi być postrzegana w odniesieniu do tendencji ekonomicznych w tym określonym sektorze, w którym zaobserwowano gwałtowny wzrost w 2000 r., a następnie, od 2001 r., tendencję spadkową.

	1999	2000	2001	2002	OD
Ogółem zużycie w UE (w tonach)	119 802	136 418	128 438	126 623	130 615
Wskaźnik (1999 = 100)	100	114	107	106	109

3. IMPORT Z ROZPATRYWANEGO KRAJU

(a) *Wielkość*

- (83) Od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem wielkość importu omawianego produktu z Indii do Wspólnoty zwiększyła się o 76 % . W szczególności, od 1999 r. do 2000 r. wielkość importu z Indii zwiększyła się o 45 %, o kolejne 31 punktów procentowych w 2001 r., i praktycznie utrzymała się na osiągniętym poziomie w 2002 r. i w okresie objętym dochodzeniem.

	1999	2000	2001	2002	OD
Wielkość subsydiowanego przywozu (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	145	176	176	176
Udział w rynku subsydiowanego przywozu	nie może zostać ujawniony (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	127	164	166	161

(b) *Udział w rynku*

- (84) W kraju, o którym mowa, udział eksporterów w rynku wzrósł w rozpatrywanym okresie o 3,4 punktu procentowego (lub 61 %) i osiągnął poziom 8 do 10 % w okresie objętym dochodzeniem. Początkowo, od 1999 r. do 2000 r., wzrósł on o 1,5 punktu procentowego, o kolejne 2 punkty procentowe w 2001 r. i pozostał stosunkowo stabilny na tym poziomie w roku 2002 i w okresie objętym dochodzeniem. Należy dodać, że w okresie od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem, wzrost wielkości importu i udziałów w rynku, odnoszących się do omawianego kraju, zbiegł się z 9 % wzrostem zużycia

(c) *Ceny*(i) *Ewolucja cen*

- (85) Od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem średnia cena importów omawianego produktu pochodzącego z Indii zwiększyła się o 2 % w 2000 r., o kolejne 8 punktów procentowych w 2001 r., a następnie, w roku 2002, uległa zmniejszeniu o 9 punktów procentowych, utrzymując się na osiągniętym poziomie w okresie objętym dochodzeniem. W okresie objętym dochodzeniem średnia cena importu omawianego produktu pochodzącego z Indii była o 1 % wyższa niż w 1999 r.

	1999	2000	2001	2002	OD
Ceny subsydiowanych przywozów	nie mogą zostać ujawnione (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	102	110	101	101

(ii) *Podcięcie cenowe*

- (86) Dokonano porównania średniej ceny sprzedaży we Wspólnocie porównywalnych modeli omawianego produktu wytworzonych przez producentów-eksporterów oraz przez przemysł wspólnotowy. W tym celu ceny ex works, netto, bez rabatów i podatków, stosowane przez przemysł wspólnotowy w odniesieniu do niepowiązanych klientów, zostały porównane ze stosowanymi w odniesieniu do indyjskich producentów-eksporterów cenami CIF na granicy Wspólnoty, odpowiednio dostosowanymi, z uwzględnieniem kosztów związanych z importem. W wyniku przeprowadzonego porównania stwierdzono, iż w okresie objętym dochodzeniem sprzedawany we Wspólnocie omawiany produkt pochodzący z Indii podcinał ceny przemysłu wspólnotowego o 6,5 do 12,2 %.

- (87) Należy dodać, że wymienione marginesy podcięcia cenowego nie oddają w pełni wpływu subsydiowanego importu na ceny przemysłu wspólnotowego, zważywszy na fakt, że zanotowano zarówno obniżkę cen, jak i ograniczenia cenowe, o czym świadczy stosunkowo niska rentowność, osiągnięta przez przemysł wspólnotowy w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy można było spodziewać się wyższego zysku w przypadku braku subsydiowania.

4. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (88) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wszelkie ważne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające znaczenie dla stanu przemysłu wspólnotowego.

(a) Uwagi wstępne

- (89) W celu dokonania dokładnej oceny niektórych wskaźników szkody, konieczna okazała się odpowiednia konsolidacja niektórych danych dotyczących UCAR wraz z danymi dotyczącymi jego filii produkcyjnych we Wspólnocie (patrz akapit 76 powyżej).
- (90) Komisja zwracała szczególną uwagę na jakikolwiek możliwy wpływ na wskaźniki szkody, będący wynikiem anty-konkurencyjnego zachowania dwóch wspólnotowych producentów składających skargę. W szczególności Komisja zapewniła, iż w okresie początkowym oszacowywania szkody (rok 1999) nie istniały żadne praktyki antykonkurencyjne (patrz akapit (120), 0, (123) niżej). Ponadto przy szacowaniu kosztów i rentowności przemysłu wspólnotowego, Komisja wyraźnie wymagała i sprawdziła czy wyłączone zostały bezpośrednie koszty dokonywanych płatności, lub jakiegokolwiek koszty pośrednie (w tym koszty finansowania), związane z karami nałożonymi przez organy ochrony konkurencji, tak aby przedstawić obraz zysków z wyłączeniem wszystkich tych nadzwyczajnych wydatków.

(b) Produkcja

- (91) Produkcja przemysłu wspólnotowego uległa zwiększeniu o 14 % w 2000 r., spadła o 16 punktów procentowych w 2001 r., straciła kolejne 4 punkty procentowe w 2002 r., aby następnie wzrosnąć o 5 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. Gwałtowny wzrost odnotowany w roku 2000 wynikał ze sprzyjającego klimatu gospodarczego, który przełożył się na wzrost poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych w tym samym roku.

	1999	2000	2001	2002	OD
Produkcja (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	114	98	94	99

(c) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (92) Moce produkcyjne uległy obniżeniu w 2000 r. o około 2 % i pozostały na tym samym poziomie w roku 2001. W roku 2002 i podczas okresu objętego dochodzeniem, moce produkcyjne uległy dalszemu obniżeniu odpowiednio o 5 i 2 punkty procentowe. W okresie objętym dochodzeniem nastąpił spadek mocy produkcyjnych o 9 %, w stosunku do roku 1999, spowodowany przede wszystkim czasowym zamknięciem zakładu jednego z producentów wspólnotowych na cały okres objęty dochodzeniem.
- (93) Poziom wykorzystania mocy produkcyjnych wynosił 70 % w roku 1999, następnie wzrósł do 81 % w roku 2000, na co wpływ miał silny popyt, zwłaszcza ze strony przemysłu stali elektrotechnicznej. W latach 2001 i 2002, ponownie spadł do poziomu 70 %, wzrastając następnie do 76 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (94) Dochodzenie wykazało, że u podstaw problemów ekonomicznych, których doświadczył wspomniany powyżej czasowo zamknięty zakład, leży kilka czynników, spośród których dwa wydają się najbardziej istotne: (i) wysokie koszty produkcji związane z ceną elektryczności w tym kraju oraz (ii) konkurencja ze strony subsydiowanego importu z Indii. Biorąc pod uwagę, jak trudne jest rozpatrywanie jednej z powyższych kwestii w oderwaniu od drugiej z nich, Komisja sprawdziła, jakie byłyby tendencje w odniesieniu do mocy produkcyjnych i ich wykorzystania w roku 2002 i w okresie objętym dochodzeniem, gdyby wymieniony zakład nie został czasowo zamknięty. W trakcie symulacji wielkość produkcji pozostała bez zmian, ponieważ inne zakłady produkcyjne tego producenta wspólnotowego zwiększyły produkcję w celu uzupełnienia braków. Z danych przedstawionych w poniższej tabeli wynika, że gdyby dany zakład nie został czasowo zamknięty, zarówno moce produkcyjne, jak i ich wykorzystanie przez całość przemysłu wspólnotowego osiągnęłyby w okresie objętym dochodzeniem poziom bardzo zbliżony do poziomu odnotowanego w roku 1999.

	1999	2000	2001	2002	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	nie mogą zostać ujawnione (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	98	98	93	91
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	70 %	81 %	70 %	70 %	76 %
Wskaźnik (1999 = 100)	100	115	99	100	108
	1999	2000	2001	2002	IP
Moce produkcyjne (w tonach) z wyłączeniem zamkniętego zakładu	nie mogą zostać ujawnione (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	98	98	100	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych z wyłączeniem zamkniętego zakładu	70 %	81 %	70 %	65 %	69 %
Wskaźnik (1999 = 100)	100	115	99	93	98

(d) Zapasy

- (95) W okresie objętym dochodzeniem, zapasy produktów końcowych stanowiły około 3 % łącznej produkcji przemysłu wspólnotowego. Poziom zapasów końcowych przemysłu Wspólnoty wzrósł w skali globalnej w rozpatrywanym okresie i był około pięciokrotnie wyższy w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z rokiem 1999. Jednak w toku dochodzenia ustalono, że tworzenie zapasów nie stanowi znaczącego wskaźnika sytuacji ekonomicznej przemysłu Wspólnoty, ponieważ producenci wspólnotowi produkują zazwyczaj na zamówienie i zapasy to zwykle towary oczekujące na wysyłkę do klientów.

	1999	2000	2001	2002	OD
Zapasy końcowe (w tonach)	nie mogą zostać ujawnione (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	235	700	663	515

(e) Wielkość sprzedaży

- (96) Sprzedaż przez przemysł wspólnotowy jego własnej produkcji niepowiązanym klientom na rynku Wspólnoty spadł o 1 % w okresie między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem. Dokładniej, sprzedaż ta wzrosła gwałtownie o 16 % w 2000 roku, spadła o 17 punktów procentowych w roku 2001 oraz o kolejne 5 punktów procentowych w roku 2002, ponownie wzrastając o 5 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. Zmiany w wielkości sprzedaży są dokładnym odbiciem tendencji ekonomicznych w przemyśle stali elektrotechnicznej, który po hossie w 2000 roku, zanotował tendencję spadkową w latach 2001 i 2002.

	1999	2000	2001	2002	OD
Wielkość sprzedaży UE do niepowiązanych klientów (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	116	99	94	99

(f) Udział w rynku

- (97) Po początkowym nieznacznym wzroście o jeden punkt procentowy w 2000 roku, udział w rynku przemysłu wspólnotowego uległ znaczącemu zmniejszeniu do roku 2002. Przemysł wspólnotowy stracił 6,5 punktu procentowego udziału w rynku w 2001 roku i kolejne 2,8 punktu procentowego w roku 2002, odzyskując następnie 1,9 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem. W porównaniu z rokiem 1999, udział w rynku przemysłu wspólnotowego w okresie objętym dochodzeniem był niższy o 6,3 punktu procentowego, lub o 9 % w kategoriach wskaźników.

	1999	2000	2001	2002	OD
Udział w rynku przemysłu wspólnotowego	nie może zostać ujawniony (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	102	93	89	91

(g) Wzrost

- (98) W okresie od 1999 roku do okresu objętego dochodzeniem, zużycie we Wspólnocie wzrosło o 9 %, tymczasem wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym zmalała o 1 %. Jak przedstawiono powyżej, przemysł wspólnotowy utracił 6,3 punktu procentowego udziału w rynku, podczas gdy w tym samym okresie subsydiowany import zyskał 3,4 punktu procentowego udziału w rynku.

(h) Zatrudnienie

- (99) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym spadł o około 17 % pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem. Siła robocza zmalała o 1 % w roku 2000 i o 5 punktów procentowych w 2001 r. W roku 2002 i w okresie objętym dochodzeniem nastąpił spadek odpowiednio o 9 i 3 punkty procentowe, spowodowany przede wszystkim czasowym zamknięciem zakładu jednego z producentów wspólnotowych i przesunięciem części siły roboczej do bardziej dochodowych segmentów działalności.

	1999	2000	2001	2002	OD
Zatrudnienie	nie może zostać ujawnione (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	99	95	86	83

(i) Produktivność

- (100) Produktivność siły roboczej w przemyśle wspólnotowym, mierzona jako roczna wydajność na jednego zatrudnionego, początkowo znacząco wzrosła o 15 % w okresie od 1999 do 2000 roku, następnie spadła o 12 punktów procentowych w 2001 roku, ponownie wzrosła o 5 punktów procentowych w 2002 roku i o kolejne 11 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. Na koniec rozpatrywanego okresu, produktivność była o 19 % wyższa niż na początku okresu, co odzwierciedla działania racjonalizatorskie w przemyśle wspólnotowym, podjęte przez Wspólnotę w celu utrzymania konkurencyjności. Dla porównania, średni wzrost produktivności w całej gospodarce Wspólnoty (wszystkie sektory gospodarki) wynosił w tym samym okresie zaledwie 1,5 % rocznie.

	1999	2000	2001	2002	OD
Produktivność (w tonach na pracownika)	nie może zostać ujawniona (patrz akapit 8- powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	115	103	108	119

(j) Wynagrodzenia

- (101) W okresie pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, średnie wynagrodzenie pracownika wzrosło o 13 %. Średnia ta znajduje się nieco poniżej stopy wzrostu przeciętnego wynagrodzenia nominalnego na pracownika (14 %), odnotowanej w tym samym okresie w całej gospodarce wspólnotowej (wszystkie sektory).

	1999	2000	2001	2002	OD
Roczny koszt pracy jednego pracownika (w tysiącach euro)	nie może zostać ujawniony (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	104	105	111	113

(k) Ceny sprzedaży

- (102) Ceny jednostkowe sprzedaży własnej produkcji przemysłu wspólnotowego niepowiązanym klientom wewnątrz Wspólnoty spadły o 6 % w okresie od 1999 do 2000 roku, wzrosły o 9 punktów procentowych w 2001 roku, spadły o 12 punktów procentowych w 2002 roku i nieznacznie wzrosły o 1 punkt procentowy w okresie objętym dochodzeniem. Łączny spadek jednostkowych cen sprzedaży od roku 1999 do okresu objętego dochodzeniem wyniósł 8 %. Te stosunkowo nierówne zmiany wyjaśnione są poniżej.
- (103) Na ceny wpływają dwa zasadnicze czynniki - koszty produkcji („KP”) oraz stan popytu i podaży na rynku. Mimo że jednostkowe ceny sprzedaży zmalały o 8 % między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, jednostkowe koszty produkcji wzrosły o 2 %. Ta stosunkowo niewielka zmiana w kosztach kryje gwałtowny skok o 10 punktów procentowych, odnotowany w 2001 roku w związku z opóźnionymi skutkami wzrostu cen surowców w 2000 roku. Dwa podstawowe surowce do produkcji systemów elektrod grafitowych, tj. koks naftowy i smoła, stanowią około 34 % całkowitych kosztów produkcji. Koszt energii, której cena jest również ściśle powiązana z wahaniami cen ropy naftowej, stanowi kolejne 13 % całkowitych kosztów produkcji. Razem wzięte, te trzy zasadnicze pozycje kosztów, których ceny są bezpośrednio powiązane z wahaniami cen ropy naftowej, stanowią około 50 % całkowitych kosztów produkcji produktu podobnego. Ponieważ ceny przemysłu wspólnotowego nie mogły odzwierciedlać wzrostu kosztów produkcji ze względu na ograniczenia cenowe związane z importem subsydiowanym, przemysł wspólnotowy odnotował spadek rentowności.

	1999	2000	2001	2002	OD
Cena jednostkowa na rynek WE (EUR/t)	nie może zostać ujawniona (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	94	103	91	92
Jednostkowe KP (EUR/t)	nie mogą zostać ujawnione (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	101	111	101	102

(l) Czynniki mające wpływ na ceny wspólnotowe

- (104) Dochodzenie wykazało, iż subsydiowany import wpłynął na podcięcie obniżonej średniej ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego o 6 do 12 % na średnią zanotowaną w okresie objętym dochodzeniem (patrz akapit 86 powyżej). Jednakże po analizie poszczególnych przypadków ustalono, iż w niektórych wypadkach ceny proponowane przez danych producentów-eksporterów były znacznie niższe niż wyżej wymieniona średnia podcięcia cenowego przemysłu wspólnotowego. Połączenie tego podcięcia ustalonego na bardziej indywidualnym poziomie typu produktu, wraz ze wzrastającym udziałem importu subsydiowanego w rynku, miały z pewnością wpływ na ceny wyrobów przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty.

(m) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (105) W rozpatrywanym okresie rentowność sprzedaży produkcji własnej Wspólnoty do niepowiązanych klientów, w kategoriach dochodu ze sprzedaży netto przed potrąceniem podatku, zmalała o 50 % w 2000 roku, o kolejne 3 punkty procentowe w roku 2001, następnie o 18 punktów procentowych w 2002 r., w końcu odzyskując 4 punkty procentowe w okresie objętym dochodzeniem. W okresie pomiędzy 1999 r. i okresem objętym dochodzeniem, spadek rentowności wynosił 66 %, tj. z poziomu 12 do 15 % odnotowanych w 1999 r. do poziomu 3 do 6 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (106) W całym rozpatrywanym okresie odnotowano znaczną wyżej określoną tendencję rentowności w zwrocie z inwestycji, wyrażonym jako procentowy dochód z wartości księgowej netto inwestycji. W 2000 r. obniżył się on o 34 %, stracił 23 punkty procentowe w 2001 r., 26 punktów procentowych w 2002 r., i kolejne 8 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. W porównaniu z sytuacją z roku 1999, zwrot z inwestycji obniżył się o około 90 % w okresie objętym dochodzeniem, tj. z poziomu 45 do 55 % odnotowanych w 1999 r. do poziomu 3 do 10 % w okresie objętym dochodzeniem.

- (107) Komisja wyodrębniła wpływ wywołany wyżej wspomnianym czasowym zamknięciem zakładu (patrz akapit (92) wyżej) na całkowitą rentowność przemysłu wspólnotowego w okresie objętym dochodzeniem. Wykazano iż rentowność przemysłu wspólnotowego mogłaby być wyższa o 0,8 punktu procentowego w 2002 r. i o 0,5 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem, co nie zmieniłoby w znacznym stopniu tendencji rentowności zanotowanej od 1999 r.

	1999	2000	2001	2002	OD
Rentowność sprzedaży WE do niepowiązanych klientów (jako % sprzedaży netto)	nie może zostać ujawniona (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	51	48	30	34
Zwrot z inwestycji (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	nie może zostać ujawniony (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	66	43	17	9
Rentowność sprzedaży WE do niepowiązanych klientów (jako % sprzedaży netto) z wyłączeniem zamkniętego zakładu	nie może zostać ujawniona (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	51	48	35	39

(n) *Przepływ środków pieniężnych i zdolność do podwyższania kapitału*

- (108) Przepływ środków pieniężnych netto z działalności bieżącej spadł o 40 % w 2000 r., odzyskał 24 punkty procentowe w 2001 r., następnie zmniejszył się o 12 punktów procentowych w 2002 r. i o kolejne 7 punktów w okresie objętym dochodzeniem. W okresie objętym dochodzeniem przepływ środków pieniężnych był o 35 % niższy niż na początku rozpatrywanego okresu.

	1999	2000	2001	2002	OD
Przepływ środków pieniężnych (w tys. euro)	nie może zostać ujawniony (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	60	84	72	65

- (109) Obydwaj producenci wspólnotowi składający skargę zostali ukarani przez różne krajowe i regionalne organy ochrony konkurencji na świecie za ustalenia cenowe i rynkowe przyjęte w latach 90-tych. Poza wymienionymi karami, obydwa producenci ponieśli dodatkowe koszty związane z jednej strony z rozstrzygnięciami procesów sądowych z powództwa grupowego z klientami i udziałowcami w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, a z drugiej strony z finansowaniem tych nadzwyczajnych wydatków. W rezultacie zadłużenie obydwu grup poważnie wzrosło, a zarówno ich zdolność kredytowa, jak i zdolność do podwyższania kapitału uległy zmniejszeniu. Praktyczną konsekwencją tej sytuacji jest niemożność przeprowadzenia osobnej oceny zdolności podwyższania kapitału w odniesieniu do sektora produkującego i sprzedającego produkt podobny, w oderwaniu od antytrustowego podłoża. Jednakże przedstawione dowody odnoszące się do rentowności, zwrotu z inwestycji, przepływu środków pieniężnych oraz inwestycji, o których mowa powyżej, to dowody mające znaczenie jedynie w odniesieniu do produktu podobnego i z których zostały starannie wyeliminowane jakiegokolwiek możliwe skutki tego anty-konkurencyjnego zachowania, i z całą pewnością mogą być one uważane za dodatkowe utrudnienie w niełatwej już sytuacji finansowej.

(o) *Inwestycje*

- (110) Poziom rocznych inwestycji przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do omawianego produktu spadł o około 50 % między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem. W szczególności, uległy one obniżeniu o 27 % w 2000 r., odzyskały 4 punkty procentowe w 2001 r., następnie straciły 18 punktów procentowych w 2002 r., i kolejne 8 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem.

	1999	2000	2001	2002	OD
Inwestycje netto (w tys. EUR)	nie mogą zostać ujawnione (patrz akapit 80 powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	73	77	59	51

- (p) *Wielkość marginesu wyrównawczego*
- (111) Jeśli chodzi o wpływ na przemysł wspólnotowy aktualnego marginesu subsydiowania, nie może być on uznany za nieznaczny, zważywszy na wielkość i ceny przywozów z kraju, o którym mowa.
- (q) *Uzdrowienie po okresie stosowania susydiowania lub dumpingu*
- (112) Ponieważ na obecnym etapie nie istnieją żadne informacje o stosowaniu subsydiowania lub dumpingu przed ocenianym okresem, powyższa kwestia nie jest uważana za znaczącą.

5. WNIOSKI ODNOŚNIE SZKODY

- (113) Od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem, wielkość subsydiowanego importu omawianego produktu pochodzącego z Indii uległa znacznemu zwiększeniu o 76 %, a jego udział w rynku Wspólnoty zwiększył się o 3,4 punktu procentowego. Średnia cena importów subsydiowanych z Indii była regularnie niższa od cen przemysłu wspólnotowego stosowanych w rozpatrywanym okresie. Ponadto w okresie objętym dochodzeniem ceny importów z kraju, o którym mowa, podcinały ceny produktów przemysłu wspólnotowego. Na podstawie średniej ważonej, podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem stanowiło średnio około 6 do 12 %, podczas gdy podcięcie cenowe, szacowane na podstawie osobnego typu produktów, było w niektórych przypadkach znacznie wyższe.
- (114) Stwierdzono, iż sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa pogorszeniu w rozpatrywanym okresie. W rzeczywistości, od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem wszystkie wskaźniki szkody rozwijały się negatywnie: wielkość produkcji zmniejszyła się o 1 %, moce produkcyjne o 9 %, wielkość sprzedaży we Wspólnocie o 1 %, a przemysł wspólnotowy stracił 6,3 punktu procentowego udziału w rynku. Jednostkowa cena sprzedaży spadła o 8 % podczas gdy jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 2 %, rentowność zmniejszyła się o 66 %, a tą samą negatywną tendencję zaobserwowano dla zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych związanych z działalnością bieżącą. Poziom zatrudnienia spadł o 17 %, inwestycji o 50 %.
- (115) Odnotowano widoczny wzrost niektórych wskaźników - w rozpatrywanym okresie wynagrodzenia wzrosły o 13 %, co może być uznawane za normalną stopę wzrostu, a produktywność wzrosła o 19 %. Fakt ten, wraz ze wspomnianym powyżej spadkiem zatrudnienia, ilustruje podjęty przez przemysł wspólnotowy wysiłek w celu utrzymania konkurencyjności przy konkurencji ze strony subsydiowanego importu z Indii.
- (116) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, iż przemysł wspólnotowy poniósł znaczącą szkodę, w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WSTĘP

- (117) Zgodnie z art. 8 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała czy import susydiowany wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w stopniu, który kwalifikuje się do miana „znaczący”. Oprócz importu subsydiowanego, poddano również analizie inne znane czynniki mogące wyrządzić szkodę przemysłowi wspólnotowemu w celu upewnienia się, czy ewentualna szkoda przez nie wyrządzona nie została przypisana importowi subsydiowanemu.

2. SKUTKI IMPORTU SUBSYDIOWANEGO

- (118) Znaczący, wynoszący 76 %, wzrost wielkości importu subsydiowanego między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem i jego udziału w rynku Wspólnoty o około 3,5 punktu procentowego, jak również rozpoznane podcinanie cen (średnio o 6 do 12 % w okresie dochodzenia) zbiegły się z pogorszeniem sytuacji ekonomicznej przemysłu Wspólnoty. W tym samym okresie przemysł Wspólnoty doświadczył spadku wielkości sprzedaży (- 1 %), udziału w rynku (- 6,3 punktu procentowego) oraz pogorszenia rentowności (- 8,7 punktu procentowego). Zmiany te należy rozpatrywać w kontekście powiększenia się rynku Wspólnoty w okresie od 1999 roku do okresu objętego dochodzeniem. Ponadto, ceny subsydiowane były niższe niż ceny przemysłu Wspólnoty przez cały rozpatrywany okres, wywierając na nie pewną presję. Wynikające z powyższego obniżenie cen przemysłu Wspólnoty (o 8 %) w okresie, w którym koszty produkcji wzrosły o prawie 2 % spowodowało obserwowane pogorszenie rentowności. W związku z tym import subsydiowany uznaje się tymczasowo za mający znaczący negatywny wpływ na sytuację przemysłu Wspólnoty.

3. WPLYW INNYCH CZYNNIKÓW

(a) *Spadek popytu związany ze spowolnieniem na rynku stali*

- (119) Dwie zainteresowane strony twierdziły, że wszelkie szkody odczuwane przez przemysł wspólnotowy miały związek z tendencją zniżkową, jakiej w 2001 r. i na początku 2002 r. doświadczył główny konsument podobnych produktów, a mianowicie przemysł stalowy.
- (120) Tendencja zniżkowa w latach 2001-2002 w przemyśle stalowym została zauważona i faktycznie potwierdzona przez tendencję konsumpcyjną wymienionego produktu i produktów podobnych, która osiągnęła poziom szczytowy w 2000 r. po czym spadła w latach 2001 i 2002. Co więcej, rentowność przemysłu Wspólnoty w latach 2000-2002 stale spadała. Jednakże ten argument nie ma z pewnością związku z 2000 r., kiedy to przemysł wspólnotowy nie mógł odnieść korzyści z ożywienia gospodarczego na rynku stalowym, o czym świadczą zaobserwowane w tym czasie duże spadki cen sprzedaży oraz rentowności. W tym samym roku rozmiary importu z Indii gwałtownie wzrosły o 45 % i ich udział w rynku wzrósł o 1,5 punktu procentowego. Należy też zauważyć, że od 2000 r. do okresu objętego dochodzeniem, wielkość konsumpcji znajdowała się powyżej poziomu z 1999 r. Tak więc tendencja zniżkowa w przemyśle stalowym nie doprowadziła do całkowitego zmniejszenia popytu na dany produkt i na produkt podobny; choć oczywiście wysoki poziom z 2000 r. w następnych latach nie został osiągnięty. Dlatego tymczasowo uznano, że spadek popytu związany ze spowolnieniem na rynku stali nie jest wystarczającym wytłumaczeniem szkody odczuwanej przez przemysł wspólnotowy, a jedynie mógł wpłynąć na jej powstanie w bardzo ograniczonym stopniu. W rezultacie nie doszło do zmiany wstępnych ustaleń, że istnieje poważny i istotny przyczynowy związek pomiędzy subsydiowanym importem z kraju, o którym mowa, i znaczącą szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(b) *Powrót do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu*

- (121) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że jakakolwiek szkoda odczuwana przez przemysł wspólnotowy była jedynie wynikiem powrotu do normalnych warunków konkurencji na wspólnotowym rynku systemów elektrod grafitowych. Dokładniej mówiąc, spadek cen oraz rentowności w przemyśle wspólnotowym od roku 1999 strony, o których mowa, przypisują faktowi, że początkowy poziom był nienaturalnie wysoki z powodu istnienia kartelu.
- (122) W decyzji 2002/271/WE z dnia 18 lipca 2001 r.⁽¹⁾ Komisja uznała, że obaj producenci wspólnotowi, którzy wnieśli skargę, razem z innymi producentami brali udział w kartelu w okresie od maja 1992 do marca 1998 r. Okres objęty dochodzeniem w aktualnym postępowaniu antysubsydyjnym przypada na okres od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r., podczas gdy okres istotny dla oszacowania szkody przypada na okres od 1 de enero de 1999 do końca okresu objętego dochodzeniem. Zatem zarówno okres objęty dochodzeniem, jak i okres badany są znacznie późniejsze niż działalność kartelu. Śledztwo wykazało, że chociaż istnieją różne rodzaje porozumień i umów, największa liczba transakcji została zawarta w ramach rocznego kontraktu, zgodnie z którym pewna liczba dostaw jest zagwarantowana przez cały rok po pewnej cenie. Negocjacje umów rocznych zazwyczaj odbywają się na przełomie października i listopada roku poprzedzającego wejście umowy w życie. Dochodzenie wykazało, że w latach 1998-1999 umowy roczne obejmowały 40 % transakcji, umowy sześciomiesięczne - około 35 %, a umowy trzymiesięczne albo pojedyncze zlecenia - około 25 % transakcji. Umowy długoterminowe (np. umowy trzyletnie) stały się popularne stosunkowo niedawno, ale w latach 1997-98, jeśli w ogóle istniały, stanowiły margines, jak można się tego spodziewać na rynku charakteryzującym się wysokimi cenami. Stwierdzono zatem, że praktycznie wszystkie transakcje zafakturowane i opłacone w 1999 r. oraz ich ceny, zbądane jak w akapitach (102) i (103), wynikają z umów pomiędzy sprzedającymi i kupującymi zawartych po okresie, w którym stwierdzono istnienie uzgodnień w sprawie rynku i cen.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 16.4.2002, str. 1.

(123) Te same zainteresowane strony zwróciły uwagę Komisji na dodatkowy argument, jakim są zmiany cen elektrod o szerokiej średnicy (czyli o średnicy powyżej 700 mm) w sektorze, który rzekomo nie jest obsługiwany przez indyjskich producentów-eksporterów. Dochodzenie wykazało, że chociaż dwaj indyjscy producenci-eksporterzy nie eksportowali do Wspólnoty tej gamy produktów w okresie objętym dochodzeniem, rozwinęli oni techniczne możliwości produkowania tej gamy produktów. Śledztwo wykazało ponadto, że ceny właśnie tej gamy produktów w przemyśle wspólnotowym spadały stosunkowo bardziej zauważalnie w okresie od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem niż średnie ceny podobnych produktów w przemyśle wspólnotowym w ogóle. Ta gama produktów ma ograniczony udział (około 8 %) w całkowitej wielkości sprzedaży podobnego produktu dokonywanej przez przemysł wspólnotowy na rynku wewnętrznym. Ten konkretny sektor rynku charakteryzują ponadto dwie inne cechy. Po pierwsze, jest to stosunkowo nowy i ciągle rosnący rynek, co oznacza, że od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem, stawał się on coraz bardziej konkurencyjny. Po drugie, charakteryzuje go bardzo mała liczba dużych odbiorców, którzy także kupują elektrody o mniejszej średnicy. Jak można oczekiwać, odbiorcy o rozmiarach powyżej średniej wywierają nacisk w celu otrzymania większych zniżek niż zwykły odbiorca. Tendencja cen w tym konkretnym sektorze jest zatem zniekształcona z uwagi na rosnącą przewagę wspomnianych dużych odbiorców. Wreszcie, choć producenci indyjscy nie eksportowali tej gamy produktów regularnie w okresie objętym dochodzeniem, dochodzenie wykryło, że indyjskie oferty cenowe na tę gamę produktów, zostały wykorzystane jako element przetargowy podczas negocjacji z przemysłem wspólnotowym. Komisja zażądała i otrzymała od przemysłu wspólnotowego długookresowy wykaz cen (obowiązujących od połowy lat 80-tych) w typowej sprzedaży podobnego produktu na rynku Wspólnoty. Wykaz tych cen uwidacznia, że ceny wzrastały stopniowo w latach 90-tych i osiągnęły poziom szczytowy w 1998 r. Pomiedzy 1998 i 1999 r. zaobserwowano gwałtowny spadek cen o 14 %, co jasno odzwierciedla koniec okresu rynkowych i cenowych ustaleń.

(124) Ponadto, argument powrotu do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu nie tłumaczy spadku udziału przemysłu wspólnotowego w rynku w okresie od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem, w przeciwieństwie do wzrostu udziału w rynku importu subsydiowanego. Z powyższego wynika, że powrót do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu jedynie w niewielkim stopniu stanowi wyjaśnienie szkód poniesionych przez przemysł wspólnotowy, oraz że w związku z tym, jego skutek nie był wystarczający do zmiany wstępnych ustaleń, że istnieje faktyczny i znaczący związek przyczynowy pomiędzy subsydiowanym importem z kraju, o którym mowa, i znaczącą szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(c) *Wyniki innych producentów wspólnotowych*

(125) Żaden inny producent wspólnotowy nie należący do przemysłu wspólnotowego nie współpracował w śledztwie. Należy jednak zauważyć, że jeden z dwóch innych znanych producentów wspólnotowych stał się niewypłacalny i przerwał produkcję w listopadzie 2002 r. (patrz: akapit (77) powyżej). Na podstawie dostępnych dowodów stwierdzono, że wielkość sprzedaży WE dwóch innych producentów wzrosła z około 15 000 ton do około 21 000 ton w 2002 r., a następnie, w okresie objętym dochodzeniem, spadła do około 19 000 ton. Jeżeli chodzi o udział w rynku, wzrósł on z 12,5 % w 1999 r. do 16,6 % w 2002 r., a następnie, w okresie objętym dochodzeniem, spadł do 14,4 %. Gdyby dochodzenie dotyczyło 2003 r. w całości, to udział w rynku jedyne go pozostałego producenta wspólnotowego wyniósłby 9,7 %. Choć prawdą jest, że udział w rynku tych dwóch innych producentów wspólnotowych wzrósł pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem o 1,9 punktu procentowego, fakt, że jeden z nich stał się niewypłacalny, świadczy o sytuacji krzywdzącej dla przemysłu wspólnotowego. W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, że jeśli wyniki innych producentów wspólnotowych w ogóle przyczyniły się do szkody poniesionej przez Wspólnotę, to w bardzo ograniczonym stopniu i że ich skutek nie jest wystarczający do zmiany wstępnych ustaleń, że istnieje faktyczny i znaczący związek przyczynowy pomiędzy subsydiowanym importem z kraju, o którym mowa, i znaczącą szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(d) *Import z innych krajów trzecich*

(126) Z dostępnych danych wynika, że całkowity rozmiar importu podobnych produktów powstających w krajach trzecich innych niż Indie, wzrósł o 20 % z około 13 000 ton w 1999 r. do około 15 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, a jego udział w rynku wzrósł z 10,7 % w 1999 roku do 11,8 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeśli chodzi o średnią ważoną cen CIF tych importów, to spadły one o 8 % pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem z około 2 400 EUR/t w 1999 r. do około 2 200 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. Należy zauważyć, że ceny importu z krajów trzecich innych niż Indie pozostały znacznie wyższe niż ceny produktów importowanych z Indii w ciągu całego badanego okresu.

- (127) Ponadto stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem tylko import pochodzący z trzech krajów innych niż Indie, tj. z Japonii, Polski i USA, miał udział w rynku Wspólnoty powyżej 1 %. Stwierdzono, że (i) udział Japonii w rynku wzrósł z 2,1 % w 1999 r. do 2,6 % w okresie objętym dochodzeniem, (ii) udział Polski w rynku zwiększył się z 3,3 % w 1999 r. do 4,4 % w okresie objętym dochodzeniem, a (iii) udział USA w rynku spadł z 5,3 % w 1999 r. do 4,7 % w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku tych trzech krajów pochodzenia, ceny CIF produktów importowanych z Japonii i USA podcinały ceny przemysłu wspólnotowego, a ceny produktów pochodzących z Polski były wyższe od cen w przemyśle wspólnotowym. Ponadto, ceny importowe CIF z tych trzech krajów zawsze były wyższe niż ceny w kraju, o którym mowa. Wreszcie, nie ma dowodów, które wskazywałyby na to, że ten import odbył się po cenach subsydiowanych.
- (128) W dochodzeniu ustalono, że oba zakłady wytwarzające podobny produkt w Polsce i eksportujące go do Wspólnoty były filiami jednego wspólnotowego producenta, który złożył skargę. Dlatego też cały import z Polski, o którym mowa powyżej, w okresie objętym dochodzeniem został dokonany w imieniu wyżej wspomnianego producenta wspólnotowego. W dochodzeniu ustalono również, że około 40 % ilości podobnego produktu importowanego z USA w rzeczywistości importował drugi z producentów wspólnotowych, którzy złożyli skargę, w celu jego końcowej sprzedaży we Wspólnocie. Nie stwierdzono, że ta odsprzedaż spowodowała szkodę innym producentom wspólnotowym albo że ta działalność importowa odbyła się kosztem produkcji własnej we Wspólnocie. Dwaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, posiadają inne możliwości wytwarzania podobnego produktu w innych krajach trzecich, ale w dochodzeniu ustalono, że te ilości importu, zarówno grupowego, jak i indywidualnego, były bez znaczenia, to znaczy wynosiły poniżej 1 % konsumpcji we Wspólnocie.
- (129) Obaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę to duże przedsiębiorstwa działające na poziomie globalnym. Pole ich działalności nie ogranicza się tylko do Wspólnoty. Przedsiębiorstwa te nie tylko importują ograniczone ilości podobnego produktu w celu sprzedaży końcowej we Wspólnocie, lecz również eksportują znaczną ilość swojej produkcji poza Wspólnotę. Uzasadnieniem tych przemieszczeń produktów w skali światowej jest to, że w wyniku rosnącej tendencji do specjalizacji poszczególnych zakładów w wytwarzaniu konkretnych rozmiarów i gatunków podobnego produktu, obaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, dokonywali importu spoza WE, żeby w ten sposób uzupełnić gamę produktów oferowanych odbiorcy we Wspólnocie.
- (130) Biorąc pod uwagę średnie ceny, małą ilość tego importu, jego ograniczony udział w rynku oraz czynniki związane z gamą produktów, o których mowa powyżej, nie można stwierdzić, że import ten, bez względu na to, czy pochodził on z mieszczących się w krajach trzecich zakładów należących do jednego z dwóch producentów wspólnotowych, którzy wnieśli skargę, miał wpływ na szkodliwą sytuację, w jakiej znalazł się przemysł wspólnotowy, szczególnie jeśli chodzi o udziały w rynku, wielkość sprzedaży, zatrudnienie, inwestycje, rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych.
- (131) Stwierdzono również, że postępowanie to miało charakter dyskryminacyjny, ponieważ pominięty został import podobnego produktu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL), o czym rzekomo świadczą duże ilości importu z ChRL objętego kodem CN 8545 11 00. Przede wszystkim należy podkreślić, że kod CN 8545 11 00 obejmuje nie tylko omawiany produkt i produkt podobny, lecz również inne towary. Zatem wyciąganie wniosków na podstawie jednego tylko kodu CN, o którym mowa powyżej, byłoby nieodpowiednie. Szczególną uwagę na tę sprawę zwrócono jednak podczas wizyty weryfikacyjnej, przeprowadzonej na terenie współpracujących użytkowników. Podczas gdy kilku użytkowników poinformowało w swoich odpowiedziach na kwestionariusz o podobnym produkcie importowanym z ChRL, weryfikacja na miejscu dowiodła, że żadna z chińskich elektrod nie odpowiada parametrom ustalonym dla omawianego produktu. Ponadto, jeden z dwóch stowarzyszonych użytkowników jasno stwierdził w pisemnym raporcie, że pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem, ChRL nie produkowała ani nie eksportowała podobnego produktu do Wspólnoty. W związku z powyższym argument jest odrzucony.

(e) *Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego*

- (132) Zwracając uwagę na spory spadek cen eksportu w przemyśle wspólnotowym, jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że (i) fakt ten wskazuje na brak przyczynowego związku pomiędzy subsydiowanym importem a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy na rynku wewnętrznym oraz (ii) że może on zostać potraktowany w kategoriach szkody, którą przemysł wspólnotowy sam sobie wyrządził.

- (133) Jak już wspomniano, obaj producenci wspólnotowi, którzy wnieśli skargę, działają na poziomie globalnym. W dochodzeniu ustalono, że przemysł wspólnotowy eksportuje ilościowo o 15 % więcej niż sprzedaje we Wspólnocie. Zaczynając od poziomu około 100 000 ton w 1999 r., wielkość sprzedaży eksportowej przemysłu wspólnotowego wzrosła o 12 % w 2000 r., spadła o 20 punktów procentowych w 2001 r., wzrosła o 2 punkty procentowe w 2002 r. i o dalsze 6 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. Podczas okresu objętego dochodzeniem wielkość sprzedaży eksportowej była bardzo zbliżona do wielkości z 1999 r., a zatem działalności eksportowej nie można wiązać z utratą ekonomii skali. W dochodzeniu wykryto, że ceny sprzedaży eksportowej spadły o około 14 % pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem. Jednakże, pomijając inne czynniki, które mogłyby mieć znaczenie w odniesieniu do rynku światowego, spostrzeżenie to nie ma związku z aktualnym postępowaniem, które dotyczy rynku wspólnotowego, a nie światowego. Należy również zauważyć, że tendencje rentowności, badane w ramach szacowania szkody, odnoszą się wyłącznie do sprzedaży we Wspólnocie własnej produkcji przemysłu wspólnotowego. Chociaż rentowność sprzedaży eksportowych wzrosła trochę mniej niż rentowność sprzedaży wspólnotowej, w odniesieniu do aktualnego postępowania, fakt ten postrzegany jest również jako nieistotny. Zatem należy uznać, że działalność eksportowa w żaden sposób nie mogła przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

	1999	2000	2001	2002	OD
Wielkość sprzedaży eksportowej (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz akapit (80) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	112	91	93	99
Jednostkowa cena sprzedaży eksportowej (EUR/t)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (80) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	96	102	88	86

4. WNIOSKI ODNOŚNIE DO ZWIĄZKU PRZYCZYNOWEGO

- (134) Podsumowując, potwierdzono, że znacząca szkoda przemysłu wspólnotowego, o której szczególnie świadczy spadek udziału w rynku pomiędzy 1999 r. i okresem dochodzenia; spadek (o 8 %) jednostkowej ceny sprzedaży; wzrost o 2 % jednostkowych kosztów produkcji; spadek rentowności, zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych z bieżącej działalności; oraz spadek inwestycji i zatrudnienia; spowodowana była importem subsydiowanym, o którym mowa powyżej.
- (135) Wpływ spadku popytu związanego ze spowolnieniem na rynku stali, powrotu do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu, wyników innych producentów wspólnotowych, importu z innych krajów trzecich, wyników eksportowych przemysłu wspólnotowego, był nieznaczny albo żaden i w rezultacie nie doszło do zmiany wstępnego stwierdzenia, że istnieje poważny i istotny związek przyczynowy pomiędzy towarami subsydiowanymi z kraju, o którym mowa, i znaczną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- (136) W związku z powyższym uznaje się, że import subsydiowany pochodzący z Indii spowodował znaczną szkodę przemysłu wspólnotowego w rozumieniu art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (137) Komisja zbadała, czy pomimo wniosków dotyczących subsydiowania, szkody i związku przyczynowego, istnieją przekonujące powody, które mogłyby nasunąć wniosek, że zastosowanie środków w tym szczególnym przypadku nie jest w interesie Wspólnoty. W tym celu i zgodnie z art. 31 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja rozpatrzyła możliwy wpływ środków na wszystkie zainteresowane strony.

1. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (138) Przemysł wspólnotowy branży, o której mowa, składa się z dwóch grup przedsiębiorstw, które dysponują łącznie dziewięcioma zakładami produkcyjnymi znajdującymi się w różnych krajach Wspólnoty oraz zatrudniają 1 800 osób bezpośrednio zaangażowanych w produkcję, sprzedaż i administrację podobnego produktu. Oczekuje się, że w następstwie zastosowania środków, wzrośnie zarówno wielkość sprzedaży, jak i ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wewnętrznym. Jednakże ceny przemysłu wspólnotowego z pewnością nie wzrosną do poziomu cła wyrównawczego, gdyż pozostanie konkurencja pomiędzy producentami wspólnotowymi, importem po cenach niesubsydiowanych z kraju, o którym mowa, i importem z innych krajów trzecich. W związku z powyższym, oczekuje się, że z jednej strony wzrost produkcji i wielkości sprzedaży, a z drugiej późniejszy spadek jednostkowych kosztów razem z umiarkowanym wzrostem cen, pozwolą przemysłowi wspólnotowemu na poprawę jego sytuacji finansowej.

- (139) Z drugiej strony, jeśli nie zostaną zastosowane środki antysubwencyjne, prawdopodobne jest, że tendencja negatywna będzie wzrastać. Przemysł wspólnotowy w dalszym ciągu będzie prawdopodobnie tracił udziały w rynku oraz doświadczać pogarszania się rentowności. Prawdopodobnie doprowadzi to do cięć w produkcji i inwestycjach, likwidacji niektórych mocy produkcyjnych i dalszej redukcji miejsc pracy we Wspólnocie.
- (140) W związku z powyższym, wprowadzenie środków antysubwencyjnych pozwoli przemysłowi wspólnotowemu na podniesienie się po szkodzie spowodowanej subsydiowaniem.

2. INTERES NIEPOWIĄZANYCH IMPORTERÓW/HANDLOWCÓW WE WSPÓLNOCIE

- (141) W okresie objętym dochodzeniem dwaj współpracujący importerzy dokonali około 20 % całkowitej ilości importu do WE omawianego produktu pochodzącego z Indii. Ze współpracy dwóch indyjskich producentów-eksporterów wynika, że importerzy/podmioty gospodarcze we Wspólnocie (czyli dwaj wspomniani współpracujący importerzy i niewspółpracujący importerzy/handlowcy) odpowiadają za około 40 % całkowitej ilości importu danego produktu pochodzącego z Indii.
- (142) Po wprowadzeniu środków wyrównawczych, możliwy jest spadek wielkości importu z kraju, o którym mowa. Ponadto, nie można wykluczyć, że w wyniku wprowadzenia środków antysubwencyjnych nastąpi umiarkowany wzrost cen omawianego produktu we Wspólnocie, co wpłynie na sytuację gospodarczą importerów/handlowców. W przypadku dwóch współpracujących importerów, działalność handlowa związana z omawianym produktem pochodzącym z Indii stanowi 40 % ich całkowitego obrotu. Jeśli chodzi o siłę roboczą, z 10 zatrudnionych osób, 4 zajmują się bezpośrednio handlem omawianym produktem pochodzącym z Indii. To, w jakim stopniu wzrost ceny omawianego produktu dotknie importerów, zależeć będzie również od ich zdolności do przekładania tych dodatkowych kosztów na odbiorców produktu. Niski udział omawianego produktu w całkowitych kosztach użytkowników (patrz: akapit (145) poniżej) mógłby również ułatwić importerom przeniesienie ewentualnego wzrostu cen na użytkowników.
- (143) Na tej podstawie, tymczasowo uznano, że wprowadzenie środków antysubwencyjnych prawdopodobnie nie będzie miało poważnego negatywnego wpływu na sytuację importerów we Wspólnocie.

3. INTERES PRZEMYSŁU WYKORZYSTUJĄCEGO OMAWIANY PRODUKT

- (144) Głównym użytkownikiem przemysłowym, odpowiadającym za około 80 % całkowitej konsumpcji WE omawianego produktu i produktu podobnego, jest przemysł stali elektrotechnicznej. W okresie objętym dochodzeniem ośmiu współpracujących użytkowników końcowych wchłonęło około 27 % całkowitej ilości importu omawianego produktu do WE, pochodzącego z kraju, o którym mowa, przywiezionego od dwóch indyjskich producentów-eksporterów bezpośrednio albo przez importerów/handlowców. Ze współpracy dwóch indyjskich producentów-eksporterów wynika, że końcowi użytkownicy we Wspólnocie (czyli z jednej strony ośmiu współpracujących użytkowników, o których mowa powyżej, a z drugiej, niewspółpracujący użytkownicy) odpowiadają za około 56 % całkowitej ilości importu omawianego produktu pochodzącego z Indii. Importu pozostałej części (4 %) dokonał przemysł wspólnotowy.
- (145) Współpracujący użytkownicy twierdzą, że zastosowanie środków antysubwencyjnych mogłoby niekorzystnie wpłynąć na ich sytuację finansową, bezpośrednio poprzez wzrost ceny ich konsumpcji pochodzącej z Indii oraz pośrednio na skutek prawdopodobnego podniesienia cen przez producentów wspólnotowych, na część ich konsumpcji pochodzącej od producentów wspólnotowych.
- (146) Dochodzenie wykazało, że konsumpcja omawianego produktu i produktu podobnego stanowi średnio 1 % całkowitych kosztów produkcji współpracujących użytkowników. Możliwy wpływ kosztów na użytkowników jest następujący. Po zastosowaniu środków wyrównawczych, koszty produkcji użytkowników mogłyby wzrosnąć o pomiędzy 0,15 % (według najgorszego scenariusza zgodnie, z którym ceny zarówno produktu, jak i produktu podobnego, bez względu na ich pochodzenie, mogłyby wzrosnąć do poziomu opłat celnych) i 0,03 % (wzrost ceny dotyczy tylko konsumpcji pochodzącej z Indii). W sumie, szacuje się, że ostateczny skutek prawdopodobnie znajdzie się pośrodku tych dwóch scenariuszy, z następujących powodów. Przemysł wspólnotowy mógłby spowodować pewien wzrost cen, ale prawdopodobnie skorzysta ze zmniejszenia presji cenowej w celu odzyskania udziałów w rynku ustalając ceny konkurencyjne w stosunku do cen indyjskich. Istnieją wolne możliwości produkcyjne, a powrót do uczciwych i korzystniejszych warunków rynkowych z pewnością spowodowałby wzrost potencjalnego zapotrzebowania z różnych stron i sprzyjałby inwestycjom. Ponadto, około 15 % konsumpcji UE pochodzi od alternatywnych dostawców (czyli innych producentów wspólnotowych oraz krajów trzecich innych niż Indie). W związku z powyższym ogólny wzrost cen jest mało prawdopodobny. Wreszcie, przynajmniej część tego ograniczonego wpływu na koszty produkcji użytkowników, o którym mowa powyżej, mogłaby zostać przeniesiona na dalszych odbiorców, co w rezultacie wywarłoby jeszcze mniejszy końcowy wpływ na zyski użytkowników.

- (147) Współpracujący użytkownicy sprzeciwiają się również wprowadzeniu środków wyrównawczych, ponieważ zakłóciłoby to funkcjonowanie konkurencyjnego rynku i *de facto* pomogłoby w przywróceniu kartelu, ujawnionego przez Komisję w 2001 r.
- (148) W 2001 r. Komisja ukarała obu producentów wspólnotowych, którzy złożyli skargę i brali udział w kartelu pomiędzy majem 1992 r. i marcem 1998 r. Dochodzenie potwierdziło, że obaj producenci składający się na przemysł wspólnotowy zaprzestali wcześniejszych zachowań polegających na ustaleniach cenowych i rynkowych i sprawa ta nie jest przedmiotem dyskusji żadnej ze stron. W obecnej sytuacji chodzi o przywrócenie równych reguł gry, zniekształcone przez nieuczciwe praktyki handlowe eksporterów indyjskich. Celem zastosowania środków antysubwencyjnych nie jest zablokowanie dostępu do Wspólnoty importu z Indii, lecz zlikwidowanie wpływu zniekształconych warunków rynkowych wskutek importu subsydiowanego. Przywrócenie uczciwych warunków rynkowych nie tylko korzystnie wpłynie na producentów wspólnotowych, ale również na alternatywne źródła zaopatrzenia, jak np. towary niesubsydiowane. Fakt, że przemysł wspólnotowy w latach 1992-98 brał udział w kartelu nie powinien odbierać mu prawa do odciążenia zgodnie z rozporządzeniem podstawowym w sprawie przeciwko nieuczciwym praktykom handlowym.
- (149) Biorąc pod uwagę te ustalenia, tymczasowo można uznać, że wprowadzenie środków antysubwencyjnych (i) najprawdopodobniej nie wpłynie w poważny sposób na sytuację finansową użytkowników; i (ii) najprawdopodobniej nie przyniesie negatywnego skutku ogólnej sytuacji konkurencji na rynku Wspólnoty.

4. WNIOSKI ODNOŚNIE DO INTERESU WSPÓLNOTY

- (150) Można oczekiwać, że w wyniku zastosowania środków przemysł wspólnotowy uzyska możliwość nadrobienia strat na sprzedaży i udziale w rynku oraz polepszenia rentowności. Z drugiej strony, biorąc pod uwagę pogarszającą się sytuację przemysłu wspólnotowego, istnieje ryzyko, że w przypadku nie zastosowania środków, niektórzy producenci wspólnotowi mogą zamknąć zakłady produkcyjne i zwolnić część siły roboczej. Podczas gdy prawdopodobne jest wystąpienie negatywnych skutków w postaci spadku rozmiarów importu i umiarkowanego wzrostu cen dla importerów/handlowców i użytkowników, ich zakres można zmniejszyć poprzez przeniesienie wzrostu cen na następnych odbiorców. Na podstawie powyższych wniosków, tymczasowo uznaje się, iż w tym przypadku nie ma decydujących przesłanek do niezastosowania środków oraz że ich zastosowanie nie jest działaniem przeciwko interesowi Wspólnoty.

H. WNIOSEK O TYMCZASOWE ZASTOSOWANIE ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

- (151) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu wspólnotowego, powinno się zastosować środki tymczasowe po to, aby zapobiec dalszej szkodzie poniesionej przez przemysł wspólnotowy z powodu importu subsydiowanego.

1. POZIOM USUWAJĄCY SZKODĘ

- (152) Poziom tymczasowych środków wyrównawczych powinien być wystarczający do usunięcia szkody przemysłu wspólnotowego, spowodowanej towarami subsydiowanymi, nie przekraczając jednak marginesów subsydiów ustalonych w dochodzeniu. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnego do usunięcia skutków subsydiowania, uznano, że zastosowanie środków powinno umożliwić przemysłowi wspólnotowemu osiągnięcie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał import subsydiowany.

- (153) Na podstawie dostępnych informacji, wstępnie stwierdzono, że marża zysku w wysokości 9,4 % obrotu uchodzić może za właściwy poziom, którego, przy braku szkodliwego subsydiowania, mógłby oczekiwać przemysł wspólnotowy. Producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, stwierdzili, że przy braku importu subsydiowanego mogliby oczekiwać marży zysku w wysokości 10 – 15 %. Dochodzenie dowiodło, że w 1999 r., kiedy udział w rynku towarów subsydiowanych był najniższy, przemysł wspólnotowy osiągnął zysk pomiędzy 12 % a 15 % całkowitego obrotu (patrz akapit (105) powyżej). Komisja zbadała, czy warunki rynkowe w 1999 r. można uznać za reprezentatywne dla normalnych warunków na rynku dla omawianego produktu. W dochodzeniu ustalono, że powrót do normalnych warunków konkurencji po zakończeniu okresu cenowych i rynkowych ustaleń miał wpływ na ceny oraz, że cena zasadniczych surowców mocno wzrosła pomiędzy 1999 r. i okresem objętym dochodzeniem. W tej sytuacji uważa się, że osiągnięcie przez przemysł wspólnotowy rentowności pomiędzy 12 % a 15 % w okresie objętym dochodzeniem, nie było możliwe. Wreszcie, Komisja przyjrzała się statystykom bilansów firm według sektorów, zbieranym przez banki centralne Niemiec, Francji, Włoch, Japonii i USA. Baza danych zawierająca te dane jest utrzymywana przez Komisję. Badanie wykazało, że firmy należące do najbliższego dostępnego sektora w wymienionych wyżej najbardziej uprzemysłowionych krajach w 2002 r. osiągnęły zysk przed pozycjami nadzwyczajnymi w wysokości około 9,4 %. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności i elementy sprawy, Komisja uznaje, że 9,4 % to rozsądny zysk, jaki przy braku towarów subsydiowanych, mógłby osiągnąć przemysł wspólnotowy.
- (154) Niezbędny wzrost cen określono na podstawie porównania, według kolejnych realizowanych transakcji, średnich ważonych cen importowych, obliczonych przy ustalaniu podcięcia cenowego, z ceną nie wyrządzającą szkody, po jakiej przemysł wspólnotowy sprzedaje podobny produkt na rynku wewnętrznym. Cenę nie wyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, aby odzwierciedlić wspomnianą wyżej marżę zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek całkowitej wartości importowej CIF.
- (155) Wspomniane wyżej porównanie cen pokazało następujące marginesy szkody

Graphite India Limited (GIL)	20,3 %
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited	12,8 %

2. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (156) W związku z powyższym, uznano, że tymczasowe cło wyrównawcze powinno zostać nałożone na poziomie ustalonych marginesów subsydiowania, ale nie powinno być wyższe od marginesu szkody ustalonego zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

3. PRZEPISY KOŃCOWE

- (157) Celem zapewnienia dobrego zarządzania, powinien zostać określony okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, miałyby możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o udzielenie możliwości złożenia ustnego wyjaśnienia. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło wyrównawcze na import elektrod grafitowych stosowanych w piecach elektrycznych, których gęstość pozorna wynosi przynajmniej 1,65 g/cm³, a opór elektryczny – najwyżej 6,0 μΩ.m, objętych kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz na import złączek stosowanych w takich elektrodach, objętych kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), importowanych, razem lub osobno, z Indii.

2. Stawki celne tymczasowego cła wyrównawczego, naliczane od ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, dla produktów wytworzonych przez wymienione poniżej firmy w Indiach, ustala się jak podano w poniższej tabeli:

Firma	Cło tymczasowe	Kod dodatkowy TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kalkuta – 700016, West Bengal	14,6 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	12,8 %	A531
Wszystkie inne	14,6 %	A999

3. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa powyżej, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie zasadniczych danych i wniosków, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień, w ciągu 15 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 31 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi odnośnie do zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres czterech miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 1009/2004**z dnia 19 maja 2004 r.****nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe przy przywozie systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 461/2004⁽²⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. PRZEPISY OGÓLNE**

- (1) Dnia 21 sierpnia 2003 r. Komisja ogłosiła, za pośrednictwem zawiadomienia („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozów do Wspólnoty niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii.
- (2) Postępowanie zostało rozpoczęte w wyniku skargi złożonej w lipcu 2003 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Węgla i Grafitu (ECGA), działające w imieniu producentów stanowiących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej produkcji niektórych systemów elektrod grafitowych. Przedstawiana skarga zawierała dowody świadczące o praktykach dumpingowych w odniesieniu do wymienionego produktu oraz o wynikającej z nich znaczącej szkodzie, które zostały uznane za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania antydumpingowego.
- (3) Wszczęcie równoległego postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozów do Wspólnoty tego samego produktu pochodzącego z Indii zostało ogłoszone za pośrednictwem zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*⁽⁴⁾ z tą samą datą.
- (4) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania podmiot składający skargę i innych znanych producentów we Wspólnocie, producentów-eksporterów, importerów, użytkowników i dostawców, będących stronami zainteresowanymi, jak również przedstawicieli Indii. Strony, których ta sprawa dotyczy bezpośrednio, otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i zwrócenia się z prośbą o przesłuchanie w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (5) Dwaj producenci-eksporterzy z Indii oraz rząd Indii, jak również producenci, użytkownicy i importerzy / handlowcy ze Wspólnoty przedstawili swoje opinie na piśmie. Wszystkie strony, które w wyżej wymienionym terminie zwróciły się z wnioskiem i wskazały na szczególne powody, w związku z którymi powinny zostać przesłuchane, możliwość taką otrzymali.

2. WYBÓR REPREZENTATYWNEJ GRUPY

- (6) Ze względu na dużą ilość niepowiązanych importerów we Wspólnocie, uznano za stosowne, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, sprawdzenie, czy powinno się zastosować wybór grupy reprezentatywnej. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji mającej na celu określenie, czy wybór grupy reprezentatywnej jest rzeczywiście konieczny oraz, w przypadku stwierdzenia, że jest on konieczny, dokonania wyboru grupy reprezentatywnej, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zwrócono się do wszystkich znanych niepowiązanych importerów z prośbą o zgłoszenie się w terminie dwóch tygodni od chwili wszczęcia postępowania oraz o dostarczenie Komisji informacji wskazanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, za okres od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r. Jedynie dwóch niepowiązanych importerów zgodziło się na włączenie do reprezentatywnej grupy i w terminie dostarczyło podstawowe informacje. W związku z powyższym, wybór reprezentatywnej grupy nie został uznany jako konieczny w ramach tego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. C 197 z 21.8.2003, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 197 z 21.8.2003, str. 5.

3. KWESTIONARIUSZE

- (7) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich stron, o których wiadomo, że są stronami zainteresowanymi, do dwóch wyżej wymienionych importerów niepowiązanych oraz do wszystkich pozostałych firm, które zgłosiły się w terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) Odpowiedzi otrzymano od dwóch producentów-eksporterów z Indii, od obu producentów wspólnotowych, którzy złożyli skargę, od ośmiu firm będących użytkownikami oraz od dwóch wyżej wspomnianych importerów niepowiązanych. Ponadto, jedna firma będąca użytkownikiem przedłożyła wniosek na piśmie zawierający pewne informacje ilościowe, a dwa stowarzyszenia użytkowników przedstawiły wnioski na piśmie.
- (9) Komisja wyszukała i dokonała weryfikacji wszelkich informacji uznanych za niezbędne dla celów wstępnego stwierdzenia dumpingu, będącej jego następstwem szkody oraz interesu Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne zostały przeprowadzone na terenie następujących firm:

Producenci wspólnotowi:

- SGL Carbon GmbH, Wiesbaden i Meitingen, Niemcy;
- SGL Carbon SA, La Coruña, Hiszpania;
- UCAR SNC, Notre Dame de Briançon, Francja (łącznie z powiązaną z nią firmą UCAR SA, Etoy, Szwajcaria);
- UCAR Electrodoes Ibérica SL, Pamplona, Hiszpania;
- Graftech SpA, Caserta, Włochy.

Niepowiązani importerzy we Wspólnocie:

- Promidesa SA, Madryt, Hiszpania;
- AGC-Matov allied graphite & carbon GmbH, Berlin, Niemcy.

Użytkownicy:

- ISPAT Hamburger Stahlwerke GmbH, Hamburg, Niemcy;
- ThyssenKrupp Nirosta GmbH, Krefeld, Niemcy;
- Lech-Stahlwerke, Meitingen, Niemcy;
- Ferriere Nord, Osoppo, Włochy.

Producenci-eksporterzy z Indii:

- Graphite India Limited (GIL), Kalkuta i Nasik;
- Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhopal.

- (10) Dochodzenie w sprawie dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oszacowania szkody obejmowało okres od 1999 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres rozpatrywany”).

B. ROZPATRYWANY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY

1. ROZPATRYWANY PRODUKT

- (11) Rozpatrywanym produktem są elektrody grafitowe i/lub złączki stosowane w tego rodzaju elektrodach, importowane razem lub osobno. Elektroda grafitowa to ceramicznie formowana lub wyciskana kolumna grafitu. Na obu końcach takiego cylindra znajdują się gwintowane „gniazda” stożkowe, obrobione skrawaniem, służące do tego, by można było połączyć większą ilość elektrod w jedną kolumnę. Element łączący, również wykonany z grafitu, służy do połączenia dwóch gniazd. Ta część nazywana jest nippem. Elektrody grafitowe i nippel są z reguły dostarczane w gotowych zestawach jako „systemy elektrod grafitowych”.

- (12) Elektrody grafitowe i nipple używane razem z takimi elektrodami są produkowane z wykorzystaniem koksu naftowego, produktu ubocznego przemysłu naftowego; oraz paku ze smoły węglowej. Proces wytwórczy składa się z sześciu etapów, mianowicie: kształtowania, wypalania, impregnowania, ponownego wypalania, grafityzowania i obróbki skrawaniem. Podczas etapu grafityzowania produkt jest elektrycznie podgrzewany do temperatury ponad 3 000 °C i ulega fizycznej transformacji w grafit, krystaliczną formę węgla, który jest szczególnym materiałem o niskim przewodnictwie elektrycznym, lecz o wysokim przewodnictwie ciepła oraz wysokiej wytrzymałości i wydajności w wysokiej temperaturze, które to właściwości sprawiają, że nadaje się do zastosowania w elektrycznych piecach łukowych. Czas przetwarzania systemu elektrod grafitowych wynosi około dwóch miesięcy. Nie istnieje produkt mogący być substytutem systemów elektrod grafitowych.
- (13) Systemy elektrod grafitowych są stosowane przez producentów stali w elektrycznych piecach łukowych, zwanych również „minihutami”, jako przewodniki prądu w procesie produkcji stali z odzyskanego złomu. Niniejszym dochodzeniem objęte są jedynie takie elektrody grafitowe i złączki stosowane w takich elektrodach, których gęstość pozorna wynosi przynajmniej 1,65 g/cm³, a opór elektryczny - najwyżej 6,0 μΩ.m. Systemy elektrod grafitowych, które spełniają te parametry techniczne mogą przenosić znaczne ilości mocy.
- (14) Jeden z eksporterów z Indii stwierdził, że w niektórych przypadkach wytwarza omawiany produkt bez użycia koksu naftowego najwyższej jakości („premium needle coke”), który, jak twierdzi, podmioty wnoszące skargę uważają za niezbędny do wytworzenia produktu spełniającego wymagania techniczne wymienione w punktach (11) do (13) powyżej. Eksporter wniósł zatem o wyłączenie z zakresu niniejszego postępowania elektrod grafitowych oraz złączek stosowanych w tego rodzaju elektrodach, wykonanych bez użycia koksu naftowego „premium needle coke”. Do produkcji systemów elektrod grafitowych używać można rzeczywiście koksu naftowego różnej jakości. Niemniej jednak, bez względu na zastosowane surowce, definicję produktu określają podstawowe właściwości fizyczne i techniczne produktu końcowego oraz jego zastosowań. Jeżeli elektrody grafitowe i złączki stosowane w takich elektrodach, pochodzące z Indii i importowane do Wspólnoty, posiadają podstawowe właściwości fizyczne i techniczne określone w definicji produktu, są one uważane za rozpatrywany produkt. W związku z powyższym, wniosek został odrzucony.

2. PRODUKT PODOBNY

- (15) Produkt eksportowany z Indii do Wspólnoty, produkt wytworzony i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach, jak również produkt wytworzony i sprzedawany we Wspólnocie przez producentów wspólnotowych, zostały uznane za produkty posiadające te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, w związku z czym uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. WARTOŚĆ NORMALNA

- (16) W celu ustalenia wartości normalnej, Komisja najpierw ustaliła w odniesieniu do każdego producenta-eksportera, czy wielkość sprzedaży ogółem produktu podobnego na rynku krajowym jest reprezentatywna w porównaniu z ogólną wielkością sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wielkość sprzedaży na rynku krajowym uznaje się za reprezentatywną, jeżeli wielkość sprzedaży krajowej ogółem każdego producenta-eksportera wynosi co najmniej 5 % ogólnej wielkości jego sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.
- (17) Komisja ustaliła następnie typy elektrod grafitowych, sprzedawanych na rynku krajowym przez firmy charakteryzujące się reprezentatywną wielkością sprzedaży krajowej, które są identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na eksport do Wspólnoty. Przy określaniu typów produktu w odniesieniu do elektrod grafitowych uwzględniono następujące elementy i) czy elektrody są sprzedawane ze złączką, ii) średnica elektrody oraz iii) długość. Przy określaniu typów produktu w odniesieniu do złączek sprzedawanych osobno uwzględniono ich średnicę i długość.
- (18) Następnie sprawdzono, czy wielkość sprzedaży każdego współpracującego producenta-eksportera na rynku krajowym jest reprezentatywna dla każdego typu produktu, tj. czy sprzedaż krajowa każdego typu produktu stanowi przynajmniej 5 % wielkości sprzedaży dla tego samego typu produktu do Wspólnoty. W odniesieniu do wymienionych typów produktów, sprawdzono następnie dla każdego producenta-eksportera, czy sprzedaż została dokonana w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (19) Analiza, mająca na celu ustalenie, czy sprzedaż krajową dla każdego typu produktu, sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, można uznać za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym, została przeprowadzona za pomocą ustalenia proporcji sprzedaży z zyskiem rozpatrywanego typu produktu niezależnym odbiorcom. W odniesieniu do obydwu producentów-eksporterów ustalono, że we wszystkich przypadkach, gdy sprzedaż krajowa określonego typu produktu odbywała się w wystarczających ilościach, ponad 80 % wolumenu zostało sprzedane z zyskiem na rynku krajowym, a średnia ważona cena sprzedaży dla tego typu przekraczała średnie ważne koszty jednostkowe. W odniesieniu do tych typów produktów, wartość normalna opierała się zatem na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen całości sprzedaży krajowej tego typu produktu zrealizowanej podczas okresu objętego dochodzeniem.
- (20) W odniesieniu do pozostałych typów produktów, jeżeli wielkość sprzedaży krajowej nie była reprezentatywna, wartość normalna była konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Konstruowanie wartości normalnej następowało poprzez dodanie do kosztów wytworzenia typu eksportowanego, gdzie to konieczne – skorygowanych, rozsądnej wartości procentowej na wydatki związane ze sprzedażą, ogólne i administracyjne oraz odpowiedniej marży zysku, na podstawie danych bieżących dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym, przez producentów-eksporterów objętych dochodzeniem zgodnie z art. 2 ust. 6 pierwsze zdanie rozporządzenia podstawowego.

2. CENA EKSPORTOWA

- (21) Dochodzenie wykazało, że sprzedaż na eksport przez obydwu współpracujących producentów-eksporterów z Indii została zrealizowana wyłącznie do niepowiązanych klientów we Wspólnocie.
- (22) Cena eksportowa została zatem ustalona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen eksportowych rzeczywiście zapłaconych lub należnych.

3. PORÓWNANIE

- (23) Wartość normalna i ceny eksportowe porównano na podstawie ex works. Dla celów zagwarantowania sprawiedliwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, przewidziano należyte dostosowania dla różnic wpływających na porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (24) Dostosowań dokonano w odniesieniu do różnic kosztów transportu, frachtu oceanicznego i kosztów ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów pomocniczych, kosztów kredytu, prowizji i obniżek, wszędzie tam gdzie ma to zastosowanie i jest poparte zweryfikowaną dokumentacją.
- (25) Obie firmy zwróciły się o dostosowanie cel zwrotnych zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, motywując to faktem, że produkt podobny rzekomo ponosi opłaty importowe, jeżeli jest on przeznaczony do użytku w kraju eksportującym, lecz są one zwracane lub nie są płacone, jeżeli produkt jest przeznaczony na sprzedaż do Wspólnoty. Ze względu na to, firmy te korzystały z „Systemu »paszportowego« uprawnienia celnego” („DEPB”) w odniesieniu do wywozów już zrealizowanych. W tym względzie, dochodzenie wykazało, że nie da się wykazać istnienia bezpośredniego związku kredytów udzielonych przez rząd Indii producentom-eksporterom w ramach systemu DEPB a zakupionymi surowcami, ponieważ kredyty mogły zostać wykorzystane na cło należne za wszelkie towary importowane, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych i towarów objętych ograniczeniami lub zakazami. Ponadto, kredyty mogły również zostać sprzedane na rynku krajowym lub użyte w jakikolwiek inny sposób. Nie istniało również żadne ograniczenie odnośnie do zastosowania ich dla celów przywozu surowców stanowiących część eksportowanego produktu. Z powyższych powodów, wnioski zostały odrzucone.
- (26) W następstwie tego, obie firmy wniosły o takie samo dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k). Ponieważ jednak firmy nie wykazały, że DEPB po dokonaniu eksportu wpływa na porównywalność cen, a w szczególności dlatego, że klienci regularnie płacą różne ceny na rynku krajowym z powodu korzyści płynących z powyższego systemu, takie dostosowanie nie mogło zostać przyznane.

- (27) Obie firmy wniosły o dostosowanie ze względu na różnice poziomu handlu. Ponieważ na rynku krajowym obie firmy sprzedawały wyłącznie użytkownikom końcowym, natomiast ich sprzedaż do Wspólnoty była realizowana zarówno na rzecz użytkowników końcowych, jak i handlowców, wniosły one o dostosowanie specjalne zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. d) punkt ii) rozporządzenia podstawowego. Jedna z firm uzasadniła swój wniosek faktem, że jej ceny sprzedaży dla dystrybutorów we Wspólnocie są niższe niż ceny dla użytkowników końcowych, co stanowi uzasadnienie dostosowania specjalnego. W tym przypadku okazało się, że firma nie była w stanie wykazać, że wykonuje różne funkcje dla różnych kategorii odbiorców. Ponadto, ustalono, że ceny dla dystrybutorów nie były zawsze niższe od cen dla użytkowników końcowych. Z powyższych powodów, takie dostosowanie nie mogło zostać przyznane.
- (28) Druga z firm twierdziła, że narzut stosowany przez jej dystrybutorów przy odsprzedaży rozpatrywanego produktu użytkownikom końcowym na rynku Wspólnoty uzasadnia poziom dostosowania handlowego. W tym kontekście, należy zwrócić uwagę na fakt, że cena eksportowa określona w akapitach (21) i (22) powyżej została ustalona na podstawie cen eksportowych rzeczywiście zapłaconych lub należnych. Rzekome ceny odsprzedaży stosowane przez dystrybutorów we Wspólnocie uznano zatem za nie mające znaczenia. Z powyższych powodów, wniosek został odrzucony.

4. MARGINES DUMPINGU

- (29) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, dostosowana średnia ważona wartość normalna dla typu produktu została porównana z dostosowaną średnią ważoną ceną eksportową dla każdego odpowiedniego typu rozpatrywanego produktu.
- (30) Porównanie to dowiodło istnienia dumpingu. Tymczasowe marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Graphite India Limited (GIL)	34,3 %
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited	24,0 %

- (31) Zważywszy na fakt, iż poziom współpracy z Indiami był wysoki (100 % eksportu wymienionego produktu z Indii do Wspólnoty), pozostały margines dumpingu został ustalony na poziomie najwyższego poziomu dumpingu ustalonego dla przedsiębiorstwa Graphite India Limited, tzn. 34,3 %.

D. PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY

1. PRODUKCJA WSPÓLNOTOWA OGÓŁEM

- (32) We Wspólnocie, produkt podobny jest produkowany przez SGL AG („SGL”) i kilka filii przedsiębiorstwa UCAR SA („UCAR”), a mianowicie UCAR SNC, UCAR Electroodos Ibérica SL i Graftech SpA, w imieniu których została złożona skarga. Zakłady produkcyjne SGL i UCAR znajdują się w Austrii, Belgii, Niemczech, Francji, Włoszech i Hiszpanii.
- (33) W okresie od roku 1999 do okresu objętego dochodzeniem, oprócz dwóch producentów wspólnotowych składających skargę – SGL i UCAR – produkt podobny był także produkowany we Wspólnocie przez dwóch innych producentów. Jeden z tych dwóch innych producentów stał się niewypłacalny i był zmuszony wystąpić o ochronę sądową przewidzianą w niemieckim prawie upadłościowym. Począwszy od listopada 2002 r. przedsiębiorstwo przerwało produkcję produktu podobnego. Obydwa przedsiębiorstwa wyraziły poparcie w odniesieniu do skargi, ale odpowiedziały negatywnie na prośbę Wspólnoty o aktywną współpracę w dochodzeniu. Stwierdza się, iż wszyscy czterej wyżej wymienieni producenci stanowią wspólnotową produkcję w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (34) Obydwaj wspólnotowi producenci składający skargę prawidłowo wypełnili kwestionariusz i w pełni współpracowali w okresie prowadzonego dochodzenia. W okresie objętym dochodzeniem, reprezentowali oni ponad 80 % produkcji wspólnotowej.
- (35) Uznaje się ich za stanowiących przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i określa dalej jako „przemysł wspólnotowy”.

E. SZKODA

1. UWAGA WSTĘPNA

- (36) Zważywszy na fakt, że istnieją jedynie dwaj indyjscy producenci-eksporterzy omawianego produktu, i że przemysł wspólnotowy liczy również jedynie dwóch producentów, dane odnoszące się zarówno do importu omawianego produktu z Indii do Wspólnoty, jak i do przemysłu wspólnotowego, musiały zostać zapisane jako poufne, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

2. ZUŻYCIE WE WSPÓLNOCIE

- (37) Zużycie we Wspólnocie zostało oszacowane na podstawie wielkości sprzedaży wyrobów przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty, wielkości sprzedaży wyrobów innych producentów wspólnotowych na rynku Wspólnoty, oszacowanej na podstawie dostępnych dowodów, wielkości sprzedaży wyrobów dwóch indyjskich producentów-eksporterów na rynku Wspólnoty, oraz wielkości sprzedaży wyrobów importowanych z Polski, będących wynikiem współpracy z SGL, a także z uwzględnieniem dostarczonych przez Eurostat danych dotyczących innych przywozów do Wspólnoty, odpowiednio dostosowanych, gdy zachodzi taka potrzeba.
- (38) Na tej podstawie, między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, zużycie omawianego produktu we Wspólnocie wzrosło o 9 %. W szczególności - uległo ono zwiększeniu o 14 % w okresie od 1999 r. do 2000 r., spadło o 7 punktów procentowych w 2001 r., o kolejny 1 punkt procentowy w 2002 r., aby następnie wzrosnąć o 3 punkty procentowe w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ omawiany produkt jest głównie wykorzystywany w przemyśle stali elektrotechnicznej, ewolucja zużycia musi być postrzegana w odniesieniu do tendencji ekonomicznych w tym określonym sektorze, w którym zaobserwowano gwałtowny wzrost w 2000 r., a następnie, od 2001 r., tendencję spadkową.

	1999	2000	2001	2002	OD
Zużycie WE ogółem (w tonach)	119 802	136 418	128 438	126 623	130 615
Wskaźnik 1999 = 100	100	114	107	106	109

3. PRZYWOZY Z OMAWIANEGO KRAJU

(a) Wielkość

- (39) Wielkość przywozów omawianego produktu z Indii do Wspólnoty zwiększyła się o 76 % w okresie od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem. W szczególności, od 1999 r. do 2000 r. wielkość importu z Indii zwiększyła się o 45 %, o kolejne 31 punktów procentowych w 2001 r., i praktycznie utrzymała się na osiągniętym poziomie w 2002 r. i w okresie objętym dochodzeniem.

	1999	2000	2001	2002	OD
Wielkość przywozów dumpingowych (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik 1999 = 100	100	145	176	176	176
Udział w rynku przywozów dumpingowych	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik 1999 = 100	100	127	164	166	161

(b) Udział w rynku

- (40) Udział w rynku eksporterów w kraju, o którym mowa, wzrósł w omawianym okresie o 3,4 punkty procentowe (lub 61 %) i osiągnął poziom 8 do 10 % w okresie objętym dochodzeniem. Początkowo, od 1999 r. do 2000 r., wzrósł on o 1,5 punktu procentowego, o kolejne 2 punkty procentowe w 2001 r. i pozostał stosunkowo stabilny na tym poziomie w roku 2002 i przez okres objęty dochodzeniem. Należy zauważyć, że w okresie od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem, wzrost wielkości importu i udziału w rynku, odnoszących się do omawianego kraju, zbiegł się z 9 % wzrostem zużycia.

(c) Ceny

(i) Ewolucja cen

- (41) Od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem, średnia cena przywozów omawianego produktu pochodzącego z Indii zwiększyła się o 2 % w 2000 r., o kolejne 8 punktów procentowych w 2001 r., a następnie, w roku 2002, uległa zmniejszeniu o 9 punktów procentowych, utrzymując się na osiągniętym poziomie w okresie objętym dochodzeniem. W okresie objętym dochodzeniem, średnia cena przywozu omawianego produktu pochodzącego z Indii była o 1 % wyższa niż w 1999 r.

	1999	2000	2001	2002	OD
Ceny przywozów dumpingowych	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik 1999 = 100	100	102	110	101	101

(ii) Podcięcie cenowe

- (42) Dokonano porównania średniej ceny sprzedaży we Wspólnocie porównywalnych modeli omawianego produktu pochodzących od producentów-eksporterów i od przemysłu wspólnotowego. W tym celu, ceny ex works netto, bez rabatów i podatków, stosowane przez przemysł wspólnotowy w odniesieniu do niepowiązanych klientów, zostały porównane ze stosowanymi w odniesieniu do indyjskich producentów-eksporterów cenami CIF na granicy Wspólnoty, odpowiednio dostosowanymi z uwzględnieniem kosztów związanych z przywozem. W wyniku przeprowadzonego porównania stwierdzono, iż w okresie objętym dochodzeniem sprzedawany we Wspólnocie omawiany produkt pochodzący z Indii, podcinał ceny przemysłu wspólnotowego o 6,5 % do 12,2 %.
- (43) Należy dodać, że wymienione marginesy podcięcia cenowego nie oddają w pełni wpływu dumpingowych przywozów na ceny przemysłu wspólnotowego, zważywszy na fakt, że zanotowano zarówno obniżkę jak i ograniczenie cen, o czym świadczy stosunkowo niska rentowność, osiągnięta przez przemysł wspólnotowy w okresie objętym dochodzeniem, podczas gdy można było spodziewać się stosunkowo wyższego zysku w przypadku braku subsydiowania.

4. SYTUACJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (44) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wszelkie ważne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające znaczenie dla stanu przemysłu wspólnotowego.

(a) Uwagi wstępne

- (45) W celu dokonania dokładnej oceny niektórych wskaźników szkody, konieczna okazała się odpowiednia konsolidacja niektórych danych dotyczących UCAR wraz z danymi dotyczącymi jego filii produkcyjnych we Wspólnocie (patrz ust. (32) powyżej).
- (46) Komisja zwracała szczególną uwagę na jakiegokolwiek możliwy wpływ na wskaźniki szkody, będący wynikiem anty-konkurencyjnego zachowania dwóch wspólnotowych producentów składających skargę. Przede wszystkim, Komisja upewniła się, że w okresie początkowym oszacowywania szkody (rok 1999) nie istniały żadne praktyki antykonkurencyjne (patrz akapity 0, (77), (78) i (81) poniżej). Ponadto, przy ustalaniu kosztów i rentowności przemysłu wspólnotowego, Komisja wyraźnie zwróciła się o podanie informacji, a następnie sprawdziła, czy bezpośrednie koszty płatności, lub jakiegokolwiek inne koszty pośrednie (w tym koszty finansowania) płatności, związane z karami pieniężnymi nałożonymi przez organy ochrony konkurencji, zostały jednoznacznie wykluczone, tak, aby przedstawić zysku, zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych nie uwzględniało żadnych wydatków nadzwyczajnych.

(b) Produkcja

- (47) Produkcja przemysłu wspólnotowego uległa zwiększeniu o 14 % w 2000 r., spadła o 16 punktów procentowych w 2001 r., a następnie spadła o kolejne 4 punkty procentowe w 2002 r., aby następnie wzrosnąć o 5 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. Gwałtowny wzrost odnotowany w roku 2000 wynikał ze sprzyjającego klimatu gospodarczego, który przełożył się na wzrost poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych w tym samym roku.

	1999	2000	2001	2002	OD
Produkcja (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik 1999 = 100	100	114	98	94	99

(c) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (48) Moce produkcyjne uległy obniżeniu w 2000 r. o około 2 % i pozostały na tym samym poziomie w roku 2001. W roku 2002 i w okresie objętym dochodzeniem, moce produkcyjne uległy dalszemu obniżeniu odpowiednio o 5 i 2 punkty procentowe. W okresie objętym dochodzeniem nastąpił spadek mocy produkcyjnych o 9 % w porównaniu z rokiem 1999, spowodowany przede wszystkim czasowym zamknięciem zakładu jednego z producentów wspólnotowych, który pozostał zamknięty przez cały okres objęty dochodzeniem.
- (49) Poziom wykorzystania mocy produkcyjnych wynosił 70 % w roku 1999, następnie wzrósł do 81 % w roku 2000, na co wpływ miał silny popyt, zwłaszcza ze strony przemysłu stali elektrotechnicznej. W latach 2001 i 2002, ponownie spadł do poziomu 70 %, ponownie wzrastając do 76 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (50) Dochodzenie dowiodło, że u podstaw problemów ekonomicznych stojących przed wspomnianym powyżej czasowo zamkniętym zakładem, leży kilka czynników, spośród których dwa wydają się najbardziej istotne: (i) wysokie koszty produkcji związane z ceną elektryczności w danym kraju oraz (ii) konkurencja ze strony dumpingowych przywozów pochodzących z Indii. Biorąc pod uwagę, jak trudne jest rozpatrywanie jednej z powyższych kwestii w oderwaniu od drugiej, Komisja sprawdziła, jakie byłyby tendencje w odniesieniu do mocy produkcyjnych i ich wykorzystania w roku 2002 i w okresie objętym dochodzeniem, gdyby wymieniony zakład nie został czasowo zamknięty. W symulacji wielkość produkcji pozostała bez zmian, ponieważ inne zakłady produkcyjne tego producenta wspólnotowego zwiększyły produkcję w celu uzupełnienia braków. Z danych przedstawionych w poniższej tabeli wynika, że gdyby dany zakład nie został czasowo zamknięty, zarówno moce produkcyjne, jak i ich wykorzystanie dla całości przemysłu wspólnotowego, osiągnęłyby w okresie objętym dochodzeniem poziom bardzo zbliżony do poziomu odnotowanego w roku 1999.

	1999	2000	2001	2002	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	98	98	93	91
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	70 %	81 %	70 %	70 %	76 %
Wskaźnik (1999 = 100)	100	115	99	100	108
	1999	2000	2001	2002	PI
Moce produkcyjne (w tonach) bez czasowego zamknięcia zakładu	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	98	98	100	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych bez czasowego zamknięcia zakładu	70 %	81 %	70 %	65 %	69 %
Wskaźnik (1999 = 100)	100	115	99	93	98

(d) Zapasy

- (51) W okresie objętym dochodzeniem, zapasy produktów końcowych stanowiły około 3 % łącznej produkcji Wspólnoty. Poziom zapasów końcowych przemysłu Wspólnoty wzrósł w skali globalnej w rozpatrywanym okresie i był około pięciokrotnie wyższy w okresie objętym dochodzeniem niż w roku 1999. Jednak w toku dochodzenia ustalono, że poziom zasobów nie stanowi szczególnie znaczącego wskaźnika sytuacji ekonomicznej przemysłu Wspólnoty, ponieważ producenci wspólnotowi produkują zazwyczaj na zamówienie i zapasy to zwykle towary oczekujące na wysyłkę do klientów.

	1999	2000	2001	2002	OD
Zapasy końcowe (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	235	700	663	515

(e) *Wielkość sprzedaży*

- (52) Sprzedaż przez przemysł wspólnotowy jego własnej produkcji na rynek Wspólnoty do niepowiązanych klientów spadł o 1 % w okresie między 1999 rokiem a okresem objętym dochodzeniem. Dokładniej, sprzedaż ta wzrosła gwałtownie o 16 % w 2000 roku, spadła o 17 punktów procentowych w roku 2001 oraz o kolejne 5 punktów procentowych w roku 2002, ponownie wzrastając o 5 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. Zmiany w wielkości sprzedaży są dokładnym odwzorowaniem tendencji ekonomicznych w przemyśle stali elektrotechnicznej, który po gwałtownym ożywieniu odnotowanym w 2000 roku doświadczył osłabienia w latach 2001 i 2002.

	1999	2000	2001	2002	OD
Wielkość sprzedaży WE do niepowiązanych klientów	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	116	99	94	99

(f) *Udział w rynku*

- (53) Po początkowym nieznacznym wzroście o jeden punkt procentowy w 2000 roku, udział w rynku przemysłu wspólnotowego uległ znaczącemu zmniejszeniu do roku 2002. Przemysł wspólnotowy stracił 6,5 punktu procentowego udziału w rynku w 2001 roku i kolejne 2,8 punktu procentowego w roku 2002, odzyskując 1,9 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem. W porównaniu z rokiem 1999, udział w rynku przemysłu wspólnotowego w okresie objętym dochodzeniem był niższy o 6,3 punktu procentowego, lub o 9 % w kategoriach wskaźników.

	1999	2000	2001	2002	OD
Udział w rynku przemysłu wspólnotowego	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	102	93	89	91

(g) *Wzrost*

- (54) W okresie od 1999 roku do okresu objętego dochodzeniem, konsumpcja we Wspólnocie wzrosła o 9 %, tymczasem wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym zmalała o 1 %. Przemysł wspólnotowy utracił 6,3 punktu procentowego udziału w rynku, jak widać powyżej, zaś przywozy dumpingowe zyskały 3,4 punktu procentowego udziału w rynku w tym samym okresie.

(h) *Zatrudnienie*

- (55) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym spadł o około 17 % pomiędzy 1999 r. a okresem dochodzenia. Siła robocza zmalała o 1 punkt procentowy w roku 2000 i o 5 punktów procentowych w 2001 r. W roku 2002 i w okresie dochodzenia nastąpił spadek odpowiednio o 9 i 3 punkty procentowe, spowodowany przede wszystkim czasowym zamknięciem zakładu jednego z producentów wspólnotowych i przesunięciem części siły roboczej do bardziej dochodowych segmentów działalności.

	1999	2000	2001	2002	OD
Zatrudnienie	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	99	95	86	83

(i) *Produktywność*

- (56) Produktywność siły roboczej w przemyśle wspólnotowym, mierzona jako roczna wydajność na jednego zatrudnionego, najpierw znacząco wzrosła o 15 % w okresie od 1999 do 2000 roku, następnie spadła o 12 punktów procentowych w 2001 roku, ponownie wzrosła o 5 punktów procentowych w 2002 roku i o kolejne 11 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. Na koniec rozpatrywanego okresu, produktywność była o 19 % wyższa niż na początku okresu, co stanowi odbicie działań racjonalizatorskich w przemyśle wspólnotowym wprowadzonych w celu utrzymania jego konkurencyjności. Dla porównania, średni wzrost produktywności w całej gospodarce Wspólnoty (wszystkie sektory gospodarki) wyniósł w tym samym okresie zaledwie 1,5 %.

	1999	2000	2001	2002	OD
Produkcja (w tonach na pracownika)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	115	103	108	119

(j) *Wynagrodzenia*

- (57) W okresie pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, średnie wynagrodzenie pracownika wzrosło o 13 %. Cyfra ta jest nieco poniżej stopy wzrostu przeciętnego wynagrodzenia nominalnego na pracownika (14 %) odnotowanej w tym samym okresie w całej gospodarce wspólnotowej (wszystkie sektory).

	1999	2000	2001	2002	OD
Roczny koszt pracy jednego pracownika (w tysiącach euro)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	104	105	111	113

(k) *Ceny sprzedaży*

- (58) Ceny jednostkowe w sprzedaży własnej produkcji przemysłu wspólnotowego wewnątrz Wspólnoty do niepowiązanych klientów spadły o 6 % w okresie od 1999 do 2000 roku, wzrosły o 9 punktów procentowych w 2001 roku, spadły o 12 punktów procentowych w 2002 roku i nieznacznie wzrosły o 1 punkt procentowy w okresie objętym dochodzeniem. Łączny spadek jednostkowych cen sprzedaży od roku 1999 do okresu objętego dochodzeniem wyniósł 8 %. Te stosunkowo nierówne zmiany można wyjaśnić w następujący sposób.

- (59) Na ceny wpływają dwa zasadnicze czynniki: koszty produkcji („KP”) oraz sytuacja popytu i podaży na rynku. Mimo że jednostkowe ceny sprzedaży zmalały o 8 % między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, to jednostkowe koszty produkcji wzrosły o 2 %. Za tą stosunkowo płaską zmianą w kosztach kryje się gwałtowny skok o 10 punktów procentowych odnotowany w 2001 roku w związku z opóźnionymi skutkami wzrostu cen surowców w 2000 roku. Dwa podstawowe surowce do produkcji systemów elektrod grafitowych, tj. koks naftowy i smoła, składają się na około 34 % całkowitych kosztów produkcji. Koszt energii, której cena jest również ściśle powiązana z wahaniami cen ropy naftowej, stanowi kolejne 13 % całkowitych kosztów produkcji. Razem wzięte, te trzy zasadnicze pozycje kosztów, których ceny są bezpośrednio powiązane z wahaniami cen ropy naftowej, stanowią około 50 % całkowitych kosztów wyprodukowania tego rodzaju produktów. Ponieważ ceny przemysłu wspólnotowego nie mogły odzwierciedlać wzrostu kosztów produkcji, ze względu na ograniczenia cenowe związane z przywozem dumpingowym, przemysł wspólnotowy doświadczył spadku w rentowności.

	1999	2000	2001	2002	OD
Cena jednostkowa na rynek WE (EUR/t)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	94	103	91	92
Jednostkowe KP (EUR/t)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	101	111	101	102

(l) Czynniki mające wpływ na ceny wspólnotowe

- (60) Dochodzenie ujawniło, że ceny przywozów dumpingowych były średnio o 6 do 12 % niższe niż średnia obniżona cena sprzedaży produktów przemysłu Wspólnoty w okresie dochodzenia (patrz ustęp (42) powyżej). Tym niemniej, z analizy według typów wynika, że w niektórych przypadkach ceny oferowane przez niektórych producentów eksportujących, były znacząco niższe niż ceny przemysłu wspólnotowego. Połączenie podcinania cen dokonywanego na poziomie poszczególnych typów produktów z rosnącym udziałem w rynku przywozów dumpingowych z pewnością wpłynęło na wewnętrzne ceny w przemyśle Wspólnoty.

(m) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (61) W rozpatrywanym okresie, rentowność sprzedaży własnej produkcji wewnątrz Wspólnoty do niepowiązanych klientów w kategoriach dochodu ze sprzedaży netto przed potrąceniem podatku, zmalała o 50 % w 2000 roku, o kolejne 3 punkty procentowe w roku 2001, następnie o 18 punktów procentowych w 2002 r., w końcu odzyskując 4 punkty procentowe w okresie objętym dochodzeniem. W okresie pomiędzy 1999 r. i okresem objętym dochodzeniem, spadek rentowności wyniósł 66 %, tj. z poziomu 12 do 15 % odnotowanych w 1999 r. spadł do poziomu 3 do 6 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (62) Zwrot z inwestycji, wyrażony jako procentowy dochód z wartości księgowej netto inwestycji, w znacznym stopniu naśladował wyżej określoną tendencję rentowności w całym omawianym okresie. W 2000 r. obniżył się o 34 %, stracił 23 punkty procentowe w 2001 r., 26 punktów procentowych w 2002 r., i kolejne 8 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. W porównaniu z sytuacją z roku 1999, zwrot z inwestycji obniżył się o około 90 % w okresie objętym dochodzeniem, tj. z poziomu 45 do 55 % odnotowanych w 1999 r. do poziomu 3 do 10 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (63) Komisja wyodrębniła wpływ wywołany wyżej wspomnianym czasowym zamknięciem zakładu (patrz ust. (50) powyżej) na całkowitą rentowność przemysłu wspólnotowego w okresie objętym dochodzeniem. Wykazano, iż rentowność przemysłu wspólnotowego byłaby wyższa o 0,8 punktu procentowego w 2002 r. i o 0,5 punktu procentowego w okresie objętym dochodzeniem, co nie zmieniłoby w znacznym stopniu tendencji rentowności od 1999 r.

	1999	2000	2001	2002	OD
Rentowność sprzedaży WE do niepowiązanych klientów (jako % sprzedaży netto)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	51	48	30	34
Zwrot z inwestycji (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	66	43	17	9
Rentowność sprzedaży WE do niepowiązanych klientów (jako % sprzedaży netto) bez uwzględnienia zamknięcia zakładu	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	51	48	35	39

(n) *Przepływ środków pieniężnych i zdolność do podwyższania kapitału*

- (64) Przepływ środków pieniężnych netto z działalności bieżącej spadł o 40 % w 2000 r., odzyskał 24 punkty procentowe w 2001 r., następnie zmniejszył się o 12 punktów procentowych w 2002 r. i o kolejne 7 punktów w okresie objętym dochodzeniem. W okresie objętym dochodzeniem przepływ środków pieniężnych był o 35 % niższy niż na początku omawianego okresu.

	1999	2000	2001	2002	OD
Przepływ środków pieniężnych (w tys. euro)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	60	84	72	65

- (65) Obydwaj producenci wspólnotowi składający skargę zostali ukarani przez różne krajowe i regionalne urzędy ochrony konkurencji na świecie za ustalenia cenowe i rynkowe przyjęte w latach 90-tych. Poza tymi karami, obaj producenci wspólnotowi ponieśli dodatkowe koszty związane z jednej strony z rozstrzygnięciem procesów sądowych z powodztwa grupowego klientów i udziałowców w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, zaś z drugiej z finansowaniem tych dodatkowych wydatków. W rezultacie, zadłużenie obydwu grup poważnie wzrosło, a zarówno ich zdolność kredytowa jak i zdolność do podnoszenia kapitału uległy zmniejszeniu. Praktyczną konsekwencją tej sytuacji jest niemożność przeprowadzenia osobnej oceny zdolności podwyższania kapitału w odniesieniu do sektora produkującego i sprzedającego tego rodzaju produkt, w oderwaniu od antytrustowego podłoża. Tym niemniej, omówiony powyżej zebrany materiał dowodowy dotyczący rentowności, zwrotu z inwestycji oraz przepływu środków finansowych, jak i opisywany poniżej materiał dotyczący inwestycji, w odniesieniu wyłącznie do zakresu tego rodzaju produktu, z którego starannie wyeliminowano wszelkie skutki wyżej wymienionego zachowania naruszającego zasady konkurencji, można z całą pewnością uznać za dodatkowe utrudnienie w już niełatwej sytuacji finansowej.

(o) *Inwestycje*

- (66) Poziom rocznych inwestycji przemysłu wspólnotowego w odniesieniu do omawianego produktu spadł o około 50 % między rokiem 1999 a okresem dochodzenia. Konkretnie, uległ on obniżeniu o 27 % w 2000 r., odzyskał 4 punkty procentowe w 2001 r., następnie stracił 18 punktów procentowych w 2002 r., i kolejne 8 punktów procentowych w okresie dochodzenia.

	1999	2000	2001	2002	OD
Inwestycje netto (w tys. EUR)	nie może zostać ujawniona (patrz: akapit (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	73	77	59	51

(p) *Wielkość marginesu dumpingu*

- (67) Jeśli chodzi o wpływ na przemysł wspólnotowy faktycznego marginesu dumpingu, to nie może być on uznany za nieznaczny, zważywszy na wielkość i ceny przywozów z kraju, o którym mowa.

(q) *Uzdrowienie po okresie subsydiowania lub dumpingu*

- (68) Ponieważ nie istnieją żadne informacje o stosowaniu subsydiowania lub dumpingu przed okresem ocenianym w niniejszym postępowaniu, powyższa kwestia nie jest uważana za znaczącą.

5. WNIOSKI ODNOŚNIE SZKODY

- (69) Od 1999 do okresu objętego dochodzeniem, wielkość dumpingowych przywozów omawianego produktu pochodzących z Indii uległa znacznemu zwiększeniu o 76 %, a ich udział w rynku Wspólnoty zwiększył się o 3,4 punktu procentowego. Średnie ceny dumpingowych przywozów z Indii były konsekwentnie niższe od cen przemysłu wspólnotowego stosowanych w omawianym okresie. Ponadto w okresie objętym dochodzeniem ceny przywozów z tego kraju podcinały ceny produktów przemysłu wspólnotowego. Szacowane na podstawie średniej ważonej, podcięcie cenowe w okresie dochodzenia wynosiło średnio około 6 do 12 %, podczas gdy szacowane na podstawie poszczególnych typów produktów, podcięcie cenowe było w niektórych przypadkach znacznie wyższe.

- (70) Stwierdzono, iż sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa pogorszeniu w omawianym okresie. Od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem zasadniczo wszystkie wskaźniki szkody były negatywne: wielkość produkcji zmniejszyła się o 1 %, moce produkcyjne o 9 %, wielkość sprzedaży we Wspólnocie o 1 %, a przemysł wspólnotowy stracił 6,3 punktu procentowego udziału w rynku. Jednostkowa cena sprzedaży spadła o 8 %, zaś jednostkowy koszt produkcji wzrósł o 2 %, rentowność zmniejszyła się o 66 %, a tę samą negatywną tendencję zaobserwowano dla zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych związanych z działalnością operacyjną. Poziom zatrudnienia spadł o 17 %, zaś inwestycji o 50 %.
- (71) Odnotowano też widoczny wzrost niektórych wskaźników - w omawianym okresie wynagrodzenia wzrosły o 13 %, co można uznać za normalną stopę wzrostu, zaś produktywność wzrosła o 19 %. Fakt ten, wraz ze wspomnianym wyżej spadkiem zatrudnienia, ilustruje podjęty przez przemysł wspólnotowy wysiłek w celu utrzymania konkurencyjności pomimo konkurencji ze strony dumpingowych przywozów z Indii.
- (72) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, iż przemysł wspólnotowy poniósł znaczącą szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. WSTĘP

- (73) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała czy przywozy dumpingowe wyrządziły szkodę przemysłowi wspólnotowemu w stopniu, który kwalifikuje się do miana „znaczący”. Oprócz przywozów dumpingowych, poddano również analizie inne znane czynniki mogące wyrządzić szkodę przemysłowi wspólnotowemu w celu upewnienia się, czy ewentualna szkoda przez nie wyrządzona nie została przypisana przywozom dumpingowym.

2. WPŁYW PRZYWOZÓW DUMPINGOWYCH

- (74) Znaczący, wynoszący 76 %, wzrost wielkości przywozów dumpingowych między rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem i wzrost ich udziału w rynku Wspólnoty o około 3,5 punktu procentowego, jak również rozpoznane podcinanie cen (średnio o 6 do 12 % w okresie objętym dochodzeniem) zbiegły się z pogorszeniem sytuacji ekonomicznej przemysłu Wspólnoty. W tym samym okresie przemysł Wspólnoty doświadczył spadku wielkości sprzedaży (- 1 %), udziału w rynku (- 6,3 punktu procentowego) oraz pogorszenia rentowności (- 8,7 punktu procentowego). Zmiany te należy rozpatrywać w kontekście powiększenia się rynku Wspólnoty w okresie od 1999 roku do okresu objętego dochodzeniem. Ponadto, ceny dumpingowe były niższe niż ceny przemysłu Wspólnoty przez cały badany okres, wywierając na nie pewną presję. Wynikające z powyższego obniżenie cen przemysłu Wspólnoty (o 8 %) w okresie, w którym koszty produkcji wzrosły o prawie 2 % spowodowało obserwowane pogorszenie rentowności. W związku z tym przywozy dumpingowe uznaje się tymczasowo za mające znaczący negatywny wpływ na sytuację przemysłu Wspólnoty.

3. WPŁYW INNYCH CZYNNIKÓW

- (a) *Spadek popytu związany ze spowolnieniem na rynku stali*
- (75) Dwie zainteresowane strony stwierdziły, że wszelkie szkody odczuwane przez przemysł wspólnotowy miały związek z tendencją zniżkową, jakiej w 2001 r. i na początku 2002 r. doświadczył główny konsument podobnych produktów, a mianowicie przemysł stalowy.

- (76) Tendencja zniżkowa w latach 2001-2002 w przemyśle stalowym została zauważona i rzeczywiście potwierdzona przez tendencję w konsumpcji omawianego produktu i produktów podobnych, która osiągnęła poziom szczytowy w 2000 r., po czym spadła w latach 2001 i 2002. Co więcej, rentowność przemysłu Wspólnoty w latach 2000-2002 stale spadała. Jednakże ten argument nie ma z pewnością związku z 2000 r., kiedy to przemysł wspólnotowy nie mógł odnieść korzyści z ożywienia gospodarczego na rynku stalowym w roku 2000, o czym świadczą zaobserwowane w tym czasie duże spadki cen sprzedaży oraz rentowności. Jednocześnie w tym samym roku rozmiary przywozów z Indii gwałtownie wzrosły o 45 % i ich udział w rynku wzrósł o 1,5 punktu procentowego. Należy też dodać, że od 2000 r. do okresu objętego dochodzeniem konsumpcja znajdowała się znacznie powyżej poziomu z 1999 r. Tak więc tendencja zniżkowa w przemyśle stalowym nie doprowadziła do całkowitego zmniejszenia popytu na dany produkt i na produkt podobny; choć naturalnie w latach kolejnych nie osiągnięto nadzwyczajnego poziomu z roku 2000. Dlatego tymczasowo uznano, że spadek popytu związany ze spowolnieniem na rynku stali nie jest wystarczającym wytłumaczeniem szkody odczuwanej przez przemysł wspólnotowy, a jedynie mógł wpłynąć na jej powstanie w bardzo ograniczonym stopniu. Skutek uznano zatem za niewystarczający do zmiany tymczasowej konkluzji, że istnieje faktyczny i istotny przyczynowy związek pomiędzy dumpingowymi przywozami z kraju, którym mowa, a znaczącą szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(b) Powrót do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu

- (77) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że jakakolwiek szkoda odczuwana przez przemysł wspólnotowy była jedynie wynikiem powrotu do normalnych warunków konkurencji na wspólnotowym rynku systemów elektrod grafitowych. Dokładniej, strony te wiążą spadek cen oraz rentowności w przemyśle wspólnotowym od roku 1999 z faktem, że początkowy poziom był nienaturalnie wysoki z powodu istnienia kartelu.
- (78) W decyzji 2002/271/WE z dnia 18 lipca 2001 r.⁽¹⁾ Komisja uznała, że obaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, razem z innymi producentami brali udział w kartelu w okresie od maja 1992 do marca 1998 r. Okres objęty dochodzeniem wyznaczony w rozważanym postępowaniu antydumpingowym obejmuje okres od 1 kwietnia 2002 r. do 31 marca 2003 r., natomiast odpowiedni okres na oszacowanie szkodliwych tendencji przypada na okres od 1 stycznia 1999 r. do końca okresu objętego dochodzeniem. Zatem zarówno okres dochodzenia, jak i okres badany są znacznie późniejsze niż działalność kartelu. Dochodzenie wykazało również, że pomimo istnienia różnego rodzaju porozumień i umów, największa liczba transakcji została zawarta w ramach rocznego kontraktu, zgodnie z którym gwarantuje się pewną liczbę dostaw przez cały rok po ustalonej cenie. Negocjacje umów rocznych zazwyczaj odbywają się na przełomie października i listopada roku poprzedzającego wejście umowy w życie. Dochodzenie wykazało, że w latach 1998-1999 umowy roczne obejmowały 40 % transakcji, umowy sześciomiesięczne - około 35 %, a umowy trzymiesięczne albo pojedyncze zlecenia - około 25 % transakcji. Umowy długoterminowe (np. umowy trzyletnie) stały się popularne stosunkowo niedawno, ale w latach 1997-98 jeśli w ogóle istniały, stanowiły margines, jak można się spodziewać na rynku charakteryzującym się wysokimi cenami. Stwierdzono zatem, że praktycznie wszystkie transakcje zafakturowane i opłacone w 1999 r. oraz wymienione w nich ceny zbadane według akapitów (-) i (59) wynikają z umów pomiędzy sprzedającymi i kupującymi uzgodnionych po okresie, w którym stwierdzono istnienie uzgodnień w sprawie cen i rynku.
- (79) Te same zainteresowane strony zwróciły uwagę Komisji na dodatkowy argument: jakim są zmiany cen elektrod o szerokiej średnicy (czyli o średnicy powyżej 700 mm) w sektorze, który rzekomo nie jest obsługiwany przez indyjskich producentów-eksporterów. Dochodzenie wykazało, że chociaż dwaj indyjscy producenci-eksporterzy nie eksportowali do Wspólnoty tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem, rozwinęli oni techniczne możliwości produkowania tego rodzaju produktu. Dochodzenie wykazało ponadto, że ceny właśnie tego rodzaju produktu w przemyśle wspólnotowym spadały stosunkowo bardziej zauważalnie w okresie od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem niż średnie ceny podobnych produktów w przemyśle wspólnotowym w ogóle. Ten

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 16.4.2002, str. 1.

rodzaj produktu ma ograniczony udział (około 8 %) w całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty podobnych produktów. Ten konkretny sektor rynku ma jeszcze dwie inne cechy. Po pierwsze, jest to stosunkowo nowy i ciągle rosnący rynek, co oznacza, że od 1999 r. do okresu objętego dochodzeniem stawał się on coraz bardziej konkurencyjny. Po drugie, charakteryzuje go bardzo mała liczba dużych odbiorców, którzy także kupują elektrody o mniejszej średnicy. Jak można się spodziewać, odbiorcy o rozmiarach powyżej średniej wywierają naciski w celu uzyskania większych zniżek niż zwykły odbiorca. Tendencja cen w tym konkretnym sektorze jest zatem zniekształcona z uwagi na rosnącą przewagę wymienionych powyżej dużych odbiorców. Wreszcie, chociaż producenci indyjscy nie eksportowali tej gamy produktów regularnie w okresie dochodzenia, śledztwo wykryło, że indyjskie oferty cenowe dla tej gamy produktów, wykorzystywanej przez odbiorców ze Wspólnoty, stanowiły dodatkowy element przetargowy.

- (80) Komisja zażądała i otrzymała od przemysłu wspólnotowego długookresowy wykaz cen (obowiązujących od połowy lat 80-tych) w typowej sprzedaży podobnych produktów na rynku Wspólnoty. Zestawienie to pokazuje, że ceny wzrastały stopniowo w latach 90-tych i osiągnęły poziom szczytowy w 1998 r. Pomiędzy 1998 i 1999 r. zaobserwowano gwałtowny spadek cen o 14 %, co jasno odzwierciedla koniec okresu ustaleń rynkowych i cenowych.
- (81) Ponadto, argument powrotu do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu nie tłumaczy spadku udziału przemysłu wspólnotowego w rynku w okresie od 1999 r. do okresu dochodzenia, w przeciwieństwie do wzrostu udziału w rynku przywozów dumpingowych. Z powyższego wynika, że powrót do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu jedynie w ograniczonym stopniu stanowi wyjaśnienie szkodliwych tendencji dotyczących przemysłu Wspólnoty, oraz że w związku z tym jego skutek nie był wystarczający do zmiany tymczasowych ustaleń, iż istnieje faktyczny i znaczący związek przyczynowy pomiędzy przywozami dumpingowymi z kraju, o którym mowa, a znaczącą szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty.

(c) Wyniki innych producentów wspólnotowych

- (82) Żaden inny producent wspólnotowy nie należący do przemysłu wspólnotowego nie współpracował podczas dochodzenia. Należy jednak zauważyć, że jeden z dwóch innych znanych producentów wspólnotowych stał się niewypłacalny i przerwał produkcję w listopadzie 2002 r. (patrz: akapit (77) powyżej). Na podstawie dostępnych dowodów stwierdzono, że wielkość sprzedaży WE tych dwóch innych producentów wzrosła z około 15 000 ton do około 21 000 ton w 2002 r., a następnie spadła do około 19 000 ton w okresie dochodzenia. Jeżeli chodzi o udział w rynku, wzrósł on z 12,5 % w 1999 r. do 16,6 % w 2002 r., a następnie spadł do 14,4 % w okresie dochodzenia. Gdyby dochodzenie dotyczyło roku 2003 w całości, to udział w rynku jedynego pozostałego producenta wspólnotowego wyniósłby 9,7 %. Podczas gdy prawdą jest, że udział w rynku tych dwóch innych producentów wspólnotowych wzrósł pomiędzy 1999 r. a okresem dochodzenia o 1,9 punktu procentowego, fakt, że jeden z nich stał się niewypłacalny, świadczy o sytuacji szkodliwej dla przemysłu wspólnotowego. W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, że wyniki innych producentów wspólnotowych, jeżeli w ogóle przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty, to w bardzo ograniczonym zakresie, i że ich skutek nie jest wystarczający do zmiany tymczasowych ustaleń, że istnieje faktyczny i znaczący związek przyczynowy pomiędzy dumpingowymi przywozami z kraju, o którym mowa, i znaczącą szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

(d) Przywozy z innych krajów trzecich

- (83) Z dostępnych danych wynika, że całkowita ilość przywozów podobnych produktów powstających w krajach trzecich innych niż Indie, wzrosła o 20 % z około 13 000 ton w 1999 r. do około 15 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, a ich udział w rynku wzrósł z 10,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeśli chodzi o średnie ważone ceny CIF tych przywozów, to spadły one o 8 % pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem z około 2 400 EUR/t w 1999 r. do około 2 200 EUR/t w okresie dochodzenia. Należy zauważyć, że ceny przywozów z krajów trzecich innych niż Indie pozostały znacznie wyższe niż ceny produktów importowanych z Indii w ciągu całego badanego okresu.

- (84) Ponadto stwierdzono, że tylko produkty pochodzące z trzech krajów innych niż Indie, tj. Japonii, Polski i USA, miały udział w rynku Wspólnoty powyżej 1 % w okresie objętym dochodzeniem. Stwierdzono, że (i) udział Japonii w rynku wzrósł z 2,1 % w 1999 r. do 2,6 % w okresie objętym dochodzeniem, (ii) udział Polski w rynku zwiększył się z 3,3 % w 1999 r. do 4,4 % w okresie objętym dochodzeniem oraz (iii) udział USA w rynku spadł z 5,3 % w 1999 r. do 4,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeśli chodzi o te trzy kraje, ceny CIF produktów importowanych z Japonii i USA wydają się podcinać ceny przemysłu wspólnotowego, podczas gdy ceny produktów pochodzących z Polski były wyższe od cen w przemyśle wspólnotowym. Ponadto ceny importowe CIF w tych trzech krajach zawsze były wyższe niż ceny w kraju, o którym mowa. Nie ma również dowodów, które wskazywałyby na to, że te przywozy odbywały się po cenach dumpingowych.
- (85) Na podstawie dochodzenia ustalono, że dwaj producenci wytwarzający podobny produkt w Polsce i eksportujący go do Wspólnoty są spółkami zależnymi jednego z producentów wspólnotowych, który złożył skargę. Dlatego wszystkie przywozy z Polski w okresie objętym dochodzeniem, o których mowa powyżej, zostały dokonane w imieniu wyżej wymienionego producenta wspólnotowego. W dochodzeniu ustalono również, że około 40 % ilości podobnego produktu importowanego z USA rzeczywiście importował drugi z producentów wspólnotowych, który złożył skargę, w celu jego końcowej sprzedaży we Wspólnocie. Nie stwierdzono, że ponowna sprzedaż wyrządziła szkodę innemu producentom wspólnotowym albo że ta działalność importowa odbyła się kosztem produkcji własnej we Wspólnocie. Obaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, są właścicielami innych zakładów produkujących podobny produkt w innych krajach trzecich, jednak w dochodzeniu ustalono, że te ilości przywozów były osobno i razem bez znaczenia, to znaczy stanowiły mniej niż 1 % konsumpcji we Wspólnocie.
- (86) Obaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, to duże firmy działające na poziomie globalnym. Pole ich działalności nie ogranicza się tylko do Wspólnoty. Te firmy nie tylko importują ograniczone ilości podobnego produktu w celu sprzedaży końcowej we Wspólnocie, lecz również eksportują znaczną ilość swojej produkcji wspólnotowej poza Wspólnotę. Uzasadnieniem tych przewozów na skalę światową jest rosnąca tendencja do specjalizacji poszczególnych zakładów według rozmiarów i gatunków podobnego produktu, co w rezultacie pozwala obu producentom wspólnotowym, którzy złożyli skargę, uciec się do importu niektórych rozmiarów i gatunków produktu z zakładów spoza WE, w celu uzupełnienia gamy produktów oferowanych odbiorcy we Wspólnocie.
- (87) Biorąc pod uwagę średnie ceny, małą ilość tych przywozów, ich ograniczony udział w rynku oraz czynniki związane z gamą produktów, o których mowa powyżej, nie można stwierdzić, że te przywozy, niezależnie od tego czy pochodziły one z mieszczących się w krajach trzecich zakładów należących do jednego z dwóch producentów wspólnotowych, którzy wnieśli skargę, miały wpływ na szkodliwą sytuację, w jakiej znalazł się przemysł wspólnotowy, szczególnie jeśli chodzi o udział w rynku, wielkość sprzedaży, zatrudnienie, inwestycje, rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych.
- (88) Twierdzono również, że postępowanie to miało dyskryminujący charakter, ponieważ pominięte zostały przywozy podobnego produktu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL), o czym rzekomo świadczą duże ilości przywozów z ChRL objętych kodem CN 8545 11 00. Przede wszystkim należy podkreślić, że kod CN 8545 obejmuje nie tylko omawiany produkt i produkt podobny, lecz również inne towary. Zatem wyciąganie wniosków wyłącznie na podstawie kodu CN, o którym mowa powyżej, byłoby niewłaściwe. Kwestia ta była przedmiotem szczególnej uwagi podczas wizyt weryfikacyjnych, przeprowadzonych u współpracujących użytkowników. Pomimo, iż kilku użytkowników zawarło w kwestionariuszu informację o przywozach podobnego produktu z ChRL, weryfikacja na miejscu dowiodła, że żadna z chińskich elektrod nie spełnia parametrów charakteryzujących omawiany produkt. Ponadto, jedno z dwóch zrzeszeń użytkowników wyraźnie stwierdziło w pisemnym wniosku, że pomiędzy 1999 r. a okresem objętym dochodzeniem, ChRL nie produkowała ani nie eksportowała do Wspólnoty podobnego produktu. W związku z powyższym argument zostaje odrzucony.

(e) Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

- (89) Zwracając uwagę na znaczny spadek cen eksportowych stosowanych przez przemysł wspólnotowy, jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że (i) fakt ten wskazuje na brak przyczynowego związku pomiędzy dumpingowymi przywozami a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy na rynku wewnętrznym oraz, że (ii) może on zostać potraktowany w kategoriach szkody, którą przemysł wspólnotowy wyrządził samemu sobie.

- (90) Jak już wspomniano, obaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, działają w skali globalnej. W trakcie dochodzenia ustalono, że wielkość eksportu przemysłu wspólnotowego jest o 15% wyższa niż sprzedaż na rynku wewnętrznym. Wielkość sprzedaży eksportowej przemysłu wspólnotowego wynosiła około 100 000 ton w 1999 r., następnie wzrosła o 12% w 2000 r., spadła o 20 punktów procentowych w 2001 r., wzrosła o 2 punkty procentowe w 2002 r. i o dalsze 6 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. W okresie objętym dochodzeniem poziom sprzedaży eksportowej był bardzo zbliżony do poziomu z 1999 r., a zatem żadne zmniejszenie efektu ekonomii skali nie może być przypisane działalności eksportowej. Dochodzenie wykazało, że ceny sprzedaży eksportowej spadły o około 14% pomiędzy 1999 r. a okresem dochodzenia. Jednakże w oderwaniu od innych czynników, które mogłyby mieć znaczenie dla rynku światowego, spostrzeżenie to pozbawione jest trafności dla niniejszego postępowania, które dotyczy rynku wspólnotowego, a nie światowego. Należy również zauważyć, że tendencje rentowności badane w ramach oszacowania szkody odnoszą się wyłącznie do sprzedaży własnej produkcji przemysłu wspólnotowego na rynku wewnętrznym. Pomimo, że rentowność sprzedaży eksportowej wzrosła nieco mniej niż rentowność sprzedaży na rynku wewnętrznym, fakt ten traktowany jest również jako nieistotny dla niniejszego postępowania. W związku z powyższym uznano, iż działalność eksportowa w żaden sposób nie przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

	1999	2000	2001	2002	OD
Wielkość sprzedaży eksportowej (w tonach)	nie może zostać ujawniona (patrz: ustęp (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	112	91	93	99
Jednostkowa cena sprzedaży eksportowej (EUR/tona)	nie może zostać ujawniona (patrz: ustęp (36) powyżej)				
Wskaźnik (1999 = 100)	100	96	102	88	86

4. WNIOSKI ODNOŚNIE ZWIĄZKU PRZYCZYNOWEGO

- (91) Reasumując, zostało potwierdzone, iż znacząca szkoda – charakteryzująca się przede wszystkim zmniejszeniem, pomiędzy rokiem 1999 a okresem objętym dochodzeniem, udziału w rynku, spadkiem jednostkowych cen sprzedaży (8%) przy wzrastających jednostkowych kosztach produkcji (+2%), spadkiem rentowności, zmniejszeniem zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych z bieżącej działalności oraz spadkiem inwestycji i zatrudnienia – została wyrządzona wspólnotowemu przemysłowi przez dumpingowe przywozy będące przedmiotem niniejszego postępowania.
- (92) Stwierdzono, że wpływ następujących czynników: spadku popytu związanego z zastojem na rynku stali, powrotu do normalnych warunków konkurencji po likwidacji kartelu, wyników innych producentów wspólnotowych, przywozów z innych krajów trzecich, wyników eksportowych przemysłu wspólnotowego, był nieistniejący lub nieznaczny. Nie stwarza on zatem podstaw do zmiany tymczasowej konkluzji stwierdzającej, iż istnieje rzeczywisty i silny związek przyczynowy pomiędzy przywozami dumpingowymi z kraju, o którym mowa i znaczącą szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- (93) W związku z powyższym uznaje się, że dumpingowe przywozy pochodzące z Indii wyrządziły znaczącą szkodę przemysłowi wspólnotowemu, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

G. INTERES WSPÓLNOTY

- (94) Komisja zbadała, czy pomimo konkluzji o stosowaniu dumpingu, szkodzie i związku przyczynowym, istnieją decydujące przesłanki do uznania, iż w tym szczególnym przypadku zastosowanie środków nie leży w interesie Wspólnoty. W tym celu i zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała wpływ, jaki zastosowanie środków może wyrzucić na wszystkie zainteresowane strony.

1. INTERES PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

- (95) Przemysł wspólnotowy branży o której mowa, składa się z dwóch grup przedsiębiorstw, które dysponują łącznie dziewięcioma jednostkami produkcyjnymi w różnych krajach Wspólnoty oraz zatrudniają 1 800 osób, bezpośrednio zaangażowanych w produkcję, sprzedaż i administrację podobnego produktu. Oczekuje się, że w następstwie zastosowania środków wzrosną zarówno wielkość, jak i ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wewnętrznym. Jednak ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy z pewnością nie wzrosną o poziom cła antydumpingowego, gdyż pozostanie konkurencja między producentami wspólnotowymi, przywozami po cenach niedumpingowych pochodzącymi z kraju, o którym mowa oraz przywozami z innych krajów trzecich. Reasumując, oczekuje się, że wzrost produkcji i wielkości sprzedaży, z jednej strony oraz dalszy spadek jednostkowych kosztów, z drugiej strony w połączeniu z umiarkowanym wzrostem cen, przyczynią się do poprawy sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego.
- (96) Jeżeli natomiast środki antydumpingowe nie zostaną zastosowane, prawdopodobne jest, że negatywna tendencja będzie się utrzymywała. Przemysł wspólnotowy w dalszym ciągu będzie prawdopodobnie tracił udział w rynku i odnotowywać spadek rentowności. Najprawdopodobniej doprowadzi to do cięcia w produkcji i inwestycjach, likwidacji niektórych jednostek produkcyjnych oraz dalszej redukcji zatrudnienia we Wspólnocie.
- (97) Wnioskując, wprowadzenie środków antydumpingowych pozwoliłoby na uzdrowienie przemysłu wspólnotowego po szkodzie wyrządzonej przez dumping.

2. INTERES NIEPOWIĄZANYCH IMPORTERÓW/HANDLOWCÓW WE WSPÓLNOTY

- (98) W okresie objętym dochodzeniem dwóch współpracujących importerów zapewniło około 20 % całkowitej ilości przywozów do WE omawianego produktu pochodzącego z Indii. Z analiz dotyczących współpracy dwóch indyjskich producentów-eksporterów wynika, że wspólnotowi importerzy/podmioty gospodarcze (czyli dwaj wspomniani współpracujący importerzy oraz niewspółpracujący importerzy/handlowcy) stanowią około 40 % całkowitej ilości przywozów omawianego produktu, pochodzącego z Indii.
- (99) W przypadku zastosowania środków antydumpingowych, wielkość przywozów pochodzących z kraju, o którym mowa, mogłaby ulec obniżeniu. Ponadto, nie da się wykluczyć, że w wyniku zastosowania środków antydumpingowych może nastąpić umiarkowany wzrost cen omawianego produktu na wspólnotowym rynku, co może rzutować na sytuację gospodarczą importerów/handlowców. W przypadku dwóch wspomnianych współpracujących importerów, działalność handlowa związana z omawianym produktem pochodzącym z Indii stanowi 40 % ich całkowitego obrotu. Jeśli chodzi o pracowników, to na ogólną liczbę zatrudnionych, która wynosi 10 osób, 4 są bezpośrednio zaangażowane w działalność handlową związaną z omawianym produktem pochodzącym z Indii. To, w jakim stopniu wzrost cen importowych tego produktu dotknie importerów, zależy będzie również od ich zdolności przekładania tych dodatkowych kosztów na swoich odbiorców. Niski udział omawianego produktu w całkowitych kosztach użytkowników (patrz: ustęp poniżej (103)) mógłby również ułatwić importerom przełożenie ewentualnego wzrostu cen na użytkowników.
- (100) Na tej podstawie, tymczasowo uznano, że zastosowanie środków antydumpingowych najprawdopodobniej nie będzie miało poważnego negatywnego wpływu na sytuację importerów we Wspólnocie.

3. INTERES PRZEMYSŁU WYKORZYSTUJĄCEGO OMAWIANY PRODUKT

- (101) Główną gałęzią przemysłu wykorzystującą omawiany produkt, reprezentującą około 80 % całkowitego wspólnotowego zużycia tego produktu i produktu podobnego, jest przemysł stali elektrotechnicznej. W okresie objętym dochodzeniem, ośmiu współpracujących końcowych użytkowników wchłonęło około 27 % całkowitej ilości przywozów omawianego produktu do WE, pochodzących z kraju, o którym mowa. Przywozy te pochodziły albo bezpośrednio od dwóch wymienionych indyjskich producentów-eksporterów albo od pośredniczących importerów/handlowców. Z badań dotyczących współpracy dwóch wspomnianych indyjskich producentów-eksporterów wynika, że końcowi użytkownicy we Wspólnocie (czyli z jednej strony ośmiu wspomnianych współpracujących użytkowników, a z drugiej grupa użytkowników niewspółpracujących) absorbują około 56 % całkowitej ilości przywozów omawianego produktu pochodzącego z Indii. Pozostała część przywozów (4 %) została sprowadzona przez przemysł wspólnotowy.
- (102) Współpracujący użytkownicy twierdzą, że zastosowanie środków antydumpingowych mogłoby niekorzystnie wpłynąć na ich sytuację finansową, zarówno bezpośrednio, poprzez wzrost cen ich konsumpcji pochodzącej z Indii, jak i pośrednio, na skutek prawdopodobnego podniesienia cen przez producentów wspólnotowych, którzy w ten sposób zrekompensują sobie część ich konsumpcji pochodzącą od producentów wspólnotowych.

- (103) Dochodzenie wykazało, że koszty omawianego produktu i produktu podobnego stanowią średnio 1 % całkowitych kosztów produkcji współpracujących użytkowników. Wpływ wzrostu kosztów na użytkowników może być następujący: W przypadku zastosowania środków antydumpingowych, koszty produkcji użytkowników mogłyby wzrosnąć o wartość wynoszącą między 0,15 % (jeżeli przyjąć najbardziej negatywny scenariusz, według którego ceny zarówno omawianego produktu, jak i produktu podobnego bez względu na ich pochodzenie, wzrosłyby o kwotę wprowadzonych opłat celnych) a 0,03 % (jeżeli przyjąć, iż wzrost cen dotyczyłby wyłącznie konsumpcji pochodzącej z Indii). W sumie, szacuje się, że rzeczywisty wynik będzie się najprawdopodobniej sytuować pomiędzy tymi dwoma scenariuszami, z następujących powodów. Przemysł wspólnotowy mógłby zastosować pewną podwyżkę cen, ale prawdopodobnie skorzysta on również na zmniejszeniu presji cenowej, dzięki czemu może odzyskać część utraconego udziału w rynku, jeśli będzie stosował ceny konkurencyjne w stosunku do cen indyjskich. Nadal istnieją niewykorzystane moce produkcyjne a powrót do uczciwych oraz bardziej korzystnych warunków rynkowych z pewnością przyczyniłby się do zwiększenia potencjału dostaw z wielu różnych krajów oraz sprzyjałby nowym inwestycjom. Ponadto, około 15 % konsumpcji UE pochodzi od alternatywnych dostawców (czyli od pozostałych producentów wspólnotowych oraz z krajów trzecich innych niż Indie). W związku z powyższym nie jest prawdopodobne, że dojdzie do ogólnego wzrostu cen. Ponadto, przynajmniej część tego ograniczonego wpływu na koszty produkcji użytkowników, o którym mowa powyżej, mogłaby zostać przełożona na dalszych konsumentów, co w rezultacie wywarłoby jeszcze mniejszy końcowy wpływ na zyski użytkowników.
- (104) Współpracujący użytkownicy sprzeciwiają się również wprowadzeniu środków antydumpingowych, ponieważ zakłóciłoby to konkurencyjność na rynku i de facto przyczyniłoby się do przywrócenia kartelu, którego istnienie zanotowała Komisja w 2001 r.
- (105) W 2001 r. Komisja odkryła, że dwaj producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę, brali udział w kartelu pomiędzy majem 1992 r. i marcem 1998 r. Dochodzenie potwierdziło, że dwaj producenci stanowiący przemysł wspólnotowy zaprzestali wcześniejszego postępowania w związku z ustaleniami cenowymi i rynkowymi i w tej sprawie żadna ze stron nie prowadziła dyskusji. Chodzi o przywrócenie równych reguł gry, zakłóconych przez nieuczciwe praktyki handlowe indyjskich eksporterów. Celem zastosowania środków antydumpingowych nie jest zaprzestanie przywozów do Wspólnoty towarów z kraju, o którym mowa, lecz zlikwidowanie wpływu wywieranego przez zakłócone warunki rynkowe, powstałe w następstwie przywozów dumpingowych. Przywrócenie prawidłowych warunków rynkowych będzie korzystne nie tylko dla producentów wspólnotowych, ale również dla alternatywnych źródeł zaopatrzenia, jak np. przywozów niedumpingowych. Fakt, że przemysł wspólnotowy w latach 1992-98 brał udział w kartelu nie powinien pozbawiać go prawa do uzyskania odszkodowania za nieuczciwe praktyki handlowe, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym.
- (106) Biorąc pod uwagę te ustalenia, tymczasowo można uznać, że wprowadzenie środków antydumpingowych: (i) prawdopodobnie nie wpłynie poważnie na sytuację finansową użytkowników; i (ii) prawdopodobnie nie będzie miało żadnego negatywnego wpływu na cały stan konkurencji na rynku Wspólnoty.

4. WNIOSKI W SPRAWIE INTERESU WSPÓLNOTY

- (107) Oczekiwany rezultat zastosowania środków to umożliwienie przemysłowi wspólnotowemu odzyskania utraconych możliwości sprzedaży i udziałów w rynku oraz polepszenia rentowności. Z drugiej strony, biorąc pod uwagę pogarszającą się sytuację przemysłu wspólnotowego, istnieje ryzyko, że w przypadku niezastosowania środków, niektórzy producenci wspólnotowi mogą zamknąć zakłady produkcyjne i zwolnić część ich pracowników. Podczas gdy prawdopodobne jest wystąpienie negatywnych skutków w postaci spadku ilości importowanych towarów i umiarkowanego wzrostu cen dla importerów/podmiotów gospodarczych i użytkowników, ich zasięg może być zmniejszony poprzez przełożenie wzrostu cen na następnych odbiorców. Na podstawie powyższych wniosków, tymczasowo uznaje się, iż w tym przypadku nie istnieją decydujące przesłanki do niestosowania środków oraz, że ich zastosowanie leży w interesie Wspólnoty.

H. PROPOZYCJA DOTYCZĄCA TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

- (108) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu wspólnotowego, powinno się podjąć środki tymczasowe, aby zapobiec dalszej szkodzie poniesionej przez przemysł wspólnotowy z powodu przywozów dumpingowych.

1. POZIOM OPŁAT USUWAJĄCY SZKODĘ

- (109) Poziom tymczasowych środków antydumpingowych powinien być wystarczający do usunięcia szkody przemysłu wspólnotowego, spowodowanej przywozami dumpingowymi, nie przekraczając ustalonych marginesów dumpingu. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnego do usunięcia szkodliwych skutków dumpingu, uznano, że zastosowanie środków powinno umożliwić przemysłowi wspólnotowemu osiągnięcie zysku przed opodatkowaniem, możliwego do osiągnięcia w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozów dumpingowych.
- (110) Na podstawie dostępnych informacji, wstępnie stwierdzono, że marża zysku w wysokości 9,4 % obrotu może być uważana za właściwy poziom, który mógłby zostać osiągnięty przez przemysł wspólnotowy, gdyby nie występował szkodliwy dumping. Producenci wspólnotowi, którzy złożyli skargę stwierdzili, że przy braku przywozów dumpingowych mogliby oczekiwać marży zysku w wysokości 10 – 15 %. Dochodzenie wykazało, że w 1999 r., kiedy udział w rynku przywozów dumpingowych był najniższy, przemysł wspólnotowy osiągnął zysk pomiędzy 12 % a 15 % całkowitego obrotu (patrz akapit (61) powyżej). Komisja zbadała, czy warunki rynkowe z 1999 r. można uznać za normalne warunki rynkowe dla omawianego produktu. W trakcie dochodzenia ustalono, że powrót do normalnych warunków konkurencji po zakończeniu okresu cenowych i rynkowych ustaleń miał wpływ na ceny oraz, że cena kluczowych surowców znacznie wzrosła pomiędzy 1999 r. i okresem objętym dochodzeniem. W tej sytuacji uważa się, iż nie było prawdopodobne, aby w okresie objętym dochodzeniem przemysł wspólnotowy osiągnął rentowność pomiędzy 12 % a 15 %. W końcu, Komisja przyjrzała się danym statystycznym dotyczącym bilansów przedsiębiorstw według sektorów, dostarczonym przez banki centralne Niemiec, Francji, Włoch, Japonii i USA. Baza danych zawierająca te dane jest w posiadaniu Komisji. Badanie wykazało, że firmy należące do najbliższego dostępnego sektora w najbardziej uprzemysłowionych krajach, o których mowa powyżej, osiągnęły średnio w 2002 r. zysk w wysokości 9,4 % przed pozycjami nadzwyczajnymi. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności i elementy sprawy, Komisja uznaje, że 9,4 % to odpowiedni zysk, jaki mógłby osiągnąć przemysł wspólnotowy, w przypadku gdyby nie istniały przywozy dumpingowe.
- (111) Niezbędny wzrost cen został wówczas określony na podstawie porównania dla kolejnych realizowanych transakcji, średnich ważonych cen importowych, obliczonych przy ustalaniu podcięcia cenowego, z ceną niewyrządzającą szkody, po jakiej przemysł wspólnotowy sprzedaje podobny produkt na rynku wewnętrznym. Cena niewyrządzająca szkody ustalona została przez dostosowanie cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego, w celu odzwierciedlenia wspomnianej wyżej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetek całkowitej wartości importowej CIF.
- (112) Wspomniane wyżej porównanie cen pokazało następujące marginesy szkody:

Graphite India Limited (GIL)	20,3 %
Hindustan Electro Graphite Limited (HEG)	12,8 %

2. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (113) W związku z powyższym, uznano, że tymczasowe cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonych marginesów dumpingu, ale nie powinno być wyższe od marginesu szkody ustalonego powyżej zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (114) Równocześnie z postępowaniem antysubsydyjnym, zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97⁽¹⁾ (dalej „podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne») nałożone zostały cła wyrównawcze na przywóz systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii. Ponieważ, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, żaden produkt nie jest objęty równocześnie cłami antydumpingowymi i wyrównawczymi w sytuacji powstałej na skutek dumpingu lub subsydiów wywozowych, uważa się za konieczne określenie czy, i do jakiego stopnia, wysokość subsydiów i marginesy dumpingu są skutkiem tej samej sytuacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1.

(115) Programy udzielania subsydiów badane i ocenione jako wyrównawcze w postępowaniu antysubsydyjnym, stanowiły subsydia wywozowe w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Jednakże tymczasowe marginesy dumpingu ustalone dla producentów-eksporterów z Indii są po części wynikiem istnienia wyrównawczych subsydiów wywozowych i w związku z tym, tymczasowe cło antydumpingowe oblicza się poprzez odjęcie od określonych w tym postępowaniu marginesu dumpingu lub marginesu szkody (od niższej z tych wartości) tymczasowego cła wyrównawczego, kompensującego wpływ subsydiów wywozowych.

(116) W związku z powyższym, tymczasowe cła antydumpingowe powinny przedstawiać się następująco:

Przedsiębiorstwo	Poziom usuwający szkodę	Margines dumpingu	Tymczasowe cło wyrównawcze	Propozycja cła antydumpingowego
Graphite India Limited (GIL)	20,3 %	34,3 %	14,6 %	5,7 %
Hindustan Electro Graphite Limited (HEG)	12,8 %	24,0 %	12,8 %	0 %
Inne	20,3 %	34,3 %	14,6 %	5,7 %

3. PRZEPISY KOŃCOWE

(117) Celem zapewnienia dobrego zarządzania, powinien zostać określony okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, miałyby możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o przesłuchanie. Ponadto należy zaznaczyć, iż ustalenia w sprawie nałożenia cel dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywozy elektrod grafitowych stosowanych w piecach elektrycznych, których gęstość pozorną wynosi przynajmniej $1,65 \text{ g/cm}^3$, a opór elektryczny – najwyżej $6,0 \mu\Omega \cdot \text{m}$, objętych kodem CN ex 8545 11 00 (kod TARIC 8545 11 00 10) oraz na przywozy złączek stosowanych w takich elektrodach, objętych kodem CN ex 8545 90 90 (kod TARIC 8545 90 90 10), pochodzących z Indii, importowanych razem lub osobno.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego, naliczane od ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, dla produktów wytworzonych przez wymienione poniżej firmy indyjskie, ustala się następująco:

Przedsiębiorstwo	Cło tymczasowe	Kod dodatkowy TARIC
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	5,7 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Inne	5,7 %	A999

3. O ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa powyżej, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mają możliwość, przez okres 15 dni od daty wejścia w życie tego rozporządzenia, zwrócenia się z prośbą o ujawnienie najważniejszych danych i wniosków, na podstawie których zostało przyjęte to rozporządzenie, przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o możliwość złożenia Komisji ustnych wyjaśnień.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi dotyczące wykonywania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 17 maja 2004 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic

(2004/496/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95, w powiązaniu z pierwszym zdaniem pierwszego akapitu art. 300 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze co następuje:

- (1) Dnia 23 lutego 2004 r., Rada upoważniła Komisję do negocjowania, w imieniu Wspólnoty Porozumienia ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych Ameryki, Biura Cel i Ochrony Granic.
- (2) Parlament Europejski nie przedstawił swojej opinii w terminie wyznaczonym zgodnie z pierwszym akapitem art. 300 ust. 3 Traktatu przez Radę, w związku z pilną potrzebą zapobieżenia sytuacji niepewności, w której znajdują się linie lotnicze i pasażerowie, i ochrony interesów finansowych zainteresowanych podmiotów;
- (3) Niniejsze Porozumienie powinno zostać zatwierdzone.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic niniejszym jest zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

Treść Porozumienia jest załączona do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby (osób) uprawnionej do podpisania Porozumienia w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Rady

B. COWEN

Przewodniczący

POROZUMIENIE

między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie przetwarzania i przekazywania danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przez przewoźników lotniczych do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Biura Cel i Ochrony Granic

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA I STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI,

UZNAJĄC znaczenie poszanowania podstawowych praw i wolności, w szczególności prywatności oraz znaczenie poszanowania tych wartości podczas zapobiegania i zwalczania terroryzmu i związanych z nim przestępstw oraz innych poważnych przestępstw, o ponadnarodowym charakterze, włącznie z przestępczością zorganizowaną;

UWZGLĘDNIAJĄC Custawy i rozporządzenia Stanów Zjednoczonych, które wymagają od każdego przewoźnika lotniczego obsługującego loty pasażerskie w zagranicznym transporcie lotniczym do lub ze Stanów Zjednoczonych elektronicznego udostępnienia Departamentowi Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zwanego dalej „DHS”), Biura Cel i Ochrony Granic (zwanego dalej „CBP”) danych dotyczących nazwy rekordu pasażera (zwanego dalej „PNR”) w zakresie, w jakim są one gromadzone i przechowywane w automatycznych systemach kontroli rezerwacji/odlotów przewoźników lotniczych;

UWZGLĘDNIAJĄC dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych, a w szczególności jej art. 7 lit. c);

UWZGLĘDNIAJĄC zobowiązania Biura Cel i Ochrony Granic (CBP) wydane dnia 11 maja 2004, które zostaną opublikowane w Federalnym Rejestrze (zwane dalej „zobowiązaniami”);

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Komisji C(2004) 1799 przyjętą dnia 17 maja 2004 roku, zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE, zgodnie z którym Biuro Cel i Ochrony Granic (CBP) uznawane jest za podmiot zapewniający odpowiedni poziom ochrony danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) przekazywanych ze Wspólnoty Europejskiej (zwanego dalej „Wspólnotą”) a dotyczących lotów do i ze Stanów Zjednoczonych zgodnie z zobowiązaniami, które zostały do niej załączone (zwaną dalej „decyzją”);

ZWRACAJĄC UWAGĘ, że przewoźnicy lotniczy z systemami kontroli rezerwacji/odlotów znajdującymi się na terytorium Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej powinni zająć się transmisją danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) do Biura Cel i Ochrony Granic (CBP) kiedy tylko będzie to możliwe pod względem technicznym, jednak do tego czasu władze Stanów Zjednoczonych powinny mieć prawo bezpośredniego dostępu do tych danych, zgodnie z przepisami tego Porozumienia;

POTWIERDZAJĄC, że niniejsze Porozumienie nie stanowi precedensu dla żadnych przyszłych dyskusji ani negocjacji pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Wspólnotą Europejską lub jedną ze stron i jakimkolwiek państwem w sprawie przekazywania danych w jakiegokolwiek formie;

UWZGLĘDNIAJĄC zobowiązanie obu stron do wspólnej pracy w celu osiągnięcia odpowiedniego i satysfakcjonującego dla obu stron rozwiązania, bezzwłocznie, w sprawie przetwarzania danych dotyczących Zaawansowanych Informacji n.t. Pasażerów (API) ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych;

UZGODNILI CO NASTĘPUJE:

1. Biuro Cel i Ochrony Granic (CBP) posiada elektroniczny dostęp do danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) pochodzących z systemów kontroli rezerwacji/odlotów przewoźników lotniczych („systemy rezerwacji”) znajdujących się na terytoriach Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej w ścisłej zgodności z decyzją i tak długo dopóki decyzja ma zastosowanie i jedynie do momentu kiedy wprowadzenia zadowalającego systemu pozwalającego na przekazywanie takich danych przez przewoźników lotniczych.

2. Przewoźnicy lotniczy obsługujący loty pasażerskie w zagranicznym transporcie powietrznym do i ze Stanów Zjednoczonych przetwarzają dane dotyczące nazwy rekordu pasażera (PNR) zawarte w ich automatycznych systemach rezerwacji, zgodnie z wymaganiami Biura Ceł i Ochrony Granic (CBP) odpowiednio do prawa Stanów Zjednoczonych i w ścisłej zgodności z decyzją oraz tak długo dopóki decyzja ma zastosowanie.
3. Biuro Ceł i Ochrony Granic (CBP) przyjmuje do wiadomości decyzję i stwierdza, że wprowadza w życie zobowiązania załączone do niej.
4. Biuro Ceł i Ochrony Granic (CBP) przetwarza otrzymane dane i traktuje przedmiot danych objętych takim przetwarzaniem zgodnie z obowiązującym prawem Stanów Zjednoczonych oraz wymaganiami konstytucyjnymi, bez bezprawnej dyskryminacji, w szczególności dyskryminacji ze względu na przynależność państwową kraj zamieszkania.
5. Biuro Ceł i Ochrony Granic (CBP) i Komisja Europejska wspólnie i regularnie dokonują przeglądów wprowadzania w życie niniejszego Porozumienia.
6. W przypadku kiedy w Unii Europejskiej zostanie wprowadzony system identyfikacji pasażerów linii lotniczej wymagający od przewoźników lotniczych udostępnienia władzom danych dot. nazwy rekordu pasażera (PNR) osób, których trasy przelotów obejmują obecnie przelot do lub z Unii Europejskiej, Departament Bezpieczeństwa Wewnętrznego (DHS), jeśli tylko ma to zastosowanie i ściśle w oparciu o zasadę wzajemności, aktywnie promuje współpracę linii lotniczych w ramach swojej właściwości.
7. Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie po jego podpisaniu. Każda ze stron może wypowiedzieć niniejsze Porozumienie w dowolnym czasie poprzez notyfikację przez kanały dyplomatyczne. Wypowiedzenie staje się skuteczne w dziewięćdziesiątym (90) dniu od dnia notyfikacji wypowiedzenia drugiej stronnice. Niniejsze Porozumienie może być zmienione w dowolnym czasie za wspólną zgodą stron wyrażoną na piśmie.
8. Celem tego Porozumienia nie jest ani uchylenie ani zmiana ustawodawstwa stron; ani również stworzenie lub przyznanie jakiegokolwiek prawa czy korzyści jakiegokolwiek osobie lub podmiotowi, prywatnemu albo publicznemu.

Podpisano w ..., dnia ...

Niniejsze Porozumienie zostało sporządzone w dwóch kopiach w języku angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niemieckim, niderlandzkim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tekstów jest na równi autentyczny. W przypadku rozbieżności, wersja angielska ma pierwszeństwo

W imieniu wspólnoty europejskiej

...

...

W imieniu stanów zjednoczonych ameryki

Tom RIDGE

*Sekretarz Departamentu Bezpieczeństwa
Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych*

KOMISIJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 17 maja 2004 r.

uchylająca decyzję Komisji nr 303/96/EWWiS w sprawie przyjęcia zobowiązania zaproponowanego w związku z przywozem do Wspólnoty niektórych elektrotechnicznych blach teksturowanych pochodzących z Rosji

(2004/497/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem dumpin-
gowym z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europej-
skiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego
art. 8 i 9,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POPRZEDNIA PROCEDURA

- (1) W lutym 1996 r. Komisja decyzją nr 303/96/EWWiS z dnia 19 lutego 1996 r.⁽²⁾, nałożyła jednolite ogólnokra-
jowe ostateczne cło antydumpingowe na przywóz
niektórych elektrotechnicznych blach teksturowanych
(tzw. GOES) pochodzących z Rosji. Na podstawie tej
samej decyzji, Komisja przyjęła zobowiązanie zapropono-
wane przez władze rosyjskie w porozumieniu z rosyj-
skimi eksporterami elektrotechnicznych blach tekstu-
rowanych, obejmujące ograniczenia ilościowe i zobowią-
zanie cenowe.
- (2) Następnie, na wniosek Europejskiej Konfederacji Prze-
mysłu Żelaza i Stali (Eurofer), złożony w imieniu wspól-
notowych producentów elektrotechnicznych blach
teksturowanych, Komisja rozpoczęła przegląd związany
z wygaśnięciem środków antydumpingowych na mocy
art. 11 ust. 2 decyzji Komisji nr 2277/96/EWWiS⁽³⁾
 („decyzja podstawowa”). W tym samym czasie Komisja
wszczęła z własnej inicjatywy dochodzenie zgodnie z art.
11 ust. 3 decyzji podstawowej w celu zbadania odpo-
wiedniości formy środków⁽⁴⁾.
- (3) Biorąc pod uwagę wygaśnięcie Traktatu ustanawiającego
Europejską Wspólnotę Węgla i Stali dnia 23 lipca 2002

r., Rada zadecydowała rozporządzeniem (WE) nr 963/
2002⁽⁵⁾, że postępowanie antydumpingowe, wszczęte
w zastosowaniu decyzji podstawowej i wciąż obowiąz-
ujące, będzie kontynuowane zgodnie z rozporządzeniem
podstawowym ze skutkiem od 24 lipca 2002 r.
Podobnie, wszelkie środki antydumpingowe wynikające
z trwającego dochodzenia antydumpingowego będą
podlegać przepisom rozporządzenia podstawowego od
dnia 24 lipca 2002 r.

- (4) Na wniosek dwóch rosyjskich producentów eksportują-
cych elektrotechniczne blachy teksturowane, tj. OOO
Viz-Stal Ltd, („VIZ-STAL”) i Nowolipieckiego Kombinatu
Hutniczego („NLMK”), Komisja wszczęła w sierpniu 2002
r. postępowanie w zastosowaniu art. 11 ust. 3 rozporzą-
dzenia podstawowego w odniesieniu do VIZ STAL⁽⁶⁾, a
w październiku 2002 r., postępowanie w zastosowaniu
art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego w odnie-
sieniu do NLMK⁽⁷⁾. Zakres obydwu przeglądów był ogra-
niczony do zbadania praktyk dumpingowych.
- (5) W styczniu 2003 r., w wyniku przeglądu związanego z
wygaśnięciem środków, wspomnianego powyżej w
drugim akapicie, rozporządzeniem (WE) nr 151/
2003⁽⁸⁾ Rada potwierdziła ostateczne cło antydumpin-
gowe nałożone decyzją Komisji nr 303/96/EWWiS.
Jednakże, w konkluzjach przeglądu związanego z wygaś-
nięciem środków, kwestia przeglądu okresowego ograni-
czonego do formy środków pozostała otwarta.
- (6) W obydwu przeglądach wspomnianych w czwartym
akapicie, należy zbadać te aspekty dumpingu, które
mogłyby ewentualnie wpłynąć na poziom środków będą-
cych przedmiotem, wspomnianego w drugim akapicie,
przeglądu prowadzonego z urzędu, ograniczonego do
formy środków. Ponadto, wszystkie trzy przeglądy doty-
czyły tych samych środków antydumpingowych. Toteż,

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione
rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str.
12).

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 20.2.1996, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 308 z 29.11.1996, str. 11. Decyzja ostatnio zmieniona
decyzją nr 435/2001/EWWiS (Dz.U. L 63 z 3.3.2001, str. 14).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2001, str. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 149 z 7.6.2002, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozpo-
rządzeniem (WE) nr 1310/2002 (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, str. 9).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 186 z 6.8.2002, str. 15.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 242 z 8.10.2002, str. 16.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 25, 31.1.2003, str. 7.

aby zapewnić odpowiednie zarządzanie uznano za stosowne zakończyć wspomniane trzy przeglądy okresowe wspólnymi konkluzjami, co pozwoli na uwzględnienie ewentualnej zmiany sytuacji ekonomicznej ww. producentów eksportujących.

**B. WYCOFANIE ZGODY NA PRZYJĘCIE
ZOBOWIĄZANIA**

- (7) Rada przyjęła wszystkie trzy wyżej wymienione przeglądy rozporządzeniem (WE) nr 990/2004 ⁽¹⁾.
- (8) Jak podano w akapitach 89–100 rozporządzenia (WE) nr 990/2004, i po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, zobowiązanie w jego obecnej formie nie znajduje już zastosowania. Na tej podstawie, a także zgodnie z odpowiednimi przepisami wymienionego zobowiązania, na mocy którego Komisja może jednostronnie podjąć decyzję o wycofaniu zgody na przyjęcie zobowiązania, Komisja podjęła decyzję o wycofaniu zgody.
- (9) W styczniu 2004 r. Komisja powiadomiła rosyjskie władze oraz rosyjskich eksporterów będących stronami zainteresowanymi, że zaproponowała wycofanie zgody na przyjęcie obowiązującego zobowiązania. Rosyjskie władze i jeden z producentów eksportujących elektrotechniczne blachy teksturowane sprzeciwili się powyższej propozycji i wnieśli o utrzymanie bezcłowego kontyngentu taryfowego na przywóz elektrotechnicznych blach teksturowanych pochodzących z Rosji, głównie ze względu na rozszerzenie Unii Europejskiej z dniem

1 maja 2004 r. Argumenty te nie mogły zostać przyjęte z powodów podanych w akapicie 99 rozporządzenia Rady (WE) nr 990/2004.

C. UCHYLENIE DECYZJI nr 303/96/EWWiS

- (10) W związku z powyższym, uchyla się art. 2 decyzji Komisji nr 303/96/EWWiS.
- (11) Równoległe do niniejszej decyzji, Rada rozporządzeniem (WE) nr 990/2004 nakłada ostateczne cło antydumpingowe w stosunku do wymienionych eksporterów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się art. 2 decyzji Komisji nr 303/96/EWWiS.

Artykuł 2

Decyzja staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 182, 19.5.2004, str. 5.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 18 maja 2004 r.****przyjmująca zobowiązanie oferowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozów tlenku krzemu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy**

(2004/498/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004⁽²⁾ (podstawowe rozporządzenie), w szczególności jego art. 8, art. 11 ust. 3, art. 21 i art. 22 lit. c),

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1100/2000⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty tlenku krzemu („omawiany produkt”) pochodzącego z Ukrainy. Rozporządzeniem (WE) nr 991/2004⁽⁴⁾ Rada zmieniła rozporządzenie (WE) nr 1100/2000.
- (2) Stawka cła stosowanego w odniesieniu do ceny netto franco na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, jest ustalona w wysokości 24 % dla przywozów omawianego produktu z Ukrainy.

2. Dochodzenie

- (3) Dnia 20 marca 2004 r. Komisja ogłosiła rozpoczęcie częściowego przeglądu średnioterminowego obowiązujących środków („środki”) poprzez opublikowanie zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁵⁾, zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (4) Rozpoczęty z inicjatywy Komisji przegląd miał na celu zbadanie, czy w wyniku rozszerzenia Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („rozszerzenie”), a także mając na uwadze interes Wspólnoty, istnieje potrzeba dostosowania środków w celu uniknięcia nagłych i nadmiernie negatywnych skutków dla wszystkich zainteresowanych stron, w tym użytkowników, dystrybutorów i konsumentów.

- (5) Wszystkie zainteresowane strony, włączając w to przemysł wspólnotowy, zrzeszenia producentów lub użytkowników we Wspólnocie, eksporterów/producentów w państwach zainteresowanych, importerów i zrzeszenia importerów oraz odpowiednie władze w państwach zainteresowanych, jak również zainteresowane strony w dziesięciu nowych Państwach Członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r. („UE10”), zostały poinformowane o rozpoczęciu dochodzenia i otrzymały możliwość przedstawienia swojej opinii na piśmie, przedłożenia informacji oraz dostarczenia materiałów potwierdzających w zakresie wyznaczonym w zawiadomieniu o rozpoczęciu dochodzenia. Wszystkie strony zainteresowane, które zwróciły się z taką prośbą i wykazały, że istnieją powody, dla których powinno im zostać udzielone prawo do złożenia wyjaśnień, otrzymały taką możliwość.

3. Wynik dochodzenia

- (6) Jak to zostało przedstawione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 991/2004, dochodzenie wykazało, że dostosowanie obowiązujących środków leży w interesie Wspólnoty, pod warunkiem, że dostosowanie to nie naruszy w znaczącym stopniu pożądanego poziomu ochrony handlowej.

4. Zobowiązanie

- (7) Zgodnie z wnioskami rozporządzenia (WE) nr 991/2004, Komisja, zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zaproponowała zobowiązanie zainteresowanej firmie. W konsekwencji, zobowiązanie zostało następnie zaoferowane przez producenta eksportującego omawiany produkt na Ukrainie (spółka akcyjna „Zaporozhsky Abrasivny Combinat”).
- (8) Należy zauważyć, że w zastosowaniu art. 22 lit. c) rozporządzenia podstawowego, zobowiązanie te uznaje się za środki specjalne, ponieważ, zgodnie z wnioskami rozporządzenia (WE) nr 991/2004, nie są one bezpośrednim odpowiednikiem cła antydumpingowego.
- (9) Niemniej jednak, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 991/2004, zobowiązania obligują każdego indywidualnego producenta eksportującego do przestrzegania pułapów importowych oraz, w celu umożliwienia monitorowania tych zobowiązań, omawiani producenci eksportujący zgodzili się również w szerokim zakresie przestrzegać swojej tradycyjnej struktury sprzedaży klientom indywidualnym w EU10. Producenci eksportujący mają również świadomość tego, że jeżeli okaże się, że struktura sprzedaży uległa znacznej zmianie lub gdy monitorowanie zobowiązania stanie się w jakikolwiek sposób trudne lub niewykonalne, Komisja ma prawo do wycofania przyjęcia zobowiązania danej firmy, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego, do dostosowania poziomu pułapu lub podjęcia innych czynności zaradczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 26.5.2000, str. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 182 z 18.5.2004, str. 18.⁽⁵⁾ Dz.U. C 70 z 20.3.2004, str. 15.

- (10) Warunkiem zobowiązań jest również to, że jeżeli zostaną one w jakikolwiek sposób naruszone, Komisja będzie miała prawo do wycofania ich przyjęcia, co prowadzi do zastąpienia zobowiązania nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego.
- (11) Firmy będą również regularnie dostarczać Komisji szczegółowych informacji na temat swoich wywozów do Wspólnoty, co pozwoli na skuteczne monitorowanie zobowiązań.
- (12) Aby Komisja mogła skutecznie monitorować przestrzeganie zobowiązań przez firmy, przy przedłożeniu właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu zgodnie ze zobowiązaniem, zwolnienie celne będzie uzależnione od przedstawienia faktury zawierającej przynajmniej pozycje wymienione w załączniku do rozporządzenia Rady (WE) nr 991/2004. Taki poziom informacji jest również konieczny dla celów umożliwienia organom celnym stwierdzenia z odpowiednią dokładnością, że przesyłka jest zgodna z dokumentami handlowymi. Jeżeli taka faktura nie zostanie przedstawiona lub też nie odpowiada ona produktowi przedstawionemu organom celnym, płatne będzie odpowiednie cło antydumpingowe.
- (13) W świetle powyższego, oferty zobowiązań uznaje się za możliwe do przyjęcia.
- (14) Bez uszczerbku dla normalnego okresu obowiązywania środków, przyjęcie zobowiązań jest ograniczone do początkowego okresu sześciu miesięcy. Środki wygasają po upływie tego okresu, o ile Komisja nie uzna za stosowne przedłużenia okresu stosowania środków specjalnych przez kolejne sześć miesięcy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W związku z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu tlenku krzemu pochodzącego z Ukrainy, przyjmuje się zobowiązanie zaoferowane przez wymienionych poniżej producentów eksportujących:

Kraj	Firma	Kod dodatkowy TARIC
Ukraina	Produkowany i eksportowany przez spółkę akcyjną „Zaporozhsky Abrasivny Combinat”, Zaporozże, na Ukrainie do pierwszego niezależnego odbiorcy we wspólnocie, działającego jako importer	A523

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 maja 2004 r.

W imieniu Komisji

Pascal LAMY

Członek Komisji